

การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
พ.ศ. 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ

สุทิพย์ มณีสุวรรณ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
พ.ศ. 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

THESIS

A STUDY ON READING ABILITY OF THE LEARNING DISABLED
CHILDREN BY USING READING ACTIVITY SET

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION PROGRAM IN SPECIAL EDUCATION
OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

2017

COPYRIGHT OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

ชื่อวิทยานิพนธ์ การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่าน
A STUDY ON READING ABILITY OF THE LEARNING DISABLED CHILDREN BY USING READING ACTIVITY SET
ผู้วิจัย นางสาวสุทิพย์ มณีสุวรรณ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรี จีวังพัฒนกุล) ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
..... กรรมการและเลขานุการหลักสูตร
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช)
..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ดร.นันทิ บุญจันทร์)
..... กรรมการจากบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศรุตพิงศ์ ภูวัชรวรานนท์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รับรองวิทยานิพนธ์แล้ว

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ
ผู้วิจัย	นางสาวสุทิพย์ มณีสุวรรณ ปีการศึกษา 2560
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การศึกษาพิเศษ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 โรงเรียนวัดท่าดินแดง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 จำนวน 6 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ชุดกิจกรรมการอ่านคำ แผนการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยควอไทล์ และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิตินอนพาราเมตริกของวิลคอกสัน (The Wilcoxon Matched – Par Singed – Ranks Test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

- 1) ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ อยู่ในระดับดีมาก
- 2) ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ สูงกว่าก่อนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Thesis Title	A study on Reading Ability of the Learning Disabled Children By using Reading Activity Set
Researcher	Miss Suthip Maneesuwan Academic Year: 2017
Degree	Master of Education Program in Special Education
Advisor	Associate Professor Dr. Pacharee Chewpatanagul

Abstract

The purpose of this study were 1) to study the ability in reading of students with learning disabilities using Reading Activity Set. 2) to compare the ability in reading of students with learning disabilities before and after of the Reading Activity Set for supporting reading learning. Participants of the study were 6 purposive selected students with learning disabilities learning trouble in reading, enrolled in Wattadindang school, in the second semester, 2017 academic years. Research tools consisted of lesson plans in rhyming Reading Activity Set for. Statistics used for hypothesis testing was the Wilcoxon Matched-Pairs Singed-Ranks Test.

The results of this research were

- 1) The capability of reading ability of the learning disabled children after by using Reading Activity Set for supporting reading learning was in high level.
- 2) The capability of reading ability of the learning disabled children after by using Reading Activity Set for supporting reading learning was higher than before teaching Statistically significantly at the .05 level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรี จีวีพัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และประธานกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนวทาง แนวคิดและคำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ รวมทั้งคอยชี้แนะเป็นอย่างดียิ่งตลอดมา ในการดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ นางนิตยา เกตุสุวรรณ (ครูชำนาญการ) โรงเรียนวัดท่าดินแดง นางนิยม นานซ้า (ครูชำนาญการพิเศษ) โรงเรียนบ้านหนองไทร นางผะออง ด้วงกุล (ครูชำนาญการพิเศษ) โรงเรียนวัดโพธิยาราม นางสุพิศ หลีวิจิตร (ครูชำนาญการ) โรงเรียนวัดควนเคี่ยม นางสาวฐานิชญาณ์ เพ็งพรหม (ครูชำนาญการพิเศษ) โรงเรียนประชารัฐบำรุง 2

ขอขอบพระคุณ ครอบครัว พี่ ๆ เพื่อน ๆ ในสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย และกัลยาณมิตรทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามได้ทุกท่านที่คอยช่วยเหลือ สนับสนุน เป็นกำลังใจ ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณ ไว้ ณ โอกาสนี้

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาแก่พระคุณ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ และให้กำลังใจ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือและสนับสนุนที่ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

สุทิพย์ มณีสุวรรณ
เมษายน 2561

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	25
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสะกดคำ	35
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม	38
งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนตรง	48
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเกม	54
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	60
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	60
แบบแผนการทดลอง	62
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	62
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	62
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	66
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	67

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	69
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
 บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	 73
สรุปผล	74
อภิปรายผล	74
ข้อเสนอแนะ	76
 บรรณานุกรม	 77
ภาคผนวก	86
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญผู้ตรวจสอบเครื่องมือ	87
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	89
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพเครื่องมือ	95
ภาคผนวก ง เครื่องมือในการทำวิจัย	99
ประวัติผู้วิจัย	120

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แผนการสอนอ่านคำโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนคำ	67
2 แสดงข้อมูลของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง	70
3 ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ ชุดกิจกรรมการอ่านคำ.....	71
4 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง การเรียนรู้ที่มีปัญหาทางด้านการอ่านคำ ก่อนและหลังการสอน โดยใช้ ชุดกิจกรรมการอ่านคำ	72
5 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ กิจกรรมการอ่านคำ	96
6 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากการประเมินชุดกิจกรรม การอ่านคำในมาตราแม่กด	97
7 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากการประเมินแบบทดสอบ ความสามารถในการอ่านคำมาตราแม่กด	98

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่แสดงออกให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม ประสบการณ์ ความรู้ ความคิดและสร้างสรรค์ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ เพื่อให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและทางสังคม ดังนั้น ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้อยู่คู่ชาติไทยตลอดไป และในการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายนั้น ครูผู้สอนต้องให้ผู้เรียนได้สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง (กรรณิการ์ พวงเกษม, 2534: 1) นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วยสาระต่าง ๆ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การพูด การดู หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดี และวรรณกรรม จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาไทย ประการแรก คือ ช่วยนักเรียนสามารถอ่านออกเขียนได้ เพื่อนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน โดยสามารถสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประการที่สอง ช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ประการที่สาม เป็นการส่งเสริมให้เกิดความรักความภาคภูมิใจในภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติที่เป็นเอกลักษณ์ของความเป็นไทย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสำนึกและตระหนักถึงการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและช่วยสืบสานภาษาไทยให้คงอยู่คู่ไทย (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2553: 12)

การอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญต่อมนุษย์ตั้งแต่เล็กจนโต การอ่านมีความสำคัญต่อการศึกษากการแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน การติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์ การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการเรียนการศึกษาคหาความรู้ (บันลือ พฤษะวัน, 2538: 10-11) ดังนั้น การอ่านนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง ยิ่งเทคโนโลยีเจริญล้ำหน้าไปเท่าไร การอ่านยิ่งมีความสำคัญและจำเป็นมากยิ่งขึ้น แต่การอ่านจะต้องได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่เยาว์วัยจากครอบครัว โรงเรียนและสังคม จะเห็นได้จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมรักการอ่าน โดยเน้นให้ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด มีการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความคิดเป็นทำเป็นมีนิสัยรักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (กรมวิชาการ, 2544: 1)

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นนักเรียนที่มีปัญหาในด้านการอ่าน การเขียน และการคำนวณ รวมถึงนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการรับรู้จากการได้รับความกระทบกระเทือนทางสมองแต่ไม่รวมถึงนักเรียนที่มีปัญหาอันเกิดจากความบกพร่องทางสายตา จะมีลักษณะความบกพร่องด้านการเขียนและสะกดคำ ความบกพร่องในด้านการอ่าน ความบกพร่องด้านการคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ รวมถึงปัญหาพฤติกรรมและอารมณ์ที่อาจพบร่วมนักเรียนที่มีความบกพร่องด้าน

การอ่าน การเขียน การสะกดคำ และการคิดคำนวณ มักรู้สึกหงุดหงิด และรู้สึกด้วยที่ตนเองทำได้ไม่ทัดเทียมเพื่อน ๆ (ศรียา นิยมธรรม, 2541: 40) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้กลุ่มนี้จะเรียนอยู่ในชั้นเรียนปกติทั่วไป แต่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำทั้ง ๆ ที่มีระดับสติปัญญาปกติหรือบางคนอาจจะมีระดับสติปัญญาสูงกว่านักเรียนปกติ ซึ่งความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านนี้พบมากที่สุดและเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในวัยประถมศึกษา (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2544: 6)

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านนั้น จะมีความยากลำบากในการอ่าน จะมีอาการเครียดเกร็ง เมื่อต้องอ่านจะกัดริมฝีปากแสดงอาการไม่แน่ใจ ไม่มั่นคงทางอารมณ์ จะมีพฤติกรรมด้านการอ่าน ได้แก่ อ่านคำไม่ถูก อ่านข้ามคำ อ่านเพิ่มคำ อ่านคำอื่นแทน อ่านกลับหลัง อ่านออกเสียงผิด หรืออ่านสลับตัวอักษร อ่านซ้ำ พยายามอ่านทีละคำ นักเรียนบางคนสะกดคำผิด ทำให้การอ่านการเขียนเกิดความผิดพลาด นอกจากนี้ยังไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้หรือเรียงลำดับเรื่องที่อ่านไม่ได้ เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้ นอกจากนี้ยังมีความบกพร่องอื่น เช่น การอ่านทีละคำ อ่านเว้นวรรคตอนผิด การอ่านด้วยเสียงที่เบาจนแทบไม่ได้ยินเสียงที่อ่าน (ผดุง อารยะวิญญู, 2544: 14 และศรียา นิยมธรรม, 2549: 12) เนื่องจากนี้นักเรียนอาจมีความบกพร่องในการรับรู้ทางสายตา ทำให้มองเห็นตัวอักษรผิดไปจากคนอื่นที่มองเห็น จำสิ่งที่มองเห็นไม่ได้ จึงเป็นเหตุให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ไม่สามารถอ่านหนังสือได้เท่ากับนักเรียนปกติ ซึ่งเป็นผลจากความบกพร่องทางการมองเห็นหรือได้ยิน พฤติกรรมการอ่านที่ไม่เหมาะสมจึงปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง (ผดุง อารยะวิญญู, 2542: 79)

จากการประเมินการอ่านและเขียนของโรงเรียนวัดท่าดินแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ปีการศึกษา 2560 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 นักเรียนผ่านการอ่านคำอยู่ในระดับพอใช้ รวมทั้งนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำได้อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาก ทั้งตรงมาตราตัวสะกดและไม่ตรงมาตราตัวสะกด เมื่อผู้วิจัยได้ทำการประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยทำการทดสอบการอ่านจากบัญชีคำพื้นฐาน ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่าคำที่นักเรียนอ่านคำไม่ถูกต้องเป็นคำในมาตราแม่กต ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาด้านการอ่านคำในมาตราแม่กตของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 เพื่อจะได้หาแนวทาง ตลอดจนวิธีการที่จะนำมาช่วยเหลือให้เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ผ่านเกณฑ์การประเมิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 2 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2, 2560: 4) ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะด้านการอ่านคำ ให้นักเรียนกลุ่มนี้สามารถเข้าใจการอ่านคำมากยิ่งขึ้นได้อย่างถูกต้อง จึงจะเกิดประโยชน์สูงสุดในการอ่าน

การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (ผดุง อารยะวิญญู, 2544: 62) ได้เสนอแนะว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูไม่ควรอธิบายหรือบรรยายเพียงอย่างเดียว เพราะนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้บางคนเรียนรู้ได้ดีโดยใช้การรับรู้ทางสายตา ดังนั้น การสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จำเป็นต้องมีวิธีสอนหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน การเรียนการสอน

ต้องให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและความเพลิดเพลินในการเรียนรู้ เปรียบเสมือนเป็นวิธีสร้างกำลังใจและเร้าใจให้เกิดความก้าวหน้าแก่ผู้เรียนให้ได้มากที่สุด มีความรู้สูงสุดสำหรับผู้เรียนทุกคน ผู้สอนสามารถใช้สื่อได้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอน แต่ต้องคำนึงถึงคุณภาพและความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้และกลุ่มผู้เรียน การใช้สื่อประกอบกันหลายอย่างจะช่วยให้ นักเรียนสนใจกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น (เบญจพร ปัญญาฯ, 2543: 34)

ชุดกิจกรรมการอ่านคำเป็นสื่อการสอนที่นำนวัตกรรมการจัดการจัดการเรียนการสอนมาบูรณาการ มีลักษณะเป็นชุด ซึ่งประกอบด้วยสื่ออุปกรณ์การสอนที่หลากหลายและแบบฝึกทักษะมาใช้ประกอบเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ (ธัญสินี ฐานา, 2546: 9) ชุดกิจกรรมแบ่งออกเป็นหลายประเภทเน้นให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง (เพ็ญประภา แสนลี, 2542: 10) ชุดกิจกรรมการสอนเป็นสื่อการสอนที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนและยังช่วยเสริมสร้างความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และเป็นทักษะแนวทางแก้ปัญหาให้กับนักเรียน ทำให้ทราบข้อบกพร่องและสามารถแก้ไขปรับปรุง เป็นเครื่องมือประเมินผลการเรียนของนักเรียน ตลอดจนเป็นแนวทางและแก้ไขให้กับนักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ดวงเดือน อ่อนน่วม, 2536: 36)

วิธีการสอนตรง (Direct Instruction) เป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง โดยวิธีการสอนนี้จะเน้นกิจกรรมที่ชัดเจน เป็นการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ การสอนตรงเป็นกระบวนการสอนแบบหนึ่งที่มีขั้นตอนการสอนที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามในแต่ละขั้นโดยเรียงลำดับขั้นตอนการสอนตามความยากง่ายอย่างเป็นระบบและมีครูคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดซึ่งครูจะคอยให้คำแนะนำแก้ไขเมื่อนักเรียนทำไม่ถูกต้องและเสริมแรงทันทีเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้องถูกต้อง การมีการกำหนดจุดประสงค์ในการสอนที่ชัดเจน เน้นการนำวิธีการสอนแบบวิเคราะห์หงานมาใช้ มีการบันทึกความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างเป็นระบบ (ผดุง อารยะวิญญู, 2544: 60) จำนวนงานวิจัยไม่น้อยที่ชี้ให้เห็นว่าการสอนตรงช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกว่ามีบทบาทในการเรียน ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจและช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน การสอนตรงเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ตรงไปตรงมา ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในเวลาที่กำหนด ไม่สับสน นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติตามความสามารถของตนเอง นอกจากนี้การสร้างบรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัย ไม่ถูกดูต่ำว่ากล่าว หรือแสดงความไม่พอใจเมื่อนักเรียนทำไม่ได้ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนเอง (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2545: 38)

เกมเป็นกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ และสร้างบรรยากาศที่มีความสนุกสนาน ตลอดจนฝึกคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ฝึกความมีน้ำใจ ความรับผิดชอบ เป็นการฝึกให้นักเรียนคิด รู้จักเหตุผล ฝึกการสังเกต (วิไลวรรณ ถิ่นจะนะ, 2551: 4) เกมเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนเล่นเป็นรูปธรรม เช่น เกมจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสาทสัมผัสต่าง ๆ ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกับข้อความที่ว่า เกม เป็นเกมที่ช่วยพัฒนาสติปัญญา มีกฎเกณฑ์กติกาต่าง ๆ นักเรียนสามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่มก็ได้ ช่วยให้นักเรียนรู้จักสังเกต คิดหาเหตุผล และเกิดความคิดรวบยอด สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เกมเป็นกิจกรรมอีกอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ เพราะเกมเป็นสื่อการเรียนรู้ชนิดหนึ่งที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้คือ นักเรียนเรียนรู้ได้ดีจากการเล่นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกมเข้าร่วม เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม

วัตถุประสงค์ที่กำหนด ช่วยให้กิจกรรมพัฒนาทักษะ ด้านการอ่านมีความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลินกับการเล่นเกม ตลอดจนจูงใจให้ผู้เรียนสนใจเรียนรู้เพิ่มขึ้น (เยาวพา เตชะคุปต์, 2541: 56-62)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ โดยมีขั้นตอนการสอนตรงกับเกม ที่ผู้วิจัยสนใจมีขั้นตอนที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้น เพื่อช่วยให้นักเรียนเหล่านี้สามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง เพราะหากนักเรียนสามารถอ่านคำได้แล้ว ก็จะช่วยให้นักเรียนเหล่านี้สามารถอ่านคำและเขียนหนังสือได้เร็วขึ้นอาจใช้เป็นแนวทางให้แก่ครูผู้สอนที่รับผิดชอบในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อีก่อนและหลังการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ มีสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ อยู่ในระดับดี
2. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อีกหลัง การสอนโดยชุดกิจกรรมการอ่านคำ สูงกว่าก่อนการสอน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านในมาตราแม่กต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต 2 จำนวน 350 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำในมาตราแม่กต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดท่าดินแดง อำเภอวังใหม่ จังหวัดพัทลุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 จำนวน 6 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบวิธีเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตตัวแปร

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ดังนี้
ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดกิจกรรมการอ่านคำ
ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน

3. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คำศัพท์ที่ใช้นำมาจากบัญชีคำพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นคำที่มีตัวสะกดตรงมาตราแม่กต จำนวน 20 คำ คือ เป็นคำในสระเสียงยาว ได้แก่ คำสระอา สระอิ สระอุ สระแอ สระออ มีคำต่อไปนี้

สระอา ได้แก่ วาดภาพ กาชาด ผักกาด ชายหาด

สระอิ ได้แก่ มีด เตารีด นกหวีด ซีด

สระอุ ได้แก่ พูด รูดซิบ คูดฝุ่น หัวปูด

สระแอ ได้แก่ เลขแปด แรด แดดร้อน ฝาแผลด

สระออ ได้แก่ ปอด จอดรถ กอด ถอดเสือ

4. ขอบเขตระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้ระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ครั้งละ 50 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ใช้เวลาในการทดลอง 22 ครั้ง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ ดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

การสอนอ่านคำโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ	
ชุดกิจกรรมการอ่านคำ	ชั้นการสอนอ่าน
ชุดกิจกรรมที่ 1 เกมเติมคำให้เต็ม เกมเส้นทางเดิน	ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ครูสอนให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กดตามครูทีละคำ โดยครูมีบัตรคำและบัตรภาพมาให้ นักเรียนดูและอธิบายถึงวัตถุประสงค์ในการเรียน โดยมีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน ชั้นที่ 2 เนื้อหา ครูให้นักเรียนดูภาพพร้อมคำ แล้วให้นักเรียนอ่านตามครู โดยให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ โดยสอนให้นักเรียนรู้จักพยัญชนะต้น สระ พร้อมอ่านคำ เมื่อนักเรียนอ่านคำพร้อมภาพได้แล้ว ครูให้นักเรียนอ่านเฉพาะคำโดยไม่มีภาพ โดยครูมีชุดกิจกรรมการอ่านคำคือชุดกิจกรรมเกมการศึกษา ชั้นที่ 3 ตรวจสอบความเข้าใจ ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวน โดยให้นักเรียนฝึกการอ่านคำเพื่อตรวจสอบว่า นักเรียนอ่านคำได้หรือไม่ โดยให้นักเรียนอ่านคำนั้นในเรื่องที่เรียนรู้ไปแล้วเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ
ชุดกิจกรรมที่ 2 เกมอักษรประสมคำ เกมปริศนาชั้นบันไดงู	
ชุดกิจกรรมที่ 3 เกมวงผลัดอ่านคำ เกมจิ๊กซอว์ต่อคำ	
ชุดกิจกรรมที่ 4 เกมลูกเต๋า เกมวิ่งเก็บคำศัพท์	
ชุดกิจกรรมที่ 5 เกมโดมิโน เกมจับคู่ให้ตรงกัน	
เนื้อหาคำในมาตราแม่กด แบ่งตามสระเสียงยาว ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> สระอา ได้แก่ <u>วาด</u>ภาพ <u>กา</u>ชาด <u>ผัก</u> <u>ภา</u>ด <u>ช</u>าย<u>หา</u>ด สระอี ได้แก่ <u>มี</u>ด <u>เตา</u>รีด <u>นก</u>หวีด <u>ชี</u>ด สระอู ได้แก่ <u>พุด</u> <u>รูด</u>ซิบ <u>ดู</u>ดฝุ่น <u>หัว</u>ปูด สระออ ได้แก่ <u>ปอด</u> <u>จอด</u>รถ <u>กอด</u> <u>ถอด</u>เสื้อ 	

ความสามารถในการอ่านคำ

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความยุ่งยากในการอ่านคำ ในมาตราแม่กต ที่กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดท่าดินแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2

2. ชุดกิจกรรมการอ่านคำ หมายถึง การสอนตรงร่วมกับเกม แนวทางที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ โดยเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสอนตรงร่วมกับเกม โดยมีชุดกิจกรรม 5 ชุดกิจกรรม ดังนี้

- ชุดกิจกรรมที่ 1 เกมเติมคำให้เต็ม เกมเส้นทางเดิน
- ชุดกิจกรรมที่ 2 เกมอักษรประสมคำ เกมปริศนาขึ้นบันไดงู
- ชุดกิจกรรมที่ 3 เกมวิงผลัดอ่านคำ เกมจิ๊กซอว์ต่อคำ
- ชุดกิจกรรมที่ 4 เกมลูกเต๋า เกมวิงเก็บคำศัพท์
- ชุดกิจกรรมที่ 5 เกมโดมิโน เกมจับคู่ให้ตรงกัน

โดยมีลำดับขั้นการสอนอ่านคำ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ครูสอนให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กตตามครูทีละคำ โดยครูมีบัตรคำและบัตรภาพมาให้นักเรียนดู และอธิบายถึงวัตถุประสงค์ในการเรียนโดยมีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 เนื้อหา

ครูให้นักเรียนดูภาพพร้อมคำ แล้วให้นักเรียนอ่านตามครู โดยให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ โดยสอนให้นักเรียนรู้จักพยัญชนะต้น สระ พร้อมอ่านคำ เมื่อนักเรียนอ่านคำพร้อมภาพได้แล้ว ครูให้นักเรียนอ่านเฉพาะคำโดยไม่มีภาพ โดยครูมีชุดกิจกรรมการอ่าน คือ ชุดกิจกรรมเกมการศึกษา

ขั้นที่ 3 ตรวจสอบความเข้าใจ

ครูและนักเรียนร่วมกันบทยทวน โดยให้นักเรียนฝึกการอ่านคำจากชุดกิจกรรมที่ครูสอนมาแล้ว ให้นักเรียนอ่านคำใหม่ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ

3. ความสามารถในการอ่านคำ หมายถึง พฤติกรรมการออกเสียงคำในมาตราแม่กตที่ตรงมาตรา ประกอบด้วย สระอา สระอี สระอู สระแอ และสระออ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนวัดท่าดินแดง ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ มีดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านคำ ในมาตราแม่กต
2. เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนได้นำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ช่วยให้นักเรียนมีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเพิ่มขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ ผู้วิจัยได้เสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - 1.1 ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - 1.2 ลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - 1.3 สาเหตุของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - 1.4 การคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - 1.5 การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - 1.6 ประเภทของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
  - 1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
  - 2.1 ความหมายของการอ่าน
  - 2.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
  - 2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
  - 2.4 ประโยชน์ของการอ่าน
  - 2.5 ปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
  - 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสะกดคำ
  - 3.1 ความหมายของการอ่านสะกดคำ
  - 3.2 ความสำคัญของการอ่านสะกดคำ
  - 3.3 จุดมุ่งหมายในการอ่านสะกดคำ
  - 3.4 การสอนอ่านสะกดคำ
  - 3.5 การเรียนรู้ในการอ่านสะกดคำ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม
  - 4.1 ความหมายของชุดกิจกรรม
  - 4.2 ประเภทของชุดกิจกรรม
  - 4.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม
  - 4.4 ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม
  - 4.5 หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้ชุดกิจกรรม
  - 4.6 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม
  - 4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตรง
  - 5.1 ความหมายของการสอนตรง
  - 5.2 ขั้นตอนการสอนตรง
  - 5.3 ประโยชน์การสอนตรง
  - 5.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนตรง
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเกม
  - 6.1 ความหมายของเกม
  - 6.2 จุดประสงค์ของการเล่นเกม
  - 6.3 ประเภทของเกม
  - 6.4 วิธีสอนเกม
  - 6.5 ประโยชน์ของเกม
  - 6.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเกม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

การศึกษาความสามารถในการอ่านคำ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษากับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในเรื่องของความหมาย ลักษณะ สาเหตุ การตัดแยก การจัดการเรียนการสอน ประเภทของนักเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

นักจิตวิทยาและ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2554: 13) ได้ให้นิยามของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้พิจารณาจากความบกพร่องในการรับรู้และแปลผลข้อมูล ซึ่งอาจจะเป็นการแปลผลข้อมูลทางสายตาหรือทางการฟัง นักเรียนที่แปลผลข้อมูลที่ได้ พบเห็นหรือได้ยินได้ ไม่ดีเท่ากับนักเรียนในวัยเดียวกันจัดเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2552: 35) กล่าวว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้แก่ บุคคลที่มีความผิดปกติในการทำงานของสมองบางส่วนที่แสดงถึงความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ที่อาจเกิดขึ้นเฉพาะความสามารถด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน คือ การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ซึ่งไม่สามารถเรียนรู้ในด้านที่บกพร่องได้ ทั้งที่มีระดับสติปัญญาปกติ

ชาญวิทย์ พรนภดล (2547: 2) ระบุว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หมายถึงนักเรียนที่มีสติปัญญาปกติ (หรือสูงกว่าปกติ) แต่มีปัญหาการเรียนรู้เฉพาะด้าน ซึ่งอาจจะเป็นเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง คือ การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ หรือหลายด้านผสมกัน ทำให้ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย ประมาณร้อยละ 6-10 ของนักเรียนทั้งหมด จะเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะแสดงความบกพร่องให้เห็นตั้งแต่

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้บางคน อาการอาจจะหายไปได้เมื่อโตขึ้น แต่ส่วนใหญ่อาการหรือความผิดปกติมักจะคงอยู่

ศรียา นิยมธรรม (2546: 6) ได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องเกี่ยวกับกระบวนการทางจิตวิทยา ซึ่งทำให้นักเรียนมีปัญหาการเรียนรู้ด้านต่างๆ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การคิด หรือการคำนวณ รวมถึงนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการรับรู้จากการได้รับความกระทบกระเทือนทางสมอง แต่ไม่รวมถึงนักเรียนที่มีปัญหาอันเกิดจากความบกพร่องทางสายตา

สมทรัพย์ สุขอนันต์ (2546: 4) กล่าวว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความผิดปกติของกระบวนการทางจิตวิทยา ตั้งแต่หนึ่งอย่างขึ้นไปที่แสดงออกมา โดยบุคคลที่มีปัญหาในการเข้าใจถ้อยคำ การพูด การอ่าน การเขียน การให้เหตุผล ตลอดจนการคำนวณ ซึ่งความผิดปกตินี้ เกี่ยวข้องกับความบกพร่องของระบบประสาทในบุคคลนั้น และจะติดตัวไปตลอดชีวิต ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถจริงที่เขามีอยู่

ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2544: 3) กล่าวถึงคำจำกัดความของความบกพร่องในการเรียนรู้ หรือ แอลดี (Learning Disabilities-LD) ไว้ว่า เป็นความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่านั้น ที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจหรือเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นภาษาพูด หรือภาษาเขียน ซึ่งอาจแสดงออกมาทางความสามารถที่ไม่สมบูรณ์ในการฟัง การคิด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ นอกจากนี้คำจำกัดความยังได้ ระบุต่อไปด้วยว่า ความบกพร่องในการเรียนรู้นั้นยังครอบคลุมสภาพต่าง ๆ เช่น ความบกพร่องในการรับรู้และความบกพร่องในการเข้าใจ

จากความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องในการรับรู้และแปลผลข้อมูล มีความผิดปกติในการทำงานของสมองบางส่วน ในกระบวนการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง เด็กมีปัญหาการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การคิด หรือการคำนวณ หรือหลายด้านผสมกัน ทำให้ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถจริงที่เขามีอยู่

2. ลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

นักจิตวิทยาและ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามถึงลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2544: 38-39) กล่าวไว้ว่า ลักษณะที่มักพบในนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีดังต่อไปนี้ ความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นภาวะที่ไม่สอดคล้องกันระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสามารถทางสติปัญญาของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพทางสติปัญญาของเขา นักเรียนเหล่านี้มักจะมีปัญหาในการเคลื่อนไหว ปัญหาทางด้านทักษะทางสังคม และปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม และมักจะมีลักษณะความบกพร่อง ดังต่อไปนี้

1) การจัดระบบ ได้แก่ การจัดระบบเวลาของตนเอง การรับรู้เวลา รู้วันที่ รู้ปี การทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จ การจัดระบบความคิด การมีความสามารถที่จะหาของตนเองให้ครบ การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ การตัดสินใจ การจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังการเรียง ลำดับเหตุการณ์

2) การประสานงานหรือประสานความสัมพันธ์ของร่างกาย ได้แก่ การจับต้องและใช้สิ่งของที่มีขนาดเล็ก การเรียนรู้ทักษะการช่วยเหลือตนเอง การตัด การวาด การคัดลายมือ การปั่นปาย การวิ่ง และความสามารถในการเล่นกีฬาต่าง ๆ

3) ภาษาพูดและภาษาเขียน ได้แก่ การออกเสียงคำต่าง ๆ การเรียนรู้คำ ศัพท์ใหม่ ๆ การทำตามคำสั่ง การเข้าใจสิ่งที่ขอจากผู้อื่น การเชื่อมโยงความสัมพันธ์เรื่องราวต่าง ๆ การแยกแยะระหว่างเสียงต่าง ๆ การตอบสนองต่อคำถาม การเข้าใจความคิด ความคิดรวบยอด หลักการต่าง ๆ การเข้าใจสิ่งที่อ่าน หรือการอ่านจับใจความ การสะกดคำ การเล่าเรื่องหรือการเขียนเรียงความ

4) สมาธิและความสนใจ จากกฎหมายว่าด้วยการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องของประเทศสหรัฐอเมริกา ไม่ได้รวมความบกพร่องทางด้านสมาธิเข้าในความบกพร่องทางการเรียนรู้ แต่เนื่องจากเป็นภาวะความบกพร่องที่พบร่วมกันได้บ่อย จึงบรรยายลักษณะอาการในที่นี้คือ ไม่สามารถจะทำงานจนสำเร็จ ลงมือทำก่อนที่จะคิดให้รอบคอบ เป็นคนที่ไม่สามารถจะทำงานเป็นระบบระเบียบได้ มีความวุ่นวายในการจัดระบบ มีปัญหาในการรอคอย อดทนรอไม่ได้ กระสับกระส่าย เหม่อลอย วอกแวก เสียสมาธิง่าย

5) ความจำ ได้แก่ การจดจำทิศทาง การเรียนรู้ ข้อความทางคณิตศาสตร์ การเรียนรู้กระบวนการ ใหม่ ๆ การเรียนรู้ตัวอักษร การจดจำ ชื่อสิ่งต่าง ๆ เหตุการณ์ต่าง ๆ การสะกดคำ และการทบทวนหนังสือก่อนสอบ

6) พฤติกรรมทางสังคม ได้แก่ การมีเพื่อนใหม่และการคงมิตรภาพของเพื่อนใหม่ กลั่นความอดทนต่อความกดดันความเครียด การยอมรับการเปลี่ยนแปลงในกิจวัตรประจำวัน การที่สามารถจะตีความภาษาที่ไม่ใช่ภาษาเขียน เช่น สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง และการทำงานเป็นทีม

ศรียา นิยมธรรม (2541: 37-40) ได้จัดกลุ่มลักษณะรวม ๆ ของความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ 4 ด้าน ใหญ่ ๆ ดังนี้

- 1) ด้านพุทธิพิสัยหรือการรู้คิด (Cognitive) เช่น การคิดและการแก้ปัญหา
- 2) ด้านภาษา (Language) ได้แก่ การพูด การฟัง การเขียน และการอ่าน
- 3) ด้านกลไกหรือการเคลื่อนไหว (Motor) เช่น การประสานงานกันของอวัยวะต่าง ๆ

ในร่างกาย

- 4) ด้านสังคม (Social) เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ

เบญจพร ปัญญา (2542: 5-9) ได้แบ่งลักษณะความบกพร่องทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ 4 ลักษณะ คือ

- 1) ความบกพร่องด้านการเขียนและสะกดคำ นักเรียนจะแสดงลักษณะต่าง ๆ ออกมา คือ
  - 1.1) การเขียนพยัญชนะ นักเรียนจะเขียนสับสน ๆ ไม่รู้จะม้วนหัวเข้าหรือหัวออกขีดวน ๆ ซ้ำ ๆ
  - 1.2) เรียงลำดับอักษรผิด เช่น สลิตี เป็น สติลิตี

- 1.3) เขียนพยัญชนะตัวเลขสลับกัน เช่น ม-น, ก-ถ, ด-ค, b-d, p-q, 6 –9
- 1.4) เขียนพยัญชนะ ก-ฮ ไม่ได้ แต่บอกให้เขียนเป็นตัว ๆ ได้
- 1.5) เขียนคำตามตัวสะกด เช่น บอริกัน (บริการ)
- 1.6) สะกดผิด โดยเฉพาะคำพ้องเสียง คำสะกดมาตราเดียวกัน ตัวการ์นต์ เช่น อ้นตลาย (อ้นทราย) บดบาด (บทธา) แพด (แพทย์) เป็นต้น
- 1.7) เขียนหนังสือลอกใจท์จากกระดานซ้ำ เพราะกลัวสะกดผิด
- 1.8) เขียนไม่ตรงบรรทัด เขียนต่ำหรือเหนือเส้น ขนาดตัวอักษรไม่เท่ากัน ไม่เว้นขอบ ไม่เว้นช่องไฟ
- 1.9) จับปากกาหรือดินสอแน่นมาก
- 1.10) ลบบ่อยมาก เขียนทับคำเดิมหลายครั้ง เขียนหนังสือตัวโต
- 2) ความบกพร่องในด้านการอ่าน นักเรียนจะมีปัญหาดังนี้
  - 2.1) อ่านช้า มีความยากลำบากในการอ่าน เช่น อ่านคำ ต่อคำ จะต้องสะกดคำ จึงจะอ่านได้
  - 2.2) อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน
  - 2.3) ไม่ระมัดระวังในการอ่าน จะเดาคำจากอักษรตัวแรก บาท เป็นบทที่ เมื่อนั้นเป็น บัดนั้น
  - 2.4) อ่านข้าม อ่านเพิ่มคำ อ่านผิดประโยคหรือผิดตำแหน่ง
  - 2.5) อ่านโดยไม่เน้นคำ หรือเน้นข้อความบางตอน
  - 2.6) จำคำศัพท์ได้จำกัด พยายามอธิบายความหมายของคำที่อ่านไม่ได้
  - 2.7) ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้
  - 2.8) เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้
  - 2.9) จับใจความสำคัญหรือเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านไม่ได้
  - 2.10) ไม่รู้จักเดาคำจากคำ หรือประโยคที่อยู่หน้าหรือหลังคำ หรือย่อหน้านั้น ๆ
- 3) ความบกพร่องด้านการคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ นักเรียนจะมีลักษณะดังนี้
  - 3.1) ไม่เข้าใจค่าของตัวเลข ได้แก่ หลักหน่วย สิบบ ร้อย พัน หมื่น
  - 3.2) นับเลขไปข้างหน้าหรือนับเลขย้อนหลังไม่ได้
  - 3.3) คำนวณ บวก ลบ คูณ หาร ด้วยการนับนิ้ว
  - 3.4) จำสูตรคูณไม่ได้
  - 3.5) เขียนเลขกลับกัน เช่น 13 เป็น 31
  - 3.6) เลขลบอาจทำผิด โดยเอาจำนวนน้อยลบออกจากจำนวนมาก เช่น $25-7 = 22$ นักเรียนจะเอา 5 ลบออกจาก 7 เพราะคิดว่า 5 เป็นจำนวนน้อย แทนที่จะคิดว่า 5 เป็นตัวแทนของ 25
  - 3.7) ยุ่งยากกับการตีโจทย์ปัญหา หรือการอ่านตัวเลขหลายตัว
  - 3.8) บางคนอาจใช้วิธีท่องจำและเขียนตอบได้ แต่เมื่อให้แก้ไขโจทย์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน กลับทำไม่ได้ เช่น ไม่สามารถแลก/ทอนสตางค์ได้
  - 3.9) ไม่สามารถทำตามขั้นตอนการคูณ/หารได้ โดยเฉพาะตัวเลขหลายหลัก
  - 3.10) การคำนวณเลข ทำจากซ้ายไปขวาแทนที่จะทำจากขวาไปซ้าย

3.11) ไม่เข้าใจเรื่องเวลา สอนเรื่องเวลาได้ยาก

4) ปัญหาพฤติกรรมและอารมณ์ที่อาจพบรวมนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน การเขียน การสะกดคำ และการคิดคำนวณ มักรู้สึกหงุดหงิดและรู้สึกด้อยที่ตนเองทำได้ไม่ทัดเทียมเพื่อน ๆ ดังนั้น อาจแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

4.1) หลีกเลี่ยงการอ่าน การเขียน

4.2) ทำสมุดการบ้านหายบ่อย ๆ

4.3) บางคนอาจต่อต้านแบบดื้อ เงียบ ไม่ทำ ตามที่ครูสั่งหรือปฏิเสธโดยตรง ทำให้ดูเป็นเด็กเกียจคร้าน

4.4) ไม่มีสมาธิในการเรียน ทำงานช้า ทำงานไม่เสร็จในชั้นเรียน

4.5) ทำงานสะเพร่า

4.6) ความจำไม่ดี เรียนได้หน้าลืมหลัง

4.7) ออกอ้อนแบบเด็กๆ โดยเฉพาะกรณีที่มีน้องเล็ก

4.8) กลัวครูดู กลัวเพื่อนล้ออ่านหนังสือช้า

4.9) กล่าวโทษว่าครูสอนไม่ดี เพื่อนแกล้ง

4.10) รู้สึกเบื่อหน่าย ท้อแท้

4.11) รู้สึกว่าตนเองไม่เก่งและไม่มั่นใจในตนเอง มักตอบคำถามว่า ทำไม่ได้ ไม่รู้ ไม่ทราบ

4.12) ทำตัวเป็นตัวตลกในห้องเรียนเพื่อกลบเกลื่อน

4.13) อารมณ์ขึ้น ๆ ลง ๆ หงุดหงิด ไม่อดทน

4.14) ก้าวร้าวกับเพื่อน ๆ พี่น้อง ครู พ่อแม่ (ที่จู้จี้จั่วไซ)

4.15) ไม่ลึกซึ้งในความหมายของคำ และความรู้สึกที่ผู้เขียนส่งถึงผู้อ่าน

4.16) ไม่รู้สึกซาในคำพูดตลก

จากลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีหลายลักษณะ ทั้งในด้านภาษาพูด ภาษาเขียน การรับรู้การเคลื่อนไหว อารมณ์สังคม การคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นผลกระทบต่อการเรียนรู้ และในการดำรงชีวิตของนักเรียน

3. สาเหตุของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

การเกิดภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้นมีสาเหตุหลายประการด้วยกัน ซึ่งมี นักการศึกษา และผู้ทำการศึกษาค้นคว้าได้กล่าวไว้ดังนี้

พัชรี จิวพัฒนกุล (2550: 13-17) ได้กล่าวว่า สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถ จำแนกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภทดังนี้

1) การได้รับบาดเจ็บทางสมอง การแพทย์ในปัจจุบันเชื่อว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้เท่าที่ควรเนื่องมาจากการได้รับบาดเจ็บทางสมอง ซึ่งการได้รับบาดเจ็บนี้ทำให้ระบบประสาทส่วนกลางไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการรับรู้ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของนักเรียน การได้รับบาดเจ็บทางสมองอาจเกิดจาก

1.1) ปัจจัยก่อนคลอด ช่วงระยะเวลาของการตั้งครรภ์พัฒนาการของสมองเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าสมองหยุดชะงักการพัฒนาในช่วงแรก ๆ ของการตั้งครรภ์ จะส่งผลให้ทารกเสียชีวิตในครรภ์ได้ หรือถ้าอยู่ในครรภ์มารดาได้จนกระทั่งคลอดออกมาก็อาจทำให้สมองพิการ ทั้งนี้เนื่องมาจากโรคของมารดา เช่น โรคเบาหวาน โรคไทรอยด์ชนิดรุนแรง หัด การได้รับรังสีจากการเอ็กซเรย์มารดา ต่อมะเร็ง สุกดิบหรือ ซึ่งนักวิทยาศาสตร์เชื่อว่าสาเหตุดังกล่าวจะแสดงความผิดปกติของการเรียนรู้ได้ในภายหลัง

1.2) ปัจจัยระหว่างคลอด การได้รับบาดเจ็บทางสมองอาจจะเกิดขึ้นได้ในระหว่างคลอด ทั้งนี้เนื่องมาจากภาวะการขาดออกซิเจน ระยะเวลาการคลอดที่ยาวนานหรือการคลอดด้วยความยากลำบาก จากการศึกษาพบว่า ทารกที่รอดชีวิตเนื่องจากการตกเลือดของมารดาในระหว่างคลอดจะมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์จำนวนร้อยละ 40-50 และเมื่อนักเรียนเหล่านี้เข้าเรียนพบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าปกติ

1.3) ปัจจัยหลังคลอด ภายหลังคลอดแล้วอาจมีสาเหตุบางประการซึ่งส่งผลต่อการได้รับบาดเจ็บทางสมองของทารก ได้แก่ การได้รับความกระทบกระเทือนจากการถูกทุบตี จากอุบัติเหตุ การที่ทารกมีไข้สูง การสูญเสียของทารก สมองบวมหรือเยื่อหุ้มสมองอักเสบ

1.4) ปัจจัยทางพันธุกรรม มีงานวิจัยจำนวนมากที่ระบุตรงกันว่า ปัญหาทางการเรียนรู้บางอย่างสามารถถ่ายทอดทางพันธุกรรม จากการศึกษาเป็นรายกรณีพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้บางคนอาจมีพี่น้องที่เกิดจากท้องเดียวกัน มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เช่นกัน หรืออาจมีพ่อแม่ พี่น้อง หรือญาติใกล้ชิดที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่า ผาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน เมื่อพบว่าคนหนึ่งมีปัญหาในการอ่านผาแฝดอีกคนมักมีปัญหาในการอ่านด้วย

2) ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมที่มีปัญหาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้แก่

2.1) สารพิษ สารพิษที่พบมาก ได้แก่ สารตะกั่ว เมื่อนักเรียนรับประทานอาหาร ต้มน้ำที่มีสารตะกั่วเจือปนอยู่ เช่น สีทาบ้านเก่า ๆ ไอเสียจากรถยนต์ ท่อน้ำประปาเก่า ๆ ที่เป็นสนิม ล้วนมีสารตะกั่วทั้งสิ้น เมื่อสารตะกั่วเข้าสู่ร่างกายนักเรียน สารจะไปทำลายเซลล์สมองบางส่วน ทำให้เกิดความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้

2.2) อุบัติเหตุ บุคคลที่ได้รับความกระทบกระเทือนที่สมองอย่างรุนแรง อาจทำให้สมองได้รับบาดเจ็บ ซึ่งจะนำไปสู่ความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ จากสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีรากฐานมาจากความผิดปกติของโครงสร้างและการทำงานของสมอง หรือหลาย ๆ กรณี ได้แก่ การได้รับบาดเจ็บทางสมอง ซึ่งอาจเกิดขึ้นในช่วงระยะก่อนคลอด ระหว่างคลอดหรือหลังคลอด ปัจจัยทางพันธุกรรมและปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงก็อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เช่นกัน

กานดา พุฒ (2547 อ้างถึงใน วัฒนา เสนนอก, 2550: 25) ได้กล่าวว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อาจมีสาเหตุดังนี้

1) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เกิดจากระบบการทำงานของสมองส่วนกลางผิดปกติ (Central Nervous System Dysfunction) สาเหตุอาจเกิดขึ้นได้ตั้งแต่ก่อนคลอด ระหว่างทำการคลอด หรือภายหลังคลอดแล้ว เป็นต้น ก่อนคลอดหรือขณะคลอดอาจมีปัญหาเสียเลือด ขาด

ออกซิเจน หรือได้รับสารเคมีในกระแสเลือดเนื่องจากแม่ดื่มสุรา ใช้สารเสพติด หลังคลอดอาจเกิดจากได้รับสารพิษตกค้างจากการรับประทาน การดื่ม และการหายใจ เช่น จากสีเก่า ท่อเก่า ทำให้สมองได้รับอันตราย หรืออาจเกิดจากอุบัติเหตุที่ทำให้สมองได้รับความกระทบกระเทือน

2) ความบกพร่องทางการเรียนรู้มีโอกาสได้รับการถ่ายทอดทางพันธุกรรม จากการศึกษาพบว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้มีโอกาสถึงร้อยละ 35-45 ที่จะมีการถ่ายทอดทางพันธุกรรม ระหว่างคนในครอบครัว พ่อแม่ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านใดจะส่งผลถึงลูกในด้านนั้น โดยเฉพาะปัญหาด้านการอ่าน ในปี 1996 อดีตผู้นำทางการเมืองของประเทศสิงคโปร์ Lee Kuan Yew ได้เปิดเผยต่อสื่อมวลชนว่าเขามีความบกพร่องด้านการอ่าน (Dyslexia) โดยได้รับการวินิจฉัยจาก ผู้เชี่ยวชาญของอังกฤษ และลูกสาวของเขาก็มีความบกพร่องด้านการอ่านด้วย เพราะเธอได้รับการวินิจฉัยขณะเรียนแพทย์อยู่ที่บอสตัน ปัจจุบันนี้การศึกษาวิจัยด้านพันธุกรรมกำลังมองหาลักษณะของยีนส์ที่มีความเกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อยู่ แต่ยังไม่ได้คำตอบที่แน่ชัด

เบญจพร ปัญญา (2545: 13) ได้กล่าวว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อาจมีสาเหตุมาจากสมองทำงานผิดปกติ เนื่องจากสาเหตุดังนี้

1) พยาธิสภาพของสมอง การศึกษานักเรียนที่มีบาดแผลทางสมอง เช่น คลอดก่อนกำหนด ตัวเหลืองหลังคลอด เป็นต้น แต่มีสติปัญญาปกติพบว่ามีอาการบกพร่องการอ่านร่วมด้วย

2) ความผิดปกติของสมองซีกซ้าย โดยปกติสมองซีกซ้ายจะควบคุมการแสดงออกด้านภาษา และสมองซีกซ้ายจะมีขนาดโตกว่าซีกขวา แต่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จะมีสมองซีกซ้าย และซีกขวาที่ขนาดเท่ากัน และมีความผิดปกติอื่น ๆ ที่สมองซีกซ้ายด้วย

3) ความผิดปกติของคลื่นสมอง นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จะมีคลื่นแอลฟาที่สมองซีกซ้ายมากกว่านักเรียนปกติ

4) กรรมพันธุ์ นักเรียนที่มีความบกพร่องการอ่านบางรายมีความผิดปกติของโครโมโซมคู่ที่ 15 และสมาชิกของครอบครัวเคยมีความบกพร่องทางการเรียนรู้มาก่อน โดยที่พ่อแม่มักเล่าว่าเมื่อตอนเด็ก ๆ ตนเคยมีลักษณะคล้าย ๆ กัน

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2544: 10-11) ได้กล่าวว่า นักวิจัยได้พยายามหาสาเหตุที่ชัดเจน โดยหวังว่า ในอนาคตอาจจะป้องกันและอาจจะช่วยให้วินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้อย่างแม่นยำ ปัจจุบันทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับโดยส่วนใหญ่ คือ ความบกพร่องทางการเรียนรู้มีรากฐานมาจากความผิดปกติของโครงสร้างและการทำงานของสมองหรือหลาย ๆ กรณี ความผิดปกตินี้เกิดขึ้นตั้งแต่อ่อนคลอด และมีงานวิจัยทางพันธุกรรมได้ให้หลักฐานที่สรุปได้ว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยเฉพาะความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและความบกพร่องทางด้านคณิตศาสตร์นั้น อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

ผดุง อารยะวิญญู (2544: 8-9) ได้กล่าวว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อให้เกิดปัญหาในการเรียน เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถเรียนได้ดีเท่ากับนักเรียนปกติทั่วไป การค้นหาความบกพร่องของนักเรียนส่วนมากเป็นหน้าที่ของสาธารณสุข บุคลากรทางการศึกษาอาจจำเป็นต้องรับรู้ไว้เพื่อจะได้หาทางจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความบกพร่องของนักเรียนต่อไป สาเหตุของความบกพร่องนี้อาจจำแนกได้ดังนี้

1) การได้รับบาดเจ็บทางสมอง บุคลากรทางการแพทย์ที่ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในหลายประเทศมีความเชื่อว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนเหล่านี้ไม่สามารถเรียนรู้ได้ดีนั้น เนื่องมาจากการได้รับบาดเจ็บทางสมอง (Brain Damage) อาจจะเป็นการได้รับบาดเจ็บก่อนคลอด ระหว่างคลอดหรือหลังคลอดก็ได้ การบาดเจ็บนี้ทำให้ระบบประสาทส่วนกลางไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ อย่างไรก็ตามการได้รับบาดเจ็บอาจไม่รุนแรงนัก (Minimal Brain Dysfunction) สมองและระบบประสาทส่วนกลางยังทำงานได้ดีเป็นส่วนมาก และมีบางส่วนเท่านั้นที่บกพร่องไปบ้าง ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการรับรู้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของนักเรียน แต่ปัญหานี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับทั้งหมด เพราะนักเรียนบางรายอาจเป็นกรณียกเว้นได้

2) กรรมพันธุ์ งานวิจัยเป็นจำนวนมากระบุตรงกันว่าความบกพร่องทางการเรียนรู้บางอย่างสามารถถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ได้ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาเป็นรายกรณีพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้บางคนอาจมีพี่น้องที่เกิดจากท้องเดียวกันมีความบกพร่องทางการเรียนรู้เช่นกัน หรืออาจมีพ่อแม่ พี่น้อง หรือญาติใกล้ชิด มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความบกพร่องในการอ่าน การเขียนและความเข้าใจภาษา มีรายงานการวิจัยที่น่าเชื่อถือได้ว่าเด็กฝาแฝดที่เกิดจากไข่ ใบเดียวกัน (Identical Twins) เมื่อพบว่าฝาแฝดคนหนึ่งมีความบกพร่องในการอ่าน ฝาแฝดอีกคนหนึ่งมักมีความบกพร่องในการอ่านด้วย แต่ความบกพร่องนี้ไม่พบบ่อยนักสำหรับฝาแฝดที่มาจากไข่คนละใบ (Fraternal Twins) จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าความบกพร่องทางการเรียนรู้อาจสืบทอดทางกรรมพันธุ์ได้

3) สิ่งแวดล้อม สาเหตุทางสภาพแวดล้อมในที่นี้หมายถึงสาเหตุอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การได้รับบาดเจ็บทางสมองและกรรมพันธุ์ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับนักเรียนภายหลังคลอด เมื่อนักเรียนเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่น การที่นักเรียนมีพัฒนาการทางร่างกายล่าช้าด้วยสาเหตุบางประการ หรือร่างกายได้รับสารบางประการอันเนื่องจากสภาพมลพิษในสิ่งแวดล้อม การขาดสารอาหารในวัยทารกและในวัยนักเรียน การสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพของครู ตลอดจนการขาดโอกาสในการศึกษา เป็นต้น แม้ว่าองค์ประกอบทางสภาพแวดล้อมเหล่านี้จะไม่ใช่อุบัติเหตุที่ก่อให้เกิดความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยตรง แต่องค์ประกอบเหล่านี้อาจทำให้สภาพการเรียนรู้ของนักเรียนมีความบกพร่องมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้มีด้วยกันหลายสาเหตุ เกิดจากความผิดปกติของโครงสร้างและการทำงานของสมอง การถ่ายทอดทางพันธุกรรม และปัจจัยจากสิ่งแวดล้อม

4. การคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

มีนักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องหลายท่านได้กล่าวถึงการคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 35-44) ได้กล่าวถึงวิธีการคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยสามารถทำการคัดแยกได้ 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ การคัดแยกแบบไม่เป็นทางการและการคัดแยกอย่างเป็นทางการ ดังนี้

- 1) การสังเกตพฤติกรรมด้านการเรียน แบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้
  - 1.1) ด้านภาษาไทย ครูสังเกตว่านักเรียนมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้หรือไม่
    - 1.1.1) นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งครูหรือไม่เพียงใด
    - 1.1.2) เวลานั้นนักเรียนใช้คำพูดติดต่อสื่อสารครูฟังคำพูดของนักเรียนแล้วครูเข้าใจหรือไม่ เพียงใด
    - 1.1.3) นักเรียนอ่านคำง่าย ๆ ได้หรือไม่
    - 1.1.4) ความสามารถในการอ่านของนักเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนในชั้นต่ำกว่าหรือต่ำกว่าเพื่อนในชั้นหรือไม่
    - 1.1.5) นักเรียนอ่านข้ามบรรทัดหรือไม่
    - 1.1.6) นักเรียนอ่านข้ามข้อความหรือไม่
    - 1.1.7) นักเรียนอ่านสลับตัวอักษรหรือไม่
    - 1.1.8) นักเรียนลอกคำศัพท์จากกระดานได้หรือไม่
    - 1.1.9) นักเรียนเขียนตามคำบอกได้หรือไม่
    - 1.1.10) ลายมือของนักเรียนอ่านยากหรือไม่ เพียงใด
    - 1.1.11) การสะกดคำ อ่านเป็นคำ ที่ถูกต้องได้หรือไม่
    - 1.1.12) นักเรียนเขียนตัวอักษรกลับหลังหรือไม่
    - 1.1.13) นักเรียนเขียนประโยคถูกต้องตามหลักภาษาไทยหรือไม่ เพียงใด
  - 1.2) ด้านคณิตศาสตร์ ครูสังเกตว่านักเรียนมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้หรือไม่
    - 1.2.1) นักเรียนนับเลขได้หรือไม่
    - 1.2.2) นักเรียนเข้าใจความหมายของจำนวนหรือไม่
    - 1.2.3) นักเรียนนับจำนวนตามครูได้หรือไม่เพียงใด เช่น ครูให้นักเรียนพูดตาม 1 5 2 3 6 9 4 8 1 7 6 3.....
    - 1.2.4) นักเรียนบอกขนาดสิ่งของได้หรือไม่
    - 1.2.5) นักเรียนบอกความแตกต่างของรูปทรงทางเรขาคณิตได้หรือไม่
    - 1.2.6) นักเรียนเข้าใจความหมายของเงินตราหรือไม่
    - 1.2.7) นักเรียนเข้าใจมาตรการชั่ง ตวง วัด หรือไม่
    - 1.2.8) นักเรียนทำได้หรือไม่ เพียงใด ในการบวก ลบ คูณ หาร
    - 1.2.9) นักเรียนทำโจทย์เลขปัญหาได้หรือไม่ เพียงใด
  - 1.3) ด้านพฤติกรรม
    - 1.3.1) นักเรียนเสียสมาธิง่ายหรือไม่ เพียงใด
    - 1.3.2) นักเรียนมีช่วงความสนใจสั้นหรือไม่ เพียงใด
    - 1.3.3) นักเรียนมีใจจดจ่ออยู่กับกิจกรรมได้นานหรือไม่ เพียงใด
    - 1.3.4) นักเรียนอยู่นิ่งเฉยได้นานหรือไม่ เพียงใด
    - 1.3.5) นักเรียนเดินหรือวิ่งได้คล่องแคล่วหรือไม่ เพียงใด
    - 1.3.6) นักเรียนจับหยิบสิ่งของได้ดีหรือไม่ จับดินสอเขียนหนังสือได้หรือไม่
    - 1.3.7) นักเรียนมีความอดทนต่อการรอคอยได้หรือไม่ เพียงใด

- 1.3.8) นักเรียนจำสิ่งของได้หรือไม่เช่นเกมการจำสิ่งของ
- 1.3.9) นักเรียนแสดงความสับสนระหว่างซ้าย-ขวาหรือไม่ เพียงใด
- 1.3.10) นักเรียนทำงานเสร็จตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่ เพียงใด

2) การบันทึกพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียน

ครูผู้สอนจะเข้าใจปัญหาในการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากผู้สอนเป็นครูที่มีทักษะในการสังเกตว่านักเรียนในชั้นเรียนของตนมีปัญหาในการเรียนอย่างไรบ้าง นักเรียนทำตามคำสั่งของครูได้หรือไม่ หากทำได้ทำได้มากน้อยเพียงใด หากทำไม่ได้นักเรียนแสดงพฤติกรรมอย่างไร เป็นต้น ผู้ที่ทำหน้าที่สังเกตพฤติกรรมในการเรียนอาจเป็นครูประจำชั้น ครูประจำวิชาต่าง ๆ เป็นผู้สังเกตข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของนักเรียนในการเรียนควรรวบรวมมาจากครู 2-3 คน เพื่อให้เห็นปัญหาชัดเจน

3) การคัดแยกอย่างเป็นทางการ (Formal Identification)

การคัดแยกอย่างเป็นทางการเป็นการคัดแยกเด็กโดยใช้แบบทดสอบซึ่งส่วนมากเป็นแบบทดสอบหรือแบบคัดแยกที่เชื่อถือได้มีคุณภาพดีในต่างประเทศแบบทดสอบที่นิยมใช้ในการ คัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้นี้มีดังนี้

- 3.1) Illinois Test of psycholinguistic Abilities (ITPA)
- 3.2) Detroit Tests of Learning Aptitude
- 3.3) Woodcock - Johnson Psycho - Educational Battery
- 3.4) Southern California Sensory Integration Tests
- 3.5) Bender - Gestalt - Visual Perception - Visual Motor
- 3.6) Frosting Developmental Test
- 3.7) Peabody Individual Achievement Test - Revised
- 3.8) Kaufman Assessment Battery for children
- 3.9) WISC - III
- 3.10) Stand ford - Benet

ในประเทศไทยเครื่องมือที่ใช้ในการคัดแยกนักเรียนที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้มี 2 ชุด คือแบบคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้อันซึ่งพัฒนาขึ้นโดย ศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม และแบบสำรวจปัญหาในการเรียน ซึ่งพัฒนาโดย ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู แห่งภาควิชาการศึกษาพิเศษคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1) แบบคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อัน

ศรียา นิยมธรรม (2537) ได้พัฒนาแบบคัดแยกนี้โดยปรับปรุงมาจากเครื่องมือของแมคคาร์ธี แบบคัดแยกนี้ใช้สำหรับนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 4-6½ ปี เป็นการทดสอบรายบุคคลแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.63-0.85 และมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เชิงโครงสร้าง และมีความเที่ยงตรงจำแนกตลอดความเที่ยงตรงตามเกณฑ์เปรียบเทียบในระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 10, 20 และ 30 ของแต่ละช่วงอายุ โดยคำนึงถึงคะแนนที่นักเรียนสอบได้ในแต่ละหมวดของแบบทดสอบและจำนวนหมวดที่เด็กสอบไม่ผ่าน ซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาว่าเด็กอยู่ในภาวะ “เสี่ยง” ที่จะ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อันหรือไม่ เครื่องมือนี้ใช้ทดสอบความสามารถของนักเรียน

ใน 6 ด้าน การทดสอบดังกล่าวมีเกณฑ์การให้คะแนน แล้วนำ คะแนนมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว จึงตัดสินว่านักเรียนน่าจะเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หรือไม่

2) เครื่องมือในการคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มี 2 ชุด คือ (ผดุง อารยะวิญญู, 2544: 35)

ชุดที่ 1 แบบทดสอบความสามารถในการรับรู้และแปลผลข้อมูล (แบบ ครป.) โดยด็อกเตอร์พี มีข้อคำถาม 57 ข้อ รวม 8 ด้าน โดยใส่เครื่องหมาย X ลงในช่อง 0 1 2 3 ซึ่งตรงกับความสามารถของนักเรียนมากที่สุด ครูผู้ สอนเป็นผู้ประเมินนักเรียนแต่ละคนครูจะต้องรู้จักนักเรียน และคุ้นเคยกับนักเรียนเป็นอย่างดี ใช้ตัดสินว่านักเรียนมีความบกพร่องทางการเรียนรู้หรือไม่

ชุดที่ 2 แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะด้าน (แบบ ปรด.) เป็นแบบสำรวจปัญหาในการเรียนของเด็กใน 3 ด้าน คือ ด้านการอ่าน ด้านการเขียนและการสะกดคำ และด้านคณิตศาสตร์ ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินนักเรียน ครูผู้สอนต้องรู้จักเด็กเป็นอย่างดี ครูผู้ประเมินใส่เครื่องหมาย X ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ของความรุนแรงของปัญหาให้ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน จากนั้นจึงรวม คะแนนและหาค่าเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนแต่ละคนในแต่ละด้าน แล้วจึงนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ถ้าคะแนนเท่ากับเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์ถือว่าเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เช่น

(1) นักเรียนมีความบกพร่องทางการเรียนรู้หรือไม่

(2) นักเรียนมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านใด

อย่างไรก็ตามแบบทดสอบแต่ละชุดมีข้อดีและข้อบกพร่อง เพราะแบบทดสอบแต่ละชุดสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ต่างกันดังนั้นการคัดแยกควรใช้ เครื่องมือหลายชุดเท่าที่จะสามารถทำได้เมื่อคัดแยกนักเรียนได้แล้วจึงวางแผนจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของนักเรียนต่อไป

สรุปได้ว่า การคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้น เป็นการประเมินและระบุนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพื่อให้บริการช่วยเหลือที่เหมาะสม ซึ่งในการคัดแยกนั้นสามารถทำได้ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ข้อมูลที่ได้มีความถูกต้องและเป็นจริงมากที่สุด สำหรับกระบวนการคัดแยกนั้นควรเกิดจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายในการประเมินด้วย และร่วมกันตัดสินใจเป็นทีม

5. การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องหลายท่านได้ให้คำจำกัดความการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2556: 33) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีดังนี้

1) จัดแผนการสอนเฉพาะบุคคลให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
2) จัดกลุ่มเพื่อการสอน โดยจัดให้นักเรียนมีแผนการสอนเฉพาะบุคคลใกล้เคียงกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน และขณะเดียวกันจะจัดให้นักเรียนมีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ

3) พัฒนาการด้านกล้ำเนื้อ การประสานงานระหว่างกล้ำเนื้อกับการรับรู้ รวมทั้งทักษะของการรับรู้

4) พัฒนาการด้านภาษาความคิดรวบยอด ทักษะทางสังคม
 5) การสอนซ่อมเสริมในเรื่อง การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย การรับรู้ภาษาไทย วิชาหลัก และพื้นฐานอาชีพ

6) การจัดกิจกรรมการพูดให้นักเรียนพูดและสื่อสารกับผู้อื่น
 7) ให้นักเรียนมีความสนใจและเอาใจใส่บทเรียนหรือกิจกรรมที่กำลังดำเนินอยู่
 8) ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม และให้แรงเสริมทันทีที่นักเรียนสื่อสารด้วยการพูด
 9) จัดให้มีการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาพูด ภายใต้การควบคุมของครู

10) ใช้รูปภาพประกอบการอธิบายและหลีกเลี่ยงการใช้ตัวเลขในการอธิบายจำนวน
 11) ให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำต่าง ๆ คำที่มีความหมายเดียวกัน
 12) จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อทำงาน และให้นักเรียนฝึกหัดเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง โดยจัดลำดับตามความสามารถและความชอบ

สมาคมแอลดีแห่งประเทศไทย (2552: 62) กล่าวถึงหลักการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1) สอนให้สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ (Learning Style) ของผู้เรียน นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ส่วนมากมีลีลาการเรียนรู้ไม่เหมือนนักเรียนกลุ่มอื่น นักเรียนกลุ่มนี้เรียนรู้ได้ดีจากการสัมผัสการใช้มือ กิจกรรมการเรียนรู้ควรเป็นประเภทลงมือ (Hand-on) ทำ เช่น ตัดปะ ฉีก ปั้น ตัดภาพ ระบายสี ฯลฯ

2) สอนให้สอดคล้องกับทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์ (Gardner's Multiple Intelligences) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ส่วนมากชอบศิลปะ บางคนชอบดนตรี บางคนชอบกีฬา จึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถพิเศษของผู้เรียน

3) สอนให้สอดคล้องกับการทำงานของสมอง (Brain's Functions) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ส่วนมากเป็นเด็กสมองซีกขวา หมายถึง สมองซีกขวาทำงานได้ดีกว่าซีกซ้าย จึงให้นักเรียนเรียนรู้ให้มากผ่านการทำงานของสมองซีกขวา และขณะเดียวกันก็ฝึกทักษะของสมองซีกซ้าย

4) สอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ส่วนมากชอบคอมพิวเตอร์ จะเห็นได้จากนักเรียนชอบเล่นเกมเป็นชีวิตจิตใจ จึงควรนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการสอนภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

5) ส่งเสริมการพูดเชิงบวก (Positive Response) ครูควรหลีกเลี่ยงการตำหนินักเรียน เพราะนักเรียนถูกตำหนิมาากแล้ว การตำหนิทำให้นักเรียนไม่อยากอ่านหนังสือ เป็อการอ่าน เป็อการเขียน เป็อครู เป็อโรงเรียน หนีเรียน และออกกลางคัน (Drop-Out) ในที่สุดครูควรฝึกทักษะในการพูดเชิงบวก และนำมาใช้กับนักเรียนกลุ่มนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 19) ได้ให้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังนี้

1) ไม่สอนนักเรียนโดยการบรรยายเพียงอย่างเดียว ควรให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสหลาย ๆ ด้าน

- 2) ใช้คำสั่งที่สั้น ชัดเจน เข้าใจง่าย และในหนึ่งคำสั่งไม่ควรให้ทำกิจกรรมหลาย ๆ กิจกรรม
    - 2.1 ระดับประถมศึกษาไม่ควรเกิน 3 กิจกรรม ในหนึ่งคำสั่ง
    - 2.2 ระดับมัธยมศึกษาไม่ควรเกิน 5 กิจกรรม ในหนึ่งคำสั่ง
  - 3) ใช้คำสั่งที่ซ้ำ ๆ กัน แต่ควรเปลี่ยนคำหรือสำนวนทุกครั้ง แต่มีความหมายเหมือนกัน แล้วให้นักเรียนทบทวนคำสั่งของครูก่อนลงมือปฏิบัติ เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนมีความเข้าใจตรงตามที่ครูสั่งหรือไม่
  - 4) การบ้านที่นักเรียนนำมาส่งครูไม่จำเป็นต้องเขียน แต่อาจจะพิมพ์ก็ได้ บันทึกเสียงก็ได้ ไม่ควรให้การบ้านนักเรียนมากเกินไป
  - 5) ให้การเสริมแรงเมื่อนักเรียนตอบถูกหรือตอบไม่ถูก เมื่อพิจารณาดูแล้วเห็นว่านักเรียนได้ใช้ความพยายามแล้ว
  - 6) งานที่มอบหมายให้นักเรียนทำต้องกำหนดเวลาให้พอเหมาะ ไม่ควรมากเกินไป
  - 7) ครูทำใจให้รับสภาพว่านักเรียนไม่สามารถทำทุก ๆ สิ่งได้ ตามที่ครูต้องการ
  - 8) ครูกับนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นแล้วบันทึกความก้าวหน้าของนักเรียนไว้ หากนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างดีในเรื่องใดเรื่องหนึ่งควรรายงานให้ผู้ปกครองทราบ
  - 9) ถ้าให้นักเรียนทำงานที่ต้องใช้เวลานาน ควรให้นักเรียนรายงานความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ
  - 10) เปิดโอกาสให้นักเรียนปกติได้ช่วยเหลือเป็นพี่เลี้ยงแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านการเรียน
- สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ การสอน นักเรียนต้องไม่สอนโดยการบรรยายเพียงอย่างเดียว ต้องใช้คำสั่งสั้นๆ นักเรียนเข้าใจง่าย กำหนดเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และให้มีความเหมาะสมกับงาน และสอดคล้องกับความต้องการในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละบุคคล

6. ประเภทของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

มีนักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2544: 25-30) ได้แบ่งประเภทของความบกพร่องในการเรียนรู้ ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1) ความบกพร่องด้านการอ่าน (Reading Disorder) ความบกพร่องด้านการอ่านเป็นที่รู้จักในนามของ ดิสเล็กเซีย (Dyslexia) เป็นความบกพร่องที่พบบ่อยที่สุด และมีผลกระทบต่อนักเรียนในวัยประถมศึกษาประมาณร้อยละ 2 ถึง 8 เป็นที่น่าสนใจว่ากระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสมองที่จำเป็นสำหรับการอ่านและจะต้องเกิดขึ้นไปพร้อม ๆ กัน ดังนี้

1.1) มุ่งความสนใจไปยังตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์และควบคุมการเคลื่อนไหวสายตาของเราผ่านไปในแต่ละหน้า

1.2) ตระหนักว่าเสียงนั้นสัมพันธ์กับตัวหนังสือเหล่านั้น

1.3) เข้าใจคำหลักภาษา

- 1.4) สร้างความคิดและภาพจากสิ่งที่อ่าน
- 1.5) เปรียบเทียบความคิดใหม่กับสิ่งที่เรารู้ที่อยู่แล้ว
- 1.6) เก็บความคิดต่าง ๆ นั้นไว้ในความทรงจำ

กลไกหรือกระบวนการทางความคิดเช่นนั้นจำเป็นจะต้องอาศัยการทำงานร่วมกันอย่างกว้างขวางของเครือข่ายเส้นใยสมอง ซึ่งติดต่อเชื่อมโยงกับศูนย์การมองเห็น ภาษาความจำเป็นในตำแหน่งของสมอง

2) ความบกพร่องด้านการเขียน (Disorder of Written Expression) ความบกพร่องด้านการเขียน ที่เรียกว่า ดิสกราเฟีย (Dysgraphia) เป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีความยากลำบากในการเขียนตัวอักษรหรือเขียนบนพื้นที่ที่กำหนดให้ คนที่มีความบกพร่องทางการเขียนต้องใช้เวลาและต้องใช้ความพยายามมากกว่าคนอื่นในการที่จะเขียนให้ประณีต แม้ว่าจะใช้ความพยายามมากเพียงใดก็ตาม ลายมือของเขาก็อ่านแทบไม่ออก

3) ความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์ การคิดคำนวณเป็นขั้นตอนที่สลับซับซ้อนมาก แม้ว่าจะเป็น การแก้ไขปัญหาโจทย์เลขง่าย ๆ เช่น 25 หารด้วย 3 เท่านั้นก็ตาม การคิดคำนวณเลขเกี่ยวข้องกับการตระหนักและการจำ จำนวน และสัญลักษณ์ การจดจำข้อเท็จจริง เช่น การจำสูตรคูณ การเรียงลำดับตัวเลข และยังเกี่ยวข้องกับความเข้าใจ ความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม เช่น หลักการต่าง ๆ ภาพของจำนวน และเศษส่วน

4) ความสามารถที่เฉพาะเจาะจง (Learning Disorder Not Otherwise Specified) ยังให้รายการความบกพร่องในการเรียนรู้เป็นประเภทอื่น ๆ อีก ที่ไม่เข้าเกณฑ์ของความบกพร่องในการอ่าน เขียน คำนวณ ซึ่งอาจจะหมายถึงรวมถึงความบกพร่องทั้ง 3 ประเภท เกิดร่วมกันหรือความบกพร่องที่ไม่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์มากนัก

เบญจพร ปัญญา (2543: 4) ได้แบ่งประเภทของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็น 4 ประเภท คือ

- 1) ความบกพร่องด้านการเขียน
- 2) ความบกพร่องด้านการอ่าน
- 3) ความบกพร่องด้านการคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์
- 4) ความบกพร่องหลายๆ ด้านร่วมกัน

สรุปได้ว่า ประเภทของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คือ ด้านการอ่าน ด้านการเขียน ด้านการคิดคำนวณ และความบกพร่องหลายด้านร่วมกัน

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

ปุลณภา เฟ็งพันธ์ (2552: 67) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้วยการสอนอ่าน โดยการใช้สื่อเป็นตัวกำหนดหน่วยเสียงในมาตราตัวสะกด พบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้วยการสอนอ่านคำ โดยการใช้สื่อเป็นตัวกำหนดหน่วยเสียงในมาตราตัวสะกดสูงขึ้นกว่าก่อนสอน

พิศเรณู รัตนวิจารย์ (2550: 54) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านแจกลูกคำตามมาตรฐานตัวสะกดไทยของนักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน พบว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้หลังได้รับการสอนอ่านแจกลูกคำตามมาตรฐานตัวสะกดไทยโดยใช้ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น

อริญญา เชื้อทอง (2546: 42) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมโดยใช้บทร้อยกรอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ ก่อนและหลังการใช้บทร้อยกรอง และเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของชุดฝึกการอ่านคำยากโดยใช้บทร้อยกรองตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านคำยาก โดยใช้บทร้อยกรอง มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากหลังการทดลองอยู่ในระดับดี มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยาก ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และชุดฝึกอ่านคำยาก โดยใช้บทร้อยกรองมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งมีประสิทธิภาพ 92.71/82.57

จรีลักษณ์ จีรวินุลย์ (2544: 33) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยการสอนแบบเล่นปนเรียน โดยศึกษากับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยการสอนแบบเล่นปนเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงหลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 36) ได้ทำการศึกษาการสร้างเครื่องมือในการคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อายุระหว่าง 6-12 ปี เป็นเครื่องมือมาตรฐาน พร้อมทั้งหาเกณฑ์ (Norms) สำหรับนักเรียนทั่วประเทศเพื่อใช้เป็นเกณฑ์เปรียบเทียบและตัดสินใจในการคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า สำหรับปัญหาในการเรียนของนักเรียน 5 ด้านใหญ่ คือ ภาษาคณิตศาสตร์ เวลาและทิศทาง การเคลื่อนไหว พฤติกรรม และสำรวจปัญหาในการเรียน 25 ด้านย่อย ๆ คือ คำศัพท์ การฟังคำสั่ง การอ่าน การเขียน การนับ การเข้าใจความหมาย การจำ ตัวเลข สัญลักษณ์ การคำนวณ เวลา ขนาด การจัดลำดับทิศทาง การวิ่ง การกระโดด การทรงตัว การใช้นิ้วมือ การเคลื่อนไหวที่ผิดปกติ ความร่วมมือ ความสนใจ ความเป็นระเบียบ การปรับตัว การยอมรับ และความรับผิดชอบ คำถามทั้งหมดมี 50 ข้อ โดยครูประจำชั้นเป็นผู้ประเมินนักเรียน ข้อจำกัดของเครื่องมือนี้คือ ผู้ประเมินจะต้องเป็นผู้ที่รู้จักเด็กเป็นอย่างดีและไม่ลำเอียง

ดวงใจ วรรณสังข์ (2541 :48) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 6 คน จากการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยสูงกว่าเกณฑ์ 95.33/82.00 ความสามารถในการจำพยัญชนะไทยหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะอยู่ในระดับดี

รัตนา แพงจันทร์ (2541: 39) ได้ทำการศึกษาความสามารถทางการเขียนคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติจากการสอนเขียนแบบบูรณาการกับเกม โดยศึกษากับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มีระดับสติปัญญาปกติและไม่มีคามพิการ ซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 7 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนแบบบูรณาการกับเกมมีความสามารถเขียนคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความสามารถเขียนคำสูงกว่าก่อนทดลองและอยู่ในระดับดี

ศรียา นิยมธรรม (2537: 43-44) ได้ทำการสร้างแบบคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยศึกษานักเรียนอายุ 4-6½ ปี จำนวน 1,500 คน จากทั่วประเทศ ทำการทดสอบเพื่อคัดแยกและพิจารณาว่านักเรียนอยู่ในภาวะ “เสี่ยง” หรือไม่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยดัดแปลงเครื่องมือคัดแยกของแมคคาร์ธี (McCarthy Screening Test) ทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล และมีเนื้อหาในการทดสอบ 6 หมวด คือ ซ้าย-ขวา การจำคำ การวาดรูปทรง การจำตัวเลข การจัดหมวดหมู่ และการใช้ผลการวิจัย ทำให้ได้แบบคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สำหรับใช้คัดแยกเด็กปฐมวัยที่มีอายุอยู่ในช่วง 4-6 ½ ปี เครื่องมือนี้มีความเชื่อมั่น .63-.85 มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เชิงโครงสร้างจำแนก และความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพัทธ์

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สรุปได้ว่า มีวิธีการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลายวิธีที่น่าสนใจ ควรศึกษาว่าวิธีการสอนใดที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ครูจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กแต่ละบุคคล

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาการวิจัยเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความหมายของการอ่าน จุดมุ่งหมายของการอ่าน ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ประโยชน์ของการอ่าน ปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านการอ่านทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้ให้ความหมายและอธิบายความหมายของการอ่าน ไว้ดังนี้

มุกดา ลิบลับ (2550: 8) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมาย ของตัวอักษร สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏสู่สายตาออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจไปใช้ให้เกิดประโยชน์ นอกจากนี้กระบวนการทางความคิดอันเกิดจากสายตาถอดรหัสความหมายของภาษาที่อ่านหรือ ผู้เขียนเขียนเรื่องไว้ ตั้งแต่ระดับคำวลี ประโยค ไปจนถึงข้อความ เพื่อเก็บข้อมูลเรียบเรียงเข้าสู่สมองแล้วตีความข้อมูลนั้นเพื่อแยกแยะรายละเอียดต่อไป

พรวิไล เลิศวิชา (2550: 33) กล่าวถึงการอ่านว่า หมายถึง ความเข้าใจระหว่างตัวอักษร และเสียงอ่าน การอ่านเริ่มจากการให้เด็กฟังครูอ่านพร้อมกับดูตามตัวหนังสือ/รูปภาพ จากหนังสือที่ครูอ่านเพื่อสมองจะได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างกัน

มณีรัตน์ ศุภโชติรัตน์ (2548: 18) อธิบายว่า การอ่าน หมายถึง การที่ผู้อ่านออกเสียงเป็นคำ และอ่านคำต่อเนื่องเป็นประโยคได้ ความสามารถในการอ่านออกเป็นคำ เป็นประโยคนี้ไม่จำเป็นว่าผู้อ่านจะต้องทราบหรือเข้าใจความหมายหรือแปลความหมายได้เสมอไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2548: 4) การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่าน ออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์

บรรพต ศิริชัย (2547: 2) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการแห่งความคิดในการรับสาร ขณะที่อ่านสมองของผู้อ่านจะต้องแปลความหมาย ตีความข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านได้ด้วยตลอดเวลา ในระหว่างที่ผู้อ่านกำลังอ่านหนังสืออยู่นั้นจะต้องใช้กลวิธีหลายๆ อย่างเพื่อช่วยให้เข้าใจเรื่องราวได้เร็วขึ้น

สุพรรณิ วราทร (2545: 37) กล่าวว่า การอ่านเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ สัญลักษณ์ที่ตีพิมพ์หรือบันทึก ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้อ่านระลึกถึงความหมายจากประสบการณ์ที่สะสมไว้ และยังเกี่ยวข้องกับการสร้างความหมายใหม่โดยประสานสิ่งที่อ่านกับความคิดต่าง ๆ ที่ผู้อ่านมีอยู่ ความหมายที่เกิดขึ้นใหม่จะถูกจัดไว้ในกระบวนการทางความคิดตามจุดมุ่งหมายของผู้อ่าน การอ่านจึงไม่ใช่เป็นเพียงการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารจากข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษรสู่จิตใจและความคิดของผู้อ่านเท่านั้น แต่ยังเป็นการที่ผู้อ่านมีส่วนร่วมโดยการนำความรู้และประสบการณ์มาทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านหรือเพิ่มเติมส่วนที่ขาดหายไปด้วย การตีความ คาดการณ์ หรือประเมินค่าสิ่งที่ปรากฏในเนื้อหาที่อ่าน การอ่านเป็นความสามารถที่ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่เกิดการเรียนรู้และฝึกฝน

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ การอ่านจะต้องแปลความหมาย ออกมาเป็นความรู้ปรากฏสู่สายตา ออกมาเป็นความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน เข้าใจและไปใช้ให้เกิดประโยชน์

2. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต การอ่านแต่ละครั้งจะมีความมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป ถ้าผู้อ่านตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้งไว้ จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 42-43) ได้กำหนดจุดประสงค์การอ่านตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน สาระภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ไว้ดังนี้

- 1) การอ่านคำใหม่และคำยากที่มีอักษรนำ อักษรควบ ตัวการ์นต์ และการผันวรรณยุกต์
- 2) การอ่านอักษรย่อ เครื่องหมายวรรคตอน
- 3) การอ่านและเข้าใจความหมายของคำ ประโยคและข้อความ การอ่านคล่อง และการอ่านเร็ว
- 4) การอ่านสำนวนโวหาร การบรรยาย พรรณนา และการเปรียบเทียบ โดยเข้าใจความหมาย

- 5) การใช้บริบทช่วยความเข้าใจถ้อยคำสำนวน และเนื้อเรื่องที่อ่าน
- 6) การอ่านหนังสือจากมุมหนังสือ ห้องสมุด และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ
- 7) การอ่านในใจ การจับใจความของเรื่องที่อ่านโดยหาคำสำคัญ ใช้คำถาม ใช้แผนภาพ โคร่งเรื่อง หรือแผนภาพความคิด
- 8) การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเรื่องที่อ่าน การวิเคราะห์ความ สรุปความ
- 9) การใช้ความรู้ความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้คิดแก้ปัญหาตัดสินใจ คาดการณ์ และพัฒนาตน
- 10) การอ่านและตรวจความรู้และค้นคว้าเพิ่มเติม
- 11) การอ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรองได้คล่อง และถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์ และการอ่านทำนองเสนาะ

12) การท่องจำ การอธิบายความหมาย และคุณค่าของบทอาขยาน บทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองที่ไพเราะ มีความงดงามทางภาษา มีคุณค่าทางความคิดและการนำไปใช้อ้างอิง

13) การเลือกอ่านหนังสือและสื่อสารสนเทศ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตรงตามจุดประสงค์

14) สุขลักษณะในการอ่านหนังสือ มารยาทการอ่าน การปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และการแนะนำหนังสือ

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2546: 90-92) ได้กล่าวว่า การอ่านควรมี จุดประสงค์ในการอ่าน เพราะจะทำให้อ่านได้เร็ว และตรงกับความต้องการ จุดประสงค์ในการอ่าน คือ

1) อ่านเพื่อความรู้ คนเราต้องการให้ความรู้ของตนเองขยายขอบเขตออกไปจากที่มีอยู่เดิม ต้องการรู้ในสิ่งที่เป็นปัจจัย เป็นปัญหาไม่เข้าใจต่าง ๆ การอ่านจำเป็นให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาการแขนงต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นนักปราชญ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา เพื่อเข้าใจผู้อื่น เข้าใจตนเองดีขึ้น เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของตน และเพื่อทราบข่าวความเคลื่อนไหวของสังคมที่ตนอยู่

2) อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านวัสดุสิ่งพิมพ์ที่แสดงทรรศนะ บทความ บทวิจารณ์ วิจัยต่าง ๆ จะช่วยให้ทรรศนะของการอ่านกว้างขวางขึ้น การอ่านในลักษณะนั้นเป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับแนวความคิดของผู้เขียนเป็นการปลูกฝังนิสัยการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอีกด้วย

3) อ่านเพื่อความบันเทิง สภาวะแวดล้อมมีอิทธิพลต่อจิตใจ อารมณ์ และร่างกายของมนุษย์เป็นอันมาก บางครั้งก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาสาระไม่เป็นวิชาการนัก เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น นิตยสารบันเทิงอื่น ๆ จะช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่กับความรู้ ความคิดได้อย่างมีความสุข ได้หัวเราะ ได้สนุก เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ตึงเครียด นับได้ว่าการอ่านเพื่อความบันเทิงเป็นการพักผ่อนอย่างหนึ่ง

4) การอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ มนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติ คือ ต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการการยอมรับเข้ากับกลุ่มเพื่อนฝูง การมีหน้ามีตาได้รับความนับถือในสังคม ต้องการความสำเร็จในชีวิต ซึ่งในชีวิตจริงทุกคนจะสมปรารถนาไม่ทุกประการ การอ่านจะช่วยชดเชยให้ได้ การอาศัยหนังสือเพื่อวัตถุประสงค์เป็นประโยชน์ดีกว่าไปหาวิธีการชดเชยวิธีอื่น ผู้อ่านมักใช้หนังสือเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาของตน เพื่อสร้างบุคลิกภาพ ขยายขอบเขตของความสนใจ

ในสิ่งใหม่ หางานอดิเรกใหม่ เตรียมตัวหาเหตุผลสนับสนุนแนวคิดหรือข้อเสนอแนะของตน หรือหาข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลที่มีน้ำหนัก เพื่อแสดงความคิดเห็นเห็นคัดค้านอย่างมีเหตุผล บางครั้งก็อยากรู้เรื่องใหม่ แนวทางใหม่ เพื่อเข้าใจตนเองและปรับตัวให้เข้ากับวิธีการดำรงชีวิต

กองทัพ เคลือบพณิชกุล (2544: 89-90) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

- 1) อ่านเพื่อต้องการศึกษาหาความรู้
- 2) อ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น หรือค้นหาคำตอบ
- 3) อ่านเพื่อต้องการพัฒนาความสามารถในการประกอบอาชีพ
- 4) อ่านเพื่อความบันเทิงใจ
- 5) อ่านเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม

นฤมล ปิยวิทย์ (2542: 18) ได้วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของโครงสร้างหลักสูตรภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ในด้านการอ่านและการเขียนไว้ดังนี้

- 1) เสนอรูปแบบที่ต้องการในการปฏิบัติตนในการอ่าน
- 2) อภิปรายถึงผลของการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในการอ่านแล้วสรุปเป็นข้อปฏิบัติ
- 3) ฝึกปฏิบัติตนจนเป็นนิสัย รวมทั้งใช้พจนานุกรมและห้องสมุดในการเพิ่มพูนความรู้
- 4) ฝึกอ่านออกเสียง คำวลี ประโยค
- 5) ฝึกอ่านออกเสียงและอ่านในใจเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในครอบครัว สังคม ชุมชน

สรุปได้ว่า การอ่านหนังสือของแต่ละคนมีจุดมุ่งหมายในอ่านแตกต่างกันออกไป ส่วนใหญ่จะอ่านเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ให้กับตัวเอง ดังนั้น การอ่านจึงมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด เพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

สำหรับการอ่านนั้น นักวิชาการได้นำทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้ในการให้แนวทางและส่งเสริมการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2540: 97) ได้รวบรวมทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ดังนี้

1) ทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไคค์ ซึ่งเน้นทางด้านสติปัญญา กล่าวว่า ผู้มีสติปัญญาดีจะสามารถรับรู้และอ่านจับใจความได้ในเวลาอันรวดเร็ว ตรงกันข้ามกับผู้มีสติปัญญาไม่ดีจะใช้เวลาในการอ่านเพิ่มขึ้น ดังนั้น การให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อย ๆ ก็เป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความได้ดี

2) ทฤษฎีการให้สิ่งเร้าและการตอบสนอง เน้นการกระทำซ้ำๆ จนตอบสนองโดยอัตโนมัติ ดังนั้น การจัดหาเรื่องที่ตรงกับความสนใจก็จะเป็นสิ่งเร้าที่ช่วยทำให้เกิดความต้องการที่จะอ่านผลที่ได้คือ การตอบสนองที่ดี

3) ทฤษฎี เกสตัลท์ เน้นความสำคัญของการจัดเตรียม คือ กฎของการรับรู้ที่ประยุกต์เข้ามาสู่การสอนอ่าน ซึ่งแยกเป็นกฎ 3 ข้อ คือ

3.1) กฎของความคล้ายกัน เป็นการจัดสิ่งทีคล้ายกันเอาไว้ด้วยกัน เช่น คำที่คล้ายกัน โครงสร้างของประโยค เนื้อเรื่อง รวมทั้งสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน หากจัดไว้เป็นหมวดหมู่ก็จะช่วยให้เกิดการรับรู้ได้เร็วขึ้น

3.2) กฎของความชอบ เป็นหลักสำคัญของการสอนอ่านในใจ หากนักเรียนได้อ่านในสิ่งที่ตนชอบก็จะช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอน มีความหมายต่อตัวนักเรียน

3.3) กฎการต่อเนื่อง เป็นการพิจารณาโครงสร้างของการสอนอ่านให้มีลักษณะต่อเนื่องกัน ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนาการอ่านไม่หยุดชะงัก

4) ทฤษฎีของ รูเมลฮาร์ท ได้กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ทำงานคล้ายกับเครื่องคอมพิวเตอร์ มีความซับซ้อน แต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์กันถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะทำให้การอ่านไม่สมบูรณ์ ผู้อ่านจะเริ่มต้นด้วยการอ่านสารโดยพิจารณารูปร่างของคำที่รู้จัก เพื่อทำความเข้าใจความหมาย ต่อจากนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความหมายของคำกับความรู้อิมที่มีอยู่ เพื่อเป็นการพิสูจน์หาข้อเท็จจริง โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของคำ ความหมาย การสะกดคำ และชนิดของคำ องค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถแปลความของสารได้หลักสำคัญของทฤษฎีมีอยู่ 4 ประการ คือ

4.1) การที่ผู้อ่านจะรับรู้ว่าคำนั้นเป็นคำชนิดใด ต้องสังเกตหน้าที่ของคำที่อยู่ใกล้เคียงในประโยคเดียวกันหรือในข้อความใกล้เคียงกัน ว่าคำนั้นทำหน้าที่อย่างไร

4.2) การที่ผู้อ่านจะรับรู้ความหมายของคำนั้น ขึ้นอยู่กับความเข้าใจความหมายของคำใกล้เคียง อาจเป็นคำที่มาก่อนหรือมาหลังคำใหม่ จะเป็นแนวทางช่วยชี้แนะหน้าที่ของคำใหม่ให้ผู้อ่านเข้าใจ

4.3) การที่ผู้อ่านจะรับรู้หน้าที่ของคำนั้น ขึ้นอยู่กับความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวกับหน้าที่ของคำอื่นที่มาก่อนหรือมาหลังคำใหม่ จะเป็นแนวทางช่วยชี้แนะหน้าที่ของคำใหม่ให้ผู้อ่านเข้าใจ

4.4) การที่ผู้อ่านจะแปลความหมายของคำ ขึ้นอยู่กับการชี้แนะของคำบางคำ

5) ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบอาการกระทำของ สกินเนอร์ เป็นทฤษฎีที่เน้นการกระทำของผู้เรียนรู้นมากกว่าสิ่งเร้าที่ถูกกำหนดขึ้น ซึ่งสกินเนอร์ได้สรุปไว้ว่า ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบอาการกระทำเป็นการเรียนรู้การตอบสนอง ไม่ใช่การเรียนรู้สิ่งเร้าหากต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากสิ่งเร้า เราจะให้นักเรียนเลือกกระทำพฤติกรรมที่ตนเองพึงพอใจโดยไม่มีการบังคับ หากมีการบังคับให้กระทำความไม่พึงพอใจก็ย่อมเกิดขึ้น ส่งผลให้นักเรียนงดการกระทำพฤติกรรมนั้น เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา ควรมีการเสริมแรงพฤติกรรมนั้นทันที เพื่อให้รู้ว่าพฤติกรรมที่เขาแสดงออกมานั้นถูกต้อง และนักเรียนส่วนมากก็พอใจที่จะกระทำพฤติกรรมที่ได้รับรางวัลหรือการเสริมแรง ซึ่งในการเสริมแรงนั้นจะแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ วิธีที่หนึ่ง การเสริมแรงทันทีทันใด หรือเรียกอีกแบบหนึ่งว่าการเสริมแรงอย่างต่อเนื่อง เป็นการเสริมแรงทุกครั้งเมื่อนักเรียน แสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ออกมา วิธีนี้จะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว และการเสริมแรงวิธีที่สอง คือ การเสริมแรงเป็นครั้งคราว จะเป็นการเสริมแรงที่ไม่สม่ำเสมอ เป็นบางครั้งทีแสดงพฤติกรรมออกมาเท่านั้น วิธีนี้จะใช้หลังจากที่มีการเสริมแรงแบบที่หนึ่งแล้วเพราะจะทำให้ไม่เกิดความซ้ำซาก เบื่อหน่าย และจะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คงทนถาวร

สรุปได้ว่า ทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านเน้นความสัมพันธ์ของคำ ประโยค และข้อความ ผู้อ่านจะต้องรู้จักความหมายของคำ ชนิด/หน้าที่ รูปร่าง และสะกดได้จะช่วยให้เข้าใจความหมายของเรื่องราวทั้งหมด

4. ประโยชน์ของการอ่าน

มีนักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2548: 7-8) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาสติปัญญาให้เกิดความรู้ ความฉลาด เกิดภูมิคุ้มกันที่ดีในชีวิตจิตใจ
2. ทำให้มีความรู้ในวิชาการต่าง ๆ
3. ทำให้เกิดความรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์
4. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้
5. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน
6. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน

วรรณิ โสมประยูร (2544: 121) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1) การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ตนได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ

2) ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไปคนเราต้องอาศัยการติดต่อสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ทั้งในด้านภารกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพ

3) การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่ได้อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพ หรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้

4) การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีชื่อเสียงและเกียรติยศ

5) การอ่านทั้งหลายจะช่วยเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้ง กว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยาย หรือการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง

6) การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจ เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน เป็นต้น ช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7) การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เช่น ศิลปินประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญทางวรรณคดี ฯลฯ ช่วยให้อนุชนรู้จักมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทย

กรมวิชาการ (2544: 188) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้ว ยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

และส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่าง ๆ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 7) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญดังนี้

- 1) การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ
- 2) การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาตนและพัฒนางาน
- 3) การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นต่อ ๆ ไป
- 4) การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้าก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้
- 5) การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้แก่ตนเองที่ง่ายที่สุดและได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด
- 6) การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ ทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข
- 7) การอ่านเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม
- 8) การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบสื่อสารและการใช้ เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การอ่านนั้นมีความสำคัญ คือ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนามนุษย์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ การอ่านทำให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนานและเป็นประโยชน์ การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำมีวิธีสอนหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน การเรียนการสอนต้องให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและความเพลิดเพลินในการเรียนรู้ เปรียบเสมือนเป็นวิธีสร้างกำลังใจและเร้าใจให้เกิดความก้าวหน้าแก่ผู้เรียนให้ได้มากที่สุด มีความรู้สูงสุดสำหรับผู้เรียนทุกคน ผู้สอนสามารถใช้สื่อได้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอน แต่ต้องคำนึงถึงคุณภาพและความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้และกลุ่มผู้เรียน การใช้สื่อประกอบกันหลายอย่างจะช่วยให้นักเรียนสนใจกิจกรรมการเรียนมากขึ้น

5. ปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดังนี้

อติตา หมิวรรณ (2556: 69) นักการศึกษาพิเศษประจำศูนย์ฯ Smartkids กล่าวว่าข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดังนี้

- 1) จำตัวอักษรไม่ได้ จำตัวอักษรได้แต่อ่านเป็นคำไม่ได้
- 2) ความสามารถในการอ่านต่ำกว่านักเรียนอื่นในชั้นเดียวกัน
- 3) ระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ เฉลี่ยหรือสูงกว่าเกณฑ์

- 4) เข้าใจภาษาได้ดี หากได้ฟังหรือมีคนอ่านให้ฟัง
- 5) อ่านคำโดยสลับตัวอักษร
- 6) ไม่เข้าใจว่าตัวอักษรใดมาก่อน-หลัง
- 7) นักเรียนบางคนมีความไวในการฟัง
- 8) นักเรียนบางคนอาจมีความไวในการใช้สายตา
- 9) มีความยากลำบากในการจำรูปพยัญชนะและการอ่านพยัญชนะ
- 10) มีความยากลำบากในการแยกแยะเสียง เช่น การแยกแยะเสียง บ ป พ
- 11) มีความยากลำบากในการจำรูปสระและการอ่านสระ
- 12) การออกเสียงคำไม่ชัด หรือไม่ออกเสียงบางเสียง บางครั้งออกเสียงรวบคำ
- 13) ไม่สามารถอ่านคำได้ถูกต้อง เช่น การอ่านคำที่มีวรรณยุกต์ กำกับการอ่านคำที่มี

ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

- 14) อ่านคำโดยสลับตัวอักษร เช่น “นก” เป็น “กน” “งาน” เป็น “นาง” เป็นต้น
- 15) ไม่สามารถอ่านข้อความหรือประโยคได้ถูกต้อง เช่น อ่านข้ามคำ อ่านตกหล่น อ่าน

เพิ่มคำ อ่านสลับคำ

- 16) ไม่สามารถเรียงลำดับจากเรื่องที่อ่านได้
- 17) จับข้อเท็จจริงจากเรื่องที่อ่านไม่ได้
- 18) จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านไม่ได้

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2556: 42) ได้กล่าวถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านว่ามีพฤติกรรมดังนี้

- 1) จำอักษรไม่ได้ ทำให้อ่านเป็นคำไม่ได้
- 2) จำอักษรได้บ้าง แต่อ่านเป็นคำไม่ได้
- 3) ระดับความสามารถในการอ่านต่ำกว่านักเรียนอื่นในชั้นเรียนเดียวกัน
- 4) ระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยหรือสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย เมื่อวัดโดยใช้แบบทดสอบ

เชาว์ปัญญาที่เชื่อถือได้

- 5) นักเรียนบางคนอาจมีความไวในการใช้สายตา
- 6) นักเรียนบางคนอาจมีความไวในการฟัง
- 7) พุดไม่เป็นประโยค
- 8) นักเรียนสามารถเข้าใจภาษาได้ดี หากนักเรียนฟังหรือมีคนอ่านหนังสือให้ฟัง หรือฟังจากเทป แต่ถ้าให้อ่านเองนักเรียนจะอ่านไม่ได้ อ่านไม่เข้าใจหรือจับใจความไม่ได้

9) อ่านคำโดยสลับตัวอักษร เช่น กบ เป็น บก มอง เป็น ของ ยอด เป็น ดอย กาบ เป็น บาก เป็นต้น

- 10) ไม่เข้าใจว่าตัวอักษรใดมาก่อน มาหลัง ตัวอักษรใดอยู่ซ้ายหรือขวา
- 11) ไม่สามารถแยกเสียงสระในคำได้ เช่น แมลง อ่านว่า แม-ลง หรือ มะ-แลง-ลง

นักเรียนกลุ่มนี้มีศัพท์ทางวิชาการ เรียกว่า ดิสเล็กเซีย (Dyslexia) นักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านเรียกว่า เด็กดิสเล็กเซีย (Dyslexia Child) นักเรียนแต่ละคนจะมีพฤติกรรมดังกล่าวมาบ้าง น้อยบ้างแตกต่างกันไป

ผดุง อารยะวิญญู (2544: 65-67) ได้กล่าวถึงข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดังนี้

- 1) พฤติกรรมการอ่านทั่วไป
  - 1.1) อาการเครียดเกร็ง เช่น ขมวดคิ้ว เปล่งเสียงสูง กัดริมฝีปาก เป็นต้น
  - 1.2) อาการไม่แน่ใจ ไม่มั่นคงทางอารมณ์ เช่น ปฏิเสธไม่ยอมอ่านตามที่ครูสั่ง ร้องไห้พยายามทำให้ครูใจดี
  - 1.3) หลงตัวอักษร เช่น อ่านซ้ำที่เดิมหลายครั้ง อ่านข้ามข้อความ อ่านข้ามบรรทัด อ่านแล้วหลงบรรทัดไม่รู้ว่ตนเองอ่านถึงไหน เป็นต้น
  - 1.4) สายหน้าหรือสั้นศีรษะ
  - 1.5) จับหนังสือจนขีดหน้าเกินไป หรือห่างเกินไป
- 2) อ่านคำไม่ถูกต้อง
  - 2.1) อ่านข้าม เช่น เสียงดังฟังชัด อ่านว่า เสียงดังชัด
  - 2.2) อ่านเพิ่ม เช่น ฝี่เสื่อมาถึง อ่านว่า ฝี่เสื่อบินมาถึง
  - 2.3) อ่านคำอื่นแทน เช่น ต้นตะแบก อ่านว่า ต้นปะแตก
  - 2.4) อ่านกลับหลัง เช่น พี่น้อง อ่านว่า น้องพี่
  - 2.5) อ่านออกเสียงผิด เช่น ปูกบ้าน อ่านว่า ปุกบ้าน
  - 2.6) อ่านสลับคำ หรือสลับตัว เช่น เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอย เป็นเกิดเป็นคนควรหยั่นขมันเอย
  - 2.7) อ่านไม่ออก นักเรียนจะหยุดอ่านเมื่ออ่านมาถึงคำที่นักเรียนอ่านไม่ได้ พยายามอ่านคำนั้นอีกครั้ง นักเรียนอ่านผิดหรือข้ามคำนั้นไปโดยไม่อ่าน
  - 2.8) อ่านข้ามมาก เช่น พยายามอ่านทีละคำ กว่าจะอ่านได้แต่ละบรรทัดใช้เวลานานาที่หนึ่งอ่านได้ เพียง 20-30 คำ เท่านั้น ในขณะที่นักเรียนปกติอาจอ่านได้นาทีละ 100 คำ ขึ้นไป
- 3) ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน
  - 3.1) จำรายละเอียดไม่ได้ ไม่สามารถตอบคำถามท้ายบทได้ หลังจากอ่านเรื่องแล้ว เช่น ในเรื่องสุนัขชื่ออะไร
  - 3.2) จำลำดับขั้นตอนไม่ได้ เช่น ลำดับเหตุการณ์ไม่ได้ว่าเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก่อน-หลัง
  - 3.3) ไม่เข้าใจความสำคัญ นักเรียนไม่สามารถตอบได้ได้ว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวข้องกับอะไรมากที่สุด
- 4) ปัญหาอื่น ๆ
  - 4.1) อ่านทีละคำ อ่านได้หนึ่งคำแล้วหยุด หรืออ่าน ๆ หยุด ๆ เพราะอ่านไม่ได้
  - 4.2) อ่านเว้นวรรคผิด เช่น รถของเขาวิ่งมาเรื่อย ๆ
  - 4.3) อ่านด้วยเสียงเบาเกินไปจนแทบไม่ได้ยินเสียงอ่าน ครูต้องบอกให้อ่านดัง ๆ และบอกหลายครั้ง

เบญจพร ปัญญา (2542: 6) ได้กล่าวถึงข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดังนี้

- 1) อ่านช้า มีความยากลำบากในการอ่าน เช่น อ่านคำ ต่อคำจะต้องสะกดคำ จึงจะอ่านได้

- 2) อ่านออกเสียงไม่ชัด
- 3) ไม่ระมัดระวัง ในการอ่านจะเอาคำจากตัวอักษรตัวแรก เช่น บาท เป็น บท
- 4) อ่านข้าม อ่านเพิ่มคำ อ่านผิดประโยค หรือผิดตำแหน่ง
- 5) อ่านโดยไม่เน้นคำ หรือเน้นข้อความบางตอน
- 6) จำคำศัพท์ได้จำกัด พยายามอธิบายความหมายของคำที่อ่านไม่ได้
- 7) ผันเสียงวรรณยุกต์ ไม่ได้
- 8) เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้
- 9) จับใจความสำคัญหรือเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านไม่ได้

ศรียา นิยมธรรม (2541: 40-41) ได้กล่าวถึงข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดังนี้

- 1) ขมวดคิ้ว นิ่งหน้าเวลาอ่าน
- 2) อ่านหลงบรรทัด
- 3) อ่านสลับคำ อ่านข้ามคำ
- 4) อ่านสลับตัวอักษร
- 5) อ่านซ้ำ อ่านถอยหลัง
- 6) อ่านออกเสียงไม่ชัด จับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้
- 7) เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้

จากการศึกษาปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จะไม่สามารถอ่านคำ อ่านผิดคำ นำคำอื่นมาแทนหรือเพิ่มคำอื่นเข้ามา มีการสลับคำ รวมทั้งจะไม่สามารถสรุปหรือจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ่านไปแล้ว

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ดังนี้

อรัญญา เชื้อทอง (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมโดยใช้บทร้อยกรอง โดยศึกษากับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 คน พบว่า ชุดฝึกอ่านคำยากโดยใช้บทร้อยกรองมีประสิทธิภาพเป็น 92.71/82.87 และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านคำยากโดยใช้บทร้อยกรอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำยากก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำยากสูงกว่าก่อนการทดลอง และอยู่ในระดับดี

อัจฉรา นาคทรัพย์ (2546: 61) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ ผลการทดลองปรากฏว่า คะแนนการอ่านคำ หลังการทดลองการสอนอ่านเป็นคำสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จිරลักษณ์ จิรวินูลย์ (2544: 22) ได้ศึกษาการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยการสอนแบบเล่นปนเรียน

พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมแบบเล่นปนเรียน สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรุวรรณ น้อยมุข (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ เอ อาร์ ซี ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การสอนอ่านแบบ เอ อาร์ ซี มีพัฒนาการความเข้าใจในการอ่านและเขียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาในการอ่านมีปัจจัยหลายปัจจัยที่เป็นตัวเสริมแรงในการอ่าน เช่น วิธีการสอนอ่าน ลักษณะหรือความยากง่ายของสิ่งที่อ่าน ทั้งนี้รวมไปถึงความสนใจของตัวนักเรียนเองและความสนใจของคนรอบข้าง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสะกดคำ

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านผู้วิจัย ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของการอ่าน ความสำคัญของการอ่าน จุดมุ่งหมายในการอ่าน ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านโดยมีเนื้อหาสาระดังนี้

1. ความหมายของการอ่านสะกดคำ

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน และคุณภาพการอ่านของนักเรียนย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการจัดการศึกษา นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านสะกดคำไว้ดังนี้

เตือนใจ กรูยกระโทก (2543: 15) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษร เป็นความคิดโดยอาศัยประสบการณ์เดิม แล้วนำความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

นภดล จันทรเพ็ญ (2539: 73) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นถ้อยคำหรือความคิดของตนเอง แล้วผู้อ่านก็นำความคิด ความเข้าใจที่ได้จากการอ่านนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

บันลือ พฤกษ์วัน (2538: 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านสะกดคำไว้ว่า

1) การอ่านเป็นการเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูด โดยการผสมผสานเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด

2) การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อสารโดยการอ่าน

3) การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้ จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน

4) การอ่านเป็นการพัฒนาความคิด โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น ใช้การสังเกต จำรูปคำ

วรรณ โสมประยูร (2537: 121) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องการใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

จากความหมายของการอ่านสะกตคำดังกล่าวสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการคิด เกิดความเข้าใจและถ่ายทอดออกมาเป็นถ้อยคำที่มีความหมาย สื่อให้ตรงกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน

2. ความสำคัญของการอ่านสะกตคำ

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในทักษะวิชาด้านอื่นๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไปมันักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543: 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคนจากความสำคัญของการอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียน การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในด้านอื่น ๆ ต่อไป และสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิตให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

บันลือ พงกษะวัน (2538: 10-11) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

- 1) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้
- 2) นักเรียนที่อ่านเป็นย่อมได้รับการยอมรับ สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลในสังคมได้อย่างมั่นใจ
- 3) การอ่านเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้
- 4) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพของผู้เรียนในอนาคตกว้างขวาง
- 5) การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีในการรับรู้ข่าวสาร เหตุการณ์บ้านเมือง
- 6) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการวิเคราะห์ ตัดสินใจในการเลือกตัวแทนในด้านการเมือง

การปกครอง

7) การอ่านนับเป็นกิจกรรมสำคัญในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รับความเพลิดเพลิน และพัฒนาด้านจิตใจอีกด้วย

8) การอ่านช่วยให้ผู้เรียนทราบและสามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม พัฒนาตนเองและอาชีพของตนได้

จากความสำคัญของการอ่านสะกตคำ สรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ การยอมรับ สามารถอยู่ร่วมกัน เป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพ เป็นกิจกรรมสำคัญในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. จุดมุ่งหมายในการอ่านสะกดคำ

การอ่านของแต่ละบุคคล แต่ละวัย และแต่ละอาชีพ ย่อมจะมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งมีนักการศึกษาได้เสนอแนะจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้หลายประการ ดังนี้

เตื่อนใจ กรุยกระโทก (2543: 18) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหนังสือทุกครั้ง ผู้อ่านควรกำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่าน เช่น อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ อ่านเพื่อความสนุกสนาน หรืออ่านเพื่อต้องการอยากรู้จากจุดมุ่งหมายการอ่าน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2533: 21) กล่าวไว้ว่า การอ่านโดยทั่ว ๆ ไปมีจุดมุ่งหมายหลัก 3 ประการ คือ

- 1) อ่านเพื่อบันเทิง
- 2) อ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการ หรือกระบวนการ (เพื่อทำเป็น)
- 3) อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า (เพื่อคิดเป็น)

สนิท ตั้งทวี (2538: 4) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

- 1) อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อ
- 2) อ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น
- 3) อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า
- 4) อ่านเพื่อต้องการทราบข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง
- 5) อ่านเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับในวงสังคม
- 6) อ่านเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

จากจุดมุ่งหมายในการอ่านสะกดคำ สรุปได้ว่า อ่านเพื่อรู้ อ่านเพื่อศึกษา อ่านเพื่อสนองความอยากรู้ อ่านเพื่อทราบข้อมูลข่าวสาร อ่านเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับ อ่านเพื่อความสนุกสนาน ให้มีความรู้เท่าทันต่อเหตุการณ์และการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

4. การสอนอ่านสะกดคำ

มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงการอ่านสะกดคำไว้ว่า

ดารณี อุทัยรัตนกิจ (2538: 33) กล่าวว่า จากสภาพปัญหาลักษณะภาวะบกพร่องในด้าน การอ่านของนักเรียน การสร้างหลักสูตรเฉพาะให้เหมาะกับความต้องการของนักเรียนจึงเป็นสิ่งที่ควรกระทำ การปรับโปรแกรมการอ่านในชีวิตประจำวันของนักเรียนทำได้โดยครูคอยให้กำลังใจไปจนถึง การปรับวิธีการสอน ใช้เทคนิควิธีการสอนอ่านที่เหมาะสมกับแบบการคิดหรือแบบการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน

บันลือ พุกกะวัน (2538: 12-17) ได้กล่าวไว้ว่า ในการสอนอ่านจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจมิติหรือขอบข่ายในการสอนอ่าน ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการเรียนการสอน เช่น ต้องเข้าใจถึงธรรมชาติที่มาของตัวอักษร ที่มาของวิธีสอนและวิธีเรียนอ่านของนักเรียน เพื่อนำมาวิเคราะห์ว่าควรจะสอนอ่านด้วยวิธีใดจึงจะส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

จากทฤษฎีและหลักการข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การที่จะสอนอ่านให้ได้ตามวัตถุประสงค์นั้น จะต้องศึกษาและเข้าใจในธรรมชาติของภาษาธรรมชาติ การเรียนรู้ของนักเรียน และหลักการวิธีการสอน ให้สอดคล้องกัน การจะเลือกใช้วิธีการสอนแบบใดจึงขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา ความบกพร่อง จุดที่

ต้องการแก้ไข หรือพัฒนาในตัวนักเรียน เพราะวิธีการสอนในแต่ละวิธีจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน ออกไปตามระดับการเรียนรู้หรือจุดมุ่งหมายของการสอน

จากการสอนอ่านสะกดคำ สรุปได้ว่า ในการสอนอ่านคำควรจะปรับวิธีการสอนใช้เทคนิค วิธีการสอนอ่านที่เหมาะสมต้องเข้าใจถึงธรรมชาติ ที่มาของตัวอักษร วิธีสอน และหลักการวิธีการสอน ให้สอดคล้องกันอ่านของนักเรียน

5. การเรียนรู้ในการอ่านสะกดคำ

มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงการเรียนรู้ในการอ่านสะกดคำไว้ว่า

ประเทิน มหาพันธ์ (2533: 169) กล่าวถึงการเรียนรู้การอ่านสะกดคำและคำศัพท์ว่า ควรต้องทราบความหมายของคำเสียก่อน ความหมายของคำแบ่งไว้ 3 อย่าง คือ

1) ความหมายที่แทนรูปเป็นความหมายของสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น วัตถุ สิ่งของ คน สัตว์ ฯลฯ ซึ่งมีตัวตนและเห็นได้

2) ความหมายที่แทนนามธรรม เป็นความหมายที่แทนนามธรรม ความรู้สึก ความคิด ซึ่งไม่เกี่ยวกับรูปธรรม

3) ความหมายของคำที่มีบริบทหรือตำแหน่งเป็นตัวบังคับ คำประเภื่อนี้ยู่คำเดียวโดด ๆ จะบอกความหมายไม่ได้จนกว่าจะนำเข้าไปประกอบจึงจะทราบความที่แท้จริง ในการเรียนรู้คำที่มีความแตกต่างตามระดับความยากง่ายของคำ คำที่ง่ายแก่การเข้าใจทั้งในด้านการเขียน ตลอดจนความหมายย่อมเรียนรู้ได้ง่ายกว่าคำที่เขียนยาก มีความซับซ้อนทั้งยังมีความหมายที่ลึกซึ้ง คำต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนรู้ได้ง่ายนั้นเป็นคำที่นักเรียนคุ้นเคย มีประสบการณ์กับคำนั้น ๆ การเรียนรู้คำศัพท์ การจำรูปคำมีความจำเป็นอย่างมาก เพราะจะนำไปสู่การอ่านได้เร็วขึ้น ซึ่งการเรียนรู้ในการจดจำคำ นักเรียนจะจดจำคำควบคู่ไปกับเสียงของคำ ตลอดจนความคุ้นเคยความหมาย การจดจำคำของนักเรียน

จากการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ สรุปได้ว่า การอ่านสะกดคำทำให้เข้าใจความหมายของ สิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมและความหมายของคำ ตลอดจนความหมายย่อมเรียนรู้ได้ง่ายกว่าคำที่ เขียนยาก มีความซับซ้อน ทั้งยังมีความหมายที่ลึกซึ้ง คำต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนรู้ได้ง่ายนั้นเป็นคำที่ นักเรียนคุ้นเคย มีประสบการณ์กับคำนั้น ๆ การเรียนรู้คำศัพท์ การจำรูปคำมีความจำเป็นอย่างมาก เพราะจะนำไปสู่การอ่านได้เร็วขึ้น ซึ่งการเรียนรู้ในการจดจำคำ นักเรียนจะจดจำคำควบคู่ไปกับเสียง ของคำ ตลอดจนความคุ้นเคยความหมาย การจดจำคำของนักเรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่าน ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของชุดกิจกรรม ประเภทของชุดกิจกรรม องค์ประกอบของชุดกิจกรรม ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม ประโยชน์ของชุดกิจกรรม หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้ชุดกิจกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม โดยมีเนื้อหาสาระ ดังนี้

1. ความหมายของชุดกิจกรรม

ชุดการเรียนหรือชุดกิจกรรม มาจากคำว่า Instructional Packages หรือ Learning Packages เดิมทีเดิยวมักใช้คำว่า ชุดการสอน เพราะเป็นสื่อที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอน แต่ต่อมาแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น นักการศึกษาจึงเปลี่ยนมาใช้คำว่า ชุดการเรียน เพราะการเรียนรู้เป็นกิจกรรมของนักเรียน และการสอนเป็นกิจกรรมของครู กิจกรรมของครูและนักเรียนจะต้องเกิดคู่กัน

ดำรงศักดิ์ มีวรรณ (2552: 17) สรุปไว้ว่า ชุดกิจกรรม คือ การจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แก้ปัญหาด้วยตนเอง มีอิสระในการเรียนรู้ โดยใช้แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยครูต้องเป็นผู้วางแผน กำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยครูมีหน้าที่ให้คำปรึกษา

นพคุณ แดงบุญ (2552: 16) สรุปไว้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้นประกอบด้วยสื่อวัสดุอุปกรณ์หลายชนิดประกอบเข้ากันเป็นชุด เพื่อเกิดความสะดวกต่อการใช้ในการเรียนการสอน และทำให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามเป้าหมายของการเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์

ประเสริฐ สำเภารอด (2552: 12) สรุปไว้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดการเรียนการสอน ประเภทสิ่งตีพิมพ์ และกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยกระบวนการกลุ่ม ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่

- 1) ชื่อกิจกรรม
- 2) คำชี้แจง
- 3) จุดประสงค์
- 4) เวลาที่ใช้
- 5) วัสดุอุปกรณ์
- 6) เนื้อหาและใบความรู้
- 7) สถานการณ์
- 8) กิจกรรม
- 9) แบบทดสอบท้ายกิจกรรม

พวงเพ็ญ สิงห์โตทอง (2548: 10) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรม ว่าเป็นการรวบรวมสื่อการเรียนสำเร็จรูปไว้เป็นชุด เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหา ให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองได้อย่างสะดวกตามขั้นตอนที่กำหนด เพื่อบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นการเรียนที่เน้นความสามารถส่วนบุคคล ผู้เรียนมีอิสระและพึ่งพาผู้สอนน้อยที่สุดภายในชุดประกอบด้วยสื่อต่างที่จะทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดเวลา ทำให้เกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วยวัสดุอุปกรณ์หลายชนิด และองค์ประกอบอื่นที่ก่อให้เกิดความสมบูรณ์ในตัวเอง โดยที่ผู้สร้างได้รวบรวมและจัดอย่างเป็นระบบไว้เป็นกลุ่ม และสร้างไว้เพื่อจุดประสงค์ใดจะมีชื่อเรียกตามการใช้งานนั้น ๆ เช่น ถ้าสร้างเพื่อการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูใช้ประกอบการสอน โดยเปลี่ยนบทบาทให้ครูพูดน้อยลง นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น เรียกว่าชุดกิจกรรมสำหรับครู แต่ถ้าให้ผู้เรียนเรียนจากชุดกิจกรรมนี้ เรียกว่า ชุดกิจกรรม ในการสร้างชุดกิจกรรมจะพิจารณาจาก

- 1) ใช้สื่อหลายชนิดตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้
- 2) เหมาะสมกับประสบการณ์ของผู้เรียน
- 3) เหมาะสมกับการตอบสนองของผู้เรียน
- 4) เป็นสื่อที่จัดหาได้ไม่ยาก

ธัญสินี ฐานา (2546: 9) ได้ให้ความหมาย ชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดการเรียนการสอนที่ใช้สื่อการสอนที่นำนวัตกรรมและกระบวนการการจัดกิจกรรมการสอนต่าง ๆ มาบูรณาการ โดยครูเป็นผู้สร้างขึ้นมีลักษณะเป็นชุด ในแต่ละชุดประกอบไปด้วยสื่ออุปกรณ์กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและแบบฝึกทักษะที่นำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศิริลักษณ์ หนองเส (2545: 6) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่า หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ใช้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะในตัวนักเรียนในด้านการเรียนรู้ การเสาะแสวงหาความรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

เพชรรัตดา เทพพิทักษ์ (2545: 30) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม คือ ชุดการเรียนหรือชุดการสอนนั่นเอง ซึ่งหมายถึง สื่อการสอนที่ครูเป็นผู้สร้าง ประกอบด้วยวัสดุอุปกรณ์หลายชนิด และองค์ประกอบอื่นเพื่อให้นักเรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือ และมีการนำหลักการทางจิตวิทยาใช้ในการประกอบการเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จ

เพ็ญประภา แสนลี (2542: 52) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการสอนซึ่งครูเป็นผู้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน โดยครูอาจเป็นผู้ใช้สื่อการสอนหรือนักเรียนเป็นผู้ศึกษาด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ และในแต่ละชุดของชุดการเรียนการสอนจะประกอบด้วยสื่อ อุปกรณ์ และกิจกรรมการเรียนการสอน

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542: 91) กล่าวว่า ในการวิจัยผู้วิจัยใช้แบบฝึกซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งของชุดกิจกรรม ดังนั้น การทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชุดแบบฝึกก็คือการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน

สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีการจัดสื่อไว้อย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจตลอดเวลา เกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ และทำให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามเป้าหมายของการเรียนรู้

2. ประเภทของชุดกิจกรรม

มีนักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2549: 59) ได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมได้ดังนี้

1) ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Study Package) คือ ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนนำไปศึกษาด้วยตนเอง โดยไม่มีครูเป็นผู้สอน เช่น บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการเรียนแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือชุดการเรียนผ่านเครือข่ายเว็ลด์ไวด์เว็บ

2) ชุดการเรียนการสอน คือ ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นโดยมีครูเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เช่น ชุดฝึกอบรมหรือชุดการสอนต่าง ๆ

สุรชัย จามรเนียม (2548: 12) ได้แบ่งประเภทชุดกิจกรรมออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) ชุดกิจกรรมสำหรับครู เป็นชุดกิจกรรมเพื่อลดบทบาทของครูให้พุดน้อยลง นักเรียนได้ทำกิจกรรมมากขึ้น

2) ชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียนเป็นรายกลุ่ม เป็นชุดกิจกรรมที่ให้นักเรียนเรียนร่วมกันศึกษาเป็นรายกลุ่มย่อย แต่ละชุดกิจกรรมอาจมีชุดกิจกรรมย่อย ๆ ไปอีก เพื่อสะดวกแก่การศึกษาของนักเรียน โดยครูมีหน้าที่เพียงคอยให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนเกิดความสงสัย หรือไม่เข้าใจในชุดกิจกรรม

3) ชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง นักเรียนสามารถเรียนนอกเวลาได้ เมื่อเกิดความสงสัยครูมีหน้าที่คอยให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะ

บุญเกื้อ ควรวาเวช (2543: 145) ได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) ชุดกิจกรรมประกอบคำบรรยาย เป็นชุดกิจกรรมสำหรับผู้สอนที่ต้องการปูพื้นฐานให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ได้รู้และเข้าใจในเวลาเดียวกัน มุ่งในการขยายเนื้อหาสาระให้ชัดเจนขึ้น ชุดกิจกรรมแบบนี้จะช่วยให้ผู้สอนลดการพุดให้น้อยลง และเป็นการใช้สื่อการสอนที่มีพร้อมอยู่ในชุดกิจกรรมในการเสนอเนื้อหามากขึ้น สื่อที่ใช้อาจได้แก่ รูปภาพ แผนภูมิ หรือกิจกรรมที่กำหนดไว้ เป็นต้น

2) ชุดกิจกรรมแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดกิจกรรมสำหรับให้ผู้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 5-7 คน โดยใช้สื่อการสอนที่บรรจุไว้ในชุดกิจกรรม ซึ่งแต่ละชุดมุ่งที่จะฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนและผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกัน ชุดกิจกรรมชนิดนี้มักจะใช้สอนในการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม เช่น การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น

3) ชุดกิจกรรมแบบรายบุคคลหรือชุดกิจกรรมตามเอกัตภาพ เป็นชุดกิจกรรมสำหรับเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล คือ ผู้เรียนจะต้องศึกษาหาความรู้ตามความสามารถและความสนใจของตนเอง อาจเรียนที่โรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ ส่วนมากมักมุ่งให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนเพิ่มเติม ผู้เรียนสามารถจะประเมินผลการเรียนด้วยตนเองได้ด้วยชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมชนิดนี้อาจจะจัดในลักษณะของหน่วยการสอนส่วนย่อยหรือโมดูลก็ได้

สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ ชุดกิจกรรมที่นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและชุดกิจกรรมที่ครูเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับนักเรียน

3. องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบที่ต่างกันตามที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

พูลทรัพย์ โปธิ์สุ (2552: 44-46) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ซึ่งประกอบด้วยเอกสาร 2 ส่วน คือ ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ และคู่มือผู้สอนประกอบการสอนชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ มีไว้เพื่อให้ผู้เรียนใช้เป็นแนวทางในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

- 1.1) ชื่อกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุหมายเลขกิจกรรม และชื่อกิจกรรม
  - 1.2) คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของชุดกิจกรรม และลักษณะของกิจกรรม
  - 1.3) จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายของกิจกรรมเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
  - 1.4) เวลาที่ใช้ เป็นส่วนระบุเวลาทั้งหมดในการใช้ชุดกิจกรรมแต่ละชุด
  - 1.5) ใ้ความรู้ เป็นส่วนระบุเนื้อหาของกิจกรรมนั้น ๆ
  - 1.6) อุปกรณ์ เป็นส่วนที่ระบุวัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรม
  - 1.7) กิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุกิจกรรมการเรียนการสอน การปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน
  - 1.8) แบบฝึกหัดท้ายกิจกรรม เป็นส่วนที่กำหนดคำถามเพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน
- 2) คู่มือประกอบการสอนชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ มีไว้เพื่อให้ผู้สอนเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และดำเนินกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้
- 2.1) ชื่อกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุหมายเลขกิจกรรม และชื่อกิจกรรม
  - 2.2) คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของชุดกิจกรรม และลักษณะของกิจกรรม
  - 2.3) จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายของกิจกรรม เป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
  - 2.4) แนวคิดหลัก เป็นส่วนที่ระบุแนวคิดหลักที่มีในชุดกิจกรรมแต่ละชนิด
  - 2.5) เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุเวลาทั้งหมดในการใช้ชุดกิจกรรมแต่ละชุด
  - 2.6) สื่ออุปกรณ์ เป็นส่วนที่ระบุวัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรม
  - 2.7) การดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุกิจกรรมการเรียนการสอนการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน
  - 2.8) คำเฉลยแบบฝึกหัดท้ายกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุคำเฉลยแบบฝึกหัดเพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาคำตอบของผู้เรียน
  - 2.9) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นส่วนที่ระบุคำแนะนำในการทำกิจกรรม
- ศิริลักษณ์ หนองเส (2545: 6-7) ได้จัดทำกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพทางการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งภายในชุดกิจกรรม มีโครงสร้างดังนี้
- 1) ชื่อชุดกิจกรรม หมายถึง ชื่อกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์
  - 2) ชื่อหน่วย หมายถึง หัวข้อย่อยที่ประกอบขึ้นเป็นชุดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ในแต่ละชุดกิจกรรม
  - 3) คำชี้แจงสำหรับนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมในชุดกิจกรรม หมายถึง ข้อเสนอแนะในการเรียนด้วยตนเองจากชุดกิจกรรมของผู้เรียน
  - 4) สารการเรียนรู้ หมายถึง เนื้อหา รายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้ในชุดกิจกรรม
  - 5) ตัวอย่างชี้ในการเรียนรู้ หมายถึง การระบุพฤติกรรมการเรียนรู้ของเนื้อหาในหน่วยย่อยของชุดกิจกรรมตามที่หลักสูตรกำหนด

- 6) เวลาที่ใช้ หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละชุดกิจกรรมย่อย
- 7) กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วย หมายถึง การกำหนดงานที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติ
- 8) สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้กับการเรียนการสอนในชุดกิจกรรม
- 9) การประเมินผล หมายถึง การทดสอบความสามารถของผู้เรียนหลังจากเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ในชุดกิจกรรม

บุญชม ศรีสะอาด (2541: 95 อ้างถึงใน บุญเกื้อ ควรหาเวช, 2545: 95-96) กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1) คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม เป็นคู่มือที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้ชุดกิจกรรมศึกษาและปฏิบัติตามเพื่อบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ อาจประกอบด้วยแผนการสอน สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียมก่อนสอน บทบาทผู้เรียน และการจัดชั้นเรียน

2) บัตรงาน เป็นบัตรที่มีคำสั่งว่าจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างไรบ้าง โดยระบุกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนของการเรียน

3) แบบทดสอบวัดผลความก้าวหน้าของผู้เรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับตรวจสอบว่าหลังจากเรียนด้วยชุดกิจกรรมแล้วผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่

4) สื่อการเรียนต่าง ๆ เป็นสื่อสำหรับผู้เรียนได้ศึกษา มีหลายชนิดประกอบกัน อาจเป็นประเภทสิ่งพิมพ์ เช่น บทความ เนื้อหาเฉพาะเรื่อง จุลสาร บทเรียนโปรแกรม หรือประเภทไฮเทคที่ศนูอุปกรณ์ เช่น รูปภาพ แผนภูมิต่าง ๆ เทปบันทึกเสียง फिल्मสตริป สไลด์ของจริง เป็นต้น

ทิตานา แชมมณี (2534: 10-12) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ชื่อกิจกรรม ประกอบด้วย หมายเลขกิจกรรม ชื่อของกิจกรรม และเนื้อหา
- 2) คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของกิจกรรม และลักษณะของการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย
- 3) จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้น แนวคิดเป็นส่วนที่ระบุเนื้อหา หรือมโนทัศน์ของกิจกรรมนั้น ส่วนนี้ควรได้รับการย้ำและเน้นเป็นพิเศษ
- 4) สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม เพื่อช่วยให้ครูทราบว่าจะต้องเตรียมอะไรบ้าง

5) เวลาที่ใช้ เป็นการระบุจำนวนเวลาโดยประมาณว่ากิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเท่าใด

6) ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุวิธีการดำเนินกิจกรรม เป็นขั้นตอนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

7) ภาคผนวก ในส่วนนี้เป็น ตัวอย่างวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม และข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับครู รวมทั้งเฉลยแบบทดสอบ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรม คือ ชื่อชุดแบบฝึก ชื่อกิจกรรม คำชี้แจง จุดประสงค์การเรียนรู้ เวลาที่ใช้ ใบความรู้ แบบฝึกหัด สื่อการเรียนต่าง ๆ ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน รวมทั้งเฉลยแบบทดสอบข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับครู

4. ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม

ในการสร้างชุดกิจกรรม มีนักการศึกษาได้เสนอขั้นตอนของการสร้างชุดกิจกรรมไว้ดังนี้
 วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525: 189-192) ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรมไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาเนื้อหาสาระของวิชาทั้งหมดอย่างละเอียดว่าสิ่งที่เรานำมาทำเป็นชุดกิจกรรมนั้น จะมุ่งเน้นให้เกิดหลักการของการเรียนรู้อะไรบ้างกับผู้เรียน นำวิชาที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์แล้ว มาแบ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ ในแต่ละหน่วยนั้นจะมีหัวเรื่องย่อย ๆ รวมอยู่อีกที่เราจะต้องศึกษา พิจารณาให้ละเอียดชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนในหน่วยอื่น ๆ และควรคำนึงถึงการแบ่งหน่วย ของการเรียนการสอนของแต่ละวิชานั้น ควรจะเรียงลำดับขั้นตอนของเนื้อหา สาระสำคัญให้ถูกต้องว่า อะไรเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ก่อน อันเป็นพื้นฐานตามขั้นตอนของความรู้และลักษณะ ธรรมชาติในวิชานั้น

2) เมื่อศึกษาเนื้อหาสาระและแบ่งหน่วยการเรียนรู้ได้แล้วจะต้องพิจารณาตัดสินใจอีกครั้ง ว่าจะทำชุดการสอนแบบใด โดยคำนึงถึงข้อกำหนดว่าผู้เรียนคือใคร จะทำอะไรกับผู้เรียน จะทำ กิจกรรมอย่างไร และจะทำได้ได้อย่างไร สิ่งเหล่านี้จะเป็นเกณฑ์ในการกำหนดการเรียน

3) กำหนดหน่วยการเรียนรู้ โดยประมาณเนื้อหาสาระที่เราจะสามารถถ่ายทอดความรู้ แก่นักเรียน หาสื่อการเรียนได้ง่าย พยายามศึกษาวิเคราะห์ให้ละเอียดอีกครั้งหนึ่งว่าหน่วยการเรียนรู้ นี้ มีหลักการหรือความคิดรวบยอดอะไร และมีหัวเรื่องย่อย ๆ อะไรอีกที่รวมกันอยู่ในหน่วยนี้

4) กำหนดความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับหน่วย และ หัวเรื่อง โดยสรุปแนวความคิด สาระและหลักเกณฑ์ที่สำคัญ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้สอดคล้องกัน

5) จุดประสงค์การเรียน ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับสาระสำคัญ

6) การวิเคราะห์งาน คือ การนำจุดประสงค์การเรียนแต่ละข้อมาทำการวิเคราะห์งานเพื่อ หากิจกรรมการเรียนรู้ แล้วจัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ กำหนดไว้ในแต่ละข้อ

7) เรียงลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนของการเรียนการสอน จะต้องนำกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละข้อที่ทำการวิเคราะห์งาน และเรียงลำดับกิจกรรมไว้ทั้งหมด มาหลอมรวมเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ชั้นสมบูรณ์ที่สุด เพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนในการเรียน โดย คำนึงถึงพฤติกรรมพื้นฐานของผู้เรียน วิธีดำเนินการสอน ตลอดจนการติดตามผล และการประเมิน พฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกเมื่อมีการเรียนการสอน

8) สื่อการเรียน คือ วัสดุอุปกรณ์และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนและผู้เรียนจะต้องกระทำ เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนจะต้องจัดทำและจัดหาไว้ให้เรียบร้อย ถ้าสื่อการเรียนรู้เป็น ของที่ใหญ่โตหรือมีคุณค่าที่ต้องจัดเตรียมมาก่อน จะต้องเขียนบอกไว้ให้ชัดเจนในคู่มือผู้สอนเกี่ยวกับ การใช้ชุดการสอนว่าจะต้องจัดหาได้ ณ ที่ใด

9) การประเมินผล คือ การตรวจสอบดูว่าหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วผู้เรียน ได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ การประเมินผลนี้จะใช้ วิธีการใดก็ตาม แต่จะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เราตั้งไว้

10) การทดลองใช้ชุดกิจกรรมเพื่อหาประสิทธิภาพ การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมควรนำไปใช้กับกลุ่มเล็กๆ ดูก่อน เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องและแก้ไข ปรับปรุงเป็นอย่างดีแล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มใหญ่หรือทั้งชั้น

สมจิต สวธนไพบูลย์ (2549: 8-9) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนรู้ตามแบบสมรรถนะทาง วิทยาศาสตร์ว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญด้วยกิจกรรมที่หลากหลายสรุปได้ดังนี้

1) ชั้นส่งเสริมความรอบรู้ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า หาข้อมูลจากสถานการณ์ เรื่องที่กำหนดให้ เช่น จากการเรียนรู้ จากการทดลอง จากการปฏิบัติ เพื่อนำข้อมูลมาจัดกระทำอย่างมีความหมาย ส่งเสริมพัฒนาทักษะการคิด การสรุปองค์ความรู้

2) ชั้นปฏิบัติการตีมีประโยชน์ต่อสังคม หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียน ได้ใช้ทักษะกระบวนการ ได้ลงมือปฏิบัติ เพิ่มพูนทักษะการคิด พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะปฏิบัติที่มีคุณค่าต่อสังคม

3) ชั้นเผยแพร่และพัฒนาผลงาน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จัก การตรวจสอบ ปรับปรุง พัฒนา แก้ไขผลงานอย่างเป็นระบบ โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ข้อเด่น ข้อด้อย พร้อมทั้งฝึกทักษะการปฏิบัติในการประชาสัมพันธ์ โดยการพูดและการเขียน

สรุชัย จามรเนียม (2548: 25-26) กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม ประกอบด้วย

- 1) การกำหนดหัวข้อเรื่องที่ต้องทำในรูปกิจกรรม
- 2) ศึกษาหลักสูตรและเอกสารต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการทำชุดกิจกรรม
- 3) กำหนดรูปแบบของชุดกิจกรรมเพื่อที่จะสามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้อง
- 4) กำหนดจุดประสงค์ในชุดกิจกรรมนั้น ๆ
- 5) กำหนดสื่อและอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้
- 6) ออกแบบกิจกรรมในเรื่องนั้นโดยคำนึงถึงตัวผู้เรียนเป็นหลัก ทั้งด้านสติปัญญา

ความสามารถ ความแตกต่างระหว่างบุคคล

7) จัดทำใบงานหรือแบบฝึกหัดที่ใช้ในชุดกิจกรรมเพื่อเป็นการฝึกฝนและตรวจสอบ ความเข้าใจของนักเรียน

8) กำหนดรูปแบบการประเมินผล โดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ให้อยู่ในรูปแบบ ของการทำแบบทดสอบ แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การประเมิน

จากขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม สรุปได้ว่า การสร้างชุดกิจกรรมควรมีการวางแผน กำหนดเนื้อหา ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดกิจกรรม กำหนดเวลา สื่ออุปกรณ์และ การประเมินผล แล้วนำไปทดลองใช้เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

5. หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้ชุดกิจกรรม

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาที่นำมาใช้ชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

ศิริพร ศรีปุย (2549: 36) กล่าวว่า จิตวิทยาที่นำมาใช้ในการสร้างชุดกิจกรรมนั้น ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ควรยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ กิจกรรม โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำและให้การเสริมแรงขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

จินตนา ศิริธัญญาลักษณ์ (2548: 33) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้น ต้องยึดและดำเนินงานตามหลักจิตวิทยา มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถจากง่ายมาซับซ้อนมากขึ้นตามลำดับ ประกอบกับผู้เรียนสามารถรู้ถึงผลการกระทำของตนเองอยู่ตลอดเวลา เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ชุดกิจกรรมจึงน่าที่จะนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

วิชัย ดิสระ (2535: 249-250) ได้กล่าวถึง การสอนที่มีคุณภาพตามแนวคิดของบลูมว่า ประกอบด้วยลักษณะ 4 ประการ คือ

1) การให้แนวทาง คือ การอธิบายของครูที่ให้นักเรียนเข้าใจว่า เมื่อเรียนเรื่องนั้น ๆ แล้วจะต้องมีความสามารถอย่างไร ต้องทำอะไรบ้าง

2) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน

3) การเสริมแรงภายนอก เช่น การให้สิ่งของ การกล่าวชม และการเสริมแรงภายในตัวนักเรียนเอง เช่น ความอยากรู้อยากเห็น

4) การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการแก้ข้อบกพร่อง ซึ่งจะต้องมีการแจ้งผลการเรียนและข้อบกพร่องให้นักเรียนทราบ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2531: 119) มีแนวคิดซึ่งมาจากจิตวิทยาการเรียนที่นำมาสู่การผลิตชุดการเรียน ดังนี้

1) เพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

2) เพื่อยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้วยการศึกษด้วยตนเอง

3) มีสื่อการเรียนใหม่ที่ช่วยในการเรียนของนักเรียน และช่วยในการสอนของครู

4) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่เปลี่ยนไป โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้นต้องยึดและดำเนินงานตามหลักจิตวิทยา มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถจากง่ายมาซับซ้อนมากขึ้นตามลำดับ เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ชุดกิจกรรมจึงน่าที่จะนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

6. ประโยชน์ของชุดกิจกรรม

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวประโยชน์ของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

ประเสริฐ สำเภารอด (2552: 16) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรม โดยสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนช่วยสร้างความสนใจให้นักเรียน ทำให้ได้รู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะชุดกิจกรรมสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ สร้างความพร้อม และความมั่นใจให้แก่ครูผู้สอน ทำให้ครูสอนได้เต็มประสิทธิภาพ

สมจิต สวธไพบูลย์ (2535: 39) ได้กล่าวถึงข้อดีของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1) ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัตราและความสามารถของแต่ละบุคคล

2) ช่วยแก้ปัญหาคาราคาชตาแคลนครู

3) ใช้สอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่เรียนไม่ทัน

- 4) ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน
- 5) ช่วยไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายจากการเรียนที่ต้องทบทวนซ้ำซาก
- 6) สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่จำเป็นต้องเรียนพร้อมกัน
- 7) นักเรียนตอบผิดไม่มีผู้เยาะเย้ย
- 8) นักเรียนไม่ต้องคอยฟังสิ่งที่ครูสอน
- 9) ช่วยลดภาระของครูในการสอน
- 10) ช่วยประหยัดรายจ่ายอุปกรณ์นักเรียนที่มีจำนวนมาก
- 11) ผู้เรียนจะเรียนเมื่อใดก็ได้
- 12) การเรียนไม่จำกัดเรื่องเวลาและสถานที่
- 13) ส่งเสริมความรับผิดชอบแก่ผู้เรียน

อุษา คำประกอบ (2530: 33) ได้กล่าวถึงคุณค่าของชุดกิจกรรมตามแนวคิดของแฮริสเบอร์เกอร์ ไว้ 5 ประการ คือ

- 1) นักเรียนสามารถทดสอบตัวเองก่อนว่ามีความสามารถระดับใด หลังจากนั้นก็เริ่มต้นเรียนในสิ่งที่ตนเองไม่ทราบ ทำให้ไม่ต้องเสียเวลามาเรียนในสิ่งที่ตนเองรู้อยู่แล้ว
- 2) นักเรียนสามารถนำบทเรียนไปเรียนที่ไหนก็ได้ตามความพอใจ ไม่จำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่
- 3) เมื่อเรียนจบแล้วผู้เรียนสามารถทดสอบตัวเองได้ทันที เวลาไหนก็ได้ และได้ทราบผลการเรียนของตนเองทันทีเช่นกัน
- 4) นักเรียนมีโอกาสได้พบปะกับผู้สอนมากขึ้น เพราะผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูก็มีเวลาให้คำปรึกษากับผู้เรียนที่มีปัญหาในขณะที่ใช้ชุดกิจกรรมด้วยตนเอง
- 5) นักเรียนจะได้รับคะแนน ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนเอง ไม่มีคำว่าสอบตกสำหรับผู้ที่ไม่สำเร็จ แต่จะทำให้ผู้เรียนกลับไปศึกษาเรื่องเดิมนั้นใหม่ จนผลการเรียนได้ตามมาตรฐานที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของชุดกิจกรรมใช้ในการเรียนการสอนช่วยสร้างความสนใจให้นักเรียนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ช่วยลดภาระของครูในการสอน ส่งเสริมความรับผิดชอบแก่ผู้เรียน เมื่อเรียนจบแล้วผู้เรียนสามารถทดสอบตัวเองได้ทันทีเวลาไหนก็ได้

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมชุดกิจกรรมไว้ดังนี้ อิศรียา หนูจ้อย (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมศึกษา เรื่อง ระบบนิเวศในนาข้าวสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีการพัฒนาคุณสมบัติของชุดกิจกรรม โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ผลจากการประเมินพบว่า คุณภาพของชุดกิจกรรมดังกล่าวมีผลการประเมินอยู่ในระดับดี กล่าวคือ สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

จันทร์จิรา รัตน์ไพบูลย์ (2549: 108) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดค่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เรื่อง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีการพัฒนาชุดกิจกรรมโดย

การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ผลการประเมินพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมศึกษาอยู่ในระดับดี ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมมีคุณภาพเท่ากับ 80/80

เพชรรัตดา เทพพิทักษ์ (2545: บทคัดย่อ) ได้การพัฒนาชุดกิจกรรม เรื่อง เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อจัดทำโครงการวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า

- 1) นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติการทดลอง เฉลี่ยร้อยละ 95.50
- 2) ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดทำโครงการวิทยาศาสตร์ เฉลี่ยร้อยละ 95.00
- 3) ผู้เรียนมีความตระหนักต่อเทคโนโลยีในระดับมาก

ศิริลักษณ์ หนองเส (2545: 112) ได้ทำการศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการพึ่งพาตนเองด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมการอ่านคำในมาตราแม่กด (เกมการศึกษา) การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดีขึ้น เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง ทั้งที่เป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ชุดกิจกรรมสามารถช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ มีความรับผิดชอบ มีความคิดสร้างสรรค์ เกิดความรู้ และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตรง

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของการสอนตรง ขั้นตอนการสอนตรง ประโยชน์การสอนตรงและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนตรง มีเนื้อหาสาระ ดังนี้

1. ความหมายของการสอนตรง

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการสอนตรงไว้ว่า การสอนตรง (Direct Instruction: DI) วิธีการสอนแบบนี้ไว้ หลายชื่อด้วยกัน เช่น การสอนโดยตรง หรือการสอนแบบทางตรง ซึ่งในที่นี้เราใช้เรียกวิธีการสอนแบบนี้ว่าการสอนตรง ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เน้นกระบวนการให้ เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน เหมาะที่จะสอนกับนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ หรือสอนเป็นรายบุคคล โดยมีลักษณะที่น่าสนใจคือ เป็นการสอนที่นำการวิเคราะห์งานมาใช้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปตามลำดับ ขั้นตอน ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะในแต่ละขั้นตอน และมีการให้สิ่งเสริมแรงเชิงบวกขณะฝึกปฏิบัติ

ชนิตา อภิชาติบุตร (2553: 50) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนตรง คือ การจัดการเรียนการสอนกลุ่มเล็ก ครูเป็นผู้ดำเนินการสอนเกือบทั้งหมด โดยใช้วิธีแยกย่อยทักษะการเรียนรู้ออกเป็นขั้นเป็นตอน และสอนไปตามขั้นตอนอย่างมีระบบ ส่วนมากจะใช้วิธี Model-Lead-Test (MLT) คือ การนำเสนอ หรือสาธิตให้ดูก่อน (Model) แล้วให้ผู้เรียนทำตาม (Lead) จากนั้นจึงทดสอบว่าทำได้จริง (Test) โดยครู

อธิบายทุกขั้นตอนอย่างละเอียด ครูและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ตลอดเวลาการสอน มีการให้สิ่งเสริมแรงทางบวก เช่น คำชม ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งในการสอนแบบดีไอ คือ ได้พัฒนามาใช้สอนผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะผู้ที่มีความบกพร่องประเภทที่ไม่เห็นเด่นชัด และเรียนร่วมในโรงเรียนทั่วไป เช่น บกพร่องทางการเรียนรู้ ออทิสติก และบกพร่องทางสติปัญญา และยังมีการวิจัยสนับสนุนเป็นจำนวนมากระบุว่า การสอนรูปแบบนี้เหมาะสมกับการสอนผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือมีภาวะเสี่ยงต่อความล้มเหลวในการเรียน

วีระเดช เชื้อนาม (2545: 30) กล่าวว่า การสอนตรงเป็นรูปแบบการสอนที่มีเป้าหมายเพื่อฝึกทักษะหรือให้ความรู้เบื้องต้นแก่ผู้เรียน เพื่อให้มีพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนด การเรียนการสอนเน้นการฝึกและเสริมแรงในขณะที่เรียนหรือฝึกปฏิบัติงาน ให้ผู้เรียนสามารถทำงานได้อย่างมีลำดับขั้นตอน การฝึกจะแบ่งเป็นทักษะย่อยเรียงตามลำดับความซับซ้อนของทักษะ

ผดุง อารยะวิญญู (2544: 60) กล่าวว่า การสอนตรงเป็นกระบวนการสอนแบบหนึ่งที่มีขั้นตอนการสอนที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามในแต่ละขั้น เมื่อนักเรียนมีทักษะในแต่ละขั้นแล้ว จึงให้นักเรียนเรียนในขั้นที่สูงขึ้น มีการกำหนดจุดประสงค์ในการสอนที่ชัดเจน เน้นการนำวิธีการสอนแบบวิเคราะห์งานมาใช้ มีการบันทึกความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างเป็นระบบ และนำวิธีการรับพฤติกรรมนักเรียนมารวมใช้ด้วย

สรุปได้ว่า การสอนตรง หมายถึง การสอนที่นำการวิเคราะห์งานมาใช้สอนอย่างเป็นลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน มีการใช้สื่อประกอบการสอน ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะ มีครูสาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตาม มีการฝึกโดยมีครูคอยดูแลฝึกปฏิบัติเองโดยอิสระ ครูและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ตลอดเวลาการสอน และมีการให้สิ่งเสริมแรงเชิงบวกขณะฝึกปฏิบัติ

2. ขั้นตอนการสอนตรง

การสอนตรง เป็นการสอนที่มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะ มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบดีไอไว้ดังนี้

การสอนตรงเป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับอย่างมากวิธีหนึ่ง การสอนตรงเน้นกระบวนการสอนที่เร็ว (Fast-paced) ที่มีความต่อเนื่องตามลำดับ (Well sequenced) และทำให้นักเรียนจดจ่อกับบทเรียน (Highly-focused) วิธีนี้มักนำมาใช้สอนกับนักเรียนกลุ่มเล็ก โดยมีขั้นตอนวิธีการสอน ดังนี้

Joyce and Weil (1992 อ้างถึงใน กิ่งฟ้า สินธุวงษ์, 2553: 51) ได้นำเสนอขั้นตอนการสอนแบบดีไอไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การปฐมนิเทศ ผู้สอนบอกเนื้อหาที่จะเรียน ทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว บอกจุดประสงค์ของบทเรียน และกระบวนการเรียนการสอนที่จะใช้ในบทเรียน

ขั้นที่ 2 การนำเสนอ ผู้สอนอธิบายหรือสาธิตเนื้อหาหรือทักษะใหม่ โดยใช้สื่อและกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติประกอบพร้อมๆกับตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน

ขั้นที่ 3 การนำเสนอแบบฝึกหัด/การฝึกปฏิบัติตามแบบ ผู้สอนนำเสนอให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตาม ให้ผู้เรียนตอบคำถามโดยผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อแก้ไขและเสริมแรงเมื่อคำตอบนั้นถูกต้อง

ขั้นที่ 4 การฝึกตามคำแนะนำ ผู้เรียนฝึกปฏิบัติแบบกึ่งทำด้วยตนเอง ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้สอน ซึ่งต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนโดยใช้การชมเชย และบอกให้แก้ไขในสิ่งที่ผิด โดยบอกว่าทำผิดหรือถูก และแก้ไขอย่างไร หรืออาจสอนหรือเริ่มอธิบายใหม่

ขั้นที่ 5 การฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเองที่บ้านหรือในชั้นเรียน มีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ช้าลง การฝึกปฏิบัติด้วยตนเองมีเกิดขึ้นบ่อยครั้งแล้วแต่เวลาครูผู้สอนอาจยืดเวลาออกไป เช่น การให้ฝึกทุกสัปดาห์ หรือทุกเดือน เพื่อทบทวนความเข้าใจ

วีระเดช เชื้อนาม (2547: 231) กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบการสอนตรงไว้ว่า ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม เป็นการทบทวนเนื้อหาความรู้เดิมที่ผู้เรียนได้ผ่านมาแล้ว ผู้สอนอาจใช้การซักถาม ทบทวน ตรวจสอบ การบ้านในบทเรียนที่ผ่านมา พร้อมทั้งอธิบายความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้วกับเนื้อหาที่จะเรียนต่อไป ในขั้นนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการใช้คำถาม พร้อมทั้งให้ผู้เรียนร่วมอภิปราย

ขั้นที่ 2 บอกวัตถุประสงค์ เป็นการบอกวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ วัตถุประสงค์ที่ผู้สอนบอกผู้เรียนควรชัดเจน และใช้ภาษาง่าย ๆ ในขั้นนี้ผู้เรียนควรจะรู้ด้วยว่าจะได้รับสิทธิประโยชน์อะไรบ้างหลังจากที่ได้เรียนจบบทเรียน ผลงานของผู้เรียนควรจะเป็นอย่างไร พร้อมทั้งเนื้อหาโดยสังเขป และที่สำคัญผู้สอนต้องระบุบทบาทความรับผิดชอบของผู้เรียนแต่ละคน แต่ละกลุ่มด้วยว่าใครมีหน้าที่ทำอะไรในระหว่างการศึกษาปฏิบัติ วัตถุประสงค์ของการเรียนจะต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาที่ผ่านมา

ขั้นที่ 3 นำเสนอเนื้อหาใหม่ เป็นการนำเสนอเนื้อหาสารสนเทศหรือทักษะ ซึ่งผู้สอนจะต้องจัดเตรียมและวิเคราะห์เนื้อหาให้เป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ควรมีตัวอย่าง และคำถามที่หลากหลาย และคำถามในระหว่างการสอน ในการสอนแต่ละขั้นตอน หรือแต่ละเนื้อหา ควรจะมีการใช้สื่อสโตนทัศน์ประกอบการสอน และให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ในขั้นนี้ถือได้ว่ามีความสำคัญมาก โดยเฉพาะในส่วนของ การจัดเรียงเนื้อหา ซึ่งเป็นการนำความรู้จากผู้สอนไปสู่เด็กโดยตรง

ขั้นที่ 4 ฝึกโดยการชี้แนะ เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกโดยผู้สอนจะควบคุมกระบวนการ และตรวจสอบการทำงานของนักเรียนอย่างใกล้ชิด ทั้งรายบุคคลและกลุ่มอิสระ โดยผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนฝึกอิสระ พร้อมทั้งแก้ไขข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงานของผู้เรียน เทคนิคที่จะใช้ในขั้นนี้มีหลายวิธี ซึ่งการใช้คำถามเพื่อสอบถามความคิดของผู้เรียนในระหว่างปฏิบัติเป็นวิธีที่ใช้มากที่สุด โดยจะซักถามควบคู่กับการฝึกปฏิบัติ

ขั้นที่ 5 ฝึกปฏิบัติโดยอิสระ เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ โดยผู้สอนมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้ทำโดยอิสระ การฝึกโดยอิสระ ผู้สอนต้องตรวจสอบการทำงานของนักเรียนอย่างระมัดระวัง ทั้งการทำงานรายบุคคล หรือรายกลุ่ม โดยเฉพาะในการสอนก่อนการฝึกปฏิบัติ ต้องจัดเตรียมเอกสารคู่มือการทำงานและเวลาที่ฝึกต้องเพียงพอต่อการฝึกแต่ละครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำงานตามที่ผู้สอนได้กำหนด ในระหว่างที่ฝึก ผู้สอนควรอยู่ห่าง ๆ เพื่อตรวจดูว่าผู้เรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง ไม่มีข้อผิดพลาดหรือเกิดความผิดพลาดระหว่างการฝึก

ขั้นที่ 6 การทบทวน การทบทวนเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้วทั้งหมด พร้อมทั้งให้งานเพิ่มเติมจากการเรียน ซึ่งขั้นตอนการทบทวนควรมีอยู่ในแผนการสอนทุกครั้ง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีทักษะมากขึ้น และพร้อมที่จะเรียนรู้ในขั้นต่อไป

สรุปได้ว่า การสอนตรงเป็นการสอนที่มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ การสอนตรงเป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับอย่างมากวิธีหนึ่ง การสอนตรงเน้นกระบวนการที่เร็ว ที่มีความต่อเนื่องตามลำดับ วิธีนี้มักจะนำมาสอนกับนักเรียนกลุ่มเล็ก

3. ประโยชน์การสอนตรง

มีนักการศึกษาหลายท่านได้บอกถึงประโยชน์ของการสอนตรง โดยสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

- 1) นักเรียนทุกคนในชั้นได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม
- 2) มีครูคอยควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด
- 3) เป็นการสอนที่ใช้เวลาอย่างคุ้มค่า
- 4) นักเรียนมีโอกาสตอบคำถามครูตลอดเวลา ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียน
- 5) ครูตอบคำถามนักเรียนทุกคน
- 6) ครูมีโอกาสนำปฏิริยาการตอบสนอง การตอบคำถามของนักเรียนมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้ดีขึ้น
- 7) นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน
- 8) ครูใช้เวลาในการเตรียมการสอน
- 9) ครูได้ใช้วิธีการในการสร้างแรงจูงใจกับนักเรียน
- 10) นักเรียนใช้เวลาอย่างคุ้มค่าและเท่าเทียมกันตลอดช่วงกิจกรรม

สุรัสวดี ว่องไว (2553: 34) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการสอนตรงไว้ว่า การสอนตรงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากมีหลักฐานทางการวิจัยพบว่า การสอนตรงจะช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ประสบความสำเร็จทางวิชาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ และยังช่วยนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ เช่น ชอบก่อกวนในชั้นเรียน สามารถลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ลงได้ ดังนั้น การสอนตรงจึงมีความสำคัญกับนักเรียนที่เรียนอ่อน เพราะการสอนตรงมีขั้นตอนที่ชัดเจน และมีการสอนตามลำดับ ทำให้นักเรียนทราบว่าเรียนหนังสืออย่างไรจึงจะสามารถเข้าใจ เนื้อหาที่เรียนได้อย่างกระฉ่งแจ้ง

วีระเดช เชื้อนาม (2547: 237) ได้กล่าวถึงข้อดีของการสอนตรงไว้ดังนี้

- 1) นักเรียนทุกคนได้รับการเรียนรู้และทักษะพื้นฐานตามที่กำหนดไว้ในเป้าหมาย แต่อาจใช้เวลาแตกต่างกัน
- 2) ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน
- 3) เป็นวิธีการที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพในการอ่าน กระบวนการทางคณิตศาสตร์ กฎไวยากรณ์ โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาทางสังคม
- 4) ฝึกให้นักเรียนสามารถทำงานได้โดยไม่มีข้อผิดพลาด หรือผิดพลาดน้อยที่สุด
- 5) การวัดและประเมินผลง่ายไม่ซับซ้อน ประเมินจากพฤติกรรมหรือทักษะขั้นพื้นฐาน

สรุปได้ว่า การสอนตรงช่วยให้นักเรียนสามารถฝึกทักษะจนเกิดความชำนาญและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ลดภาวะเสี่ยงในการลองผิดลองถูก ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ชัดเจน ประหยัดเวลา และมีประสิทธิภาพ การสอนตรงร่วมกับเกมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นเป็นชุดกิจกรรมการอ่านที่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ โดยเน้นการสอนตรงร่วมกับเกม โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ครูสอนให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กดตามครูทีละคำ โดยครูมีบัตรคำและบัตรภาพมาให้นักเรียนดู และอธิบายถึงวัตถุประสงค์ในการเรียน โดยมีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 เนื้อหา

ครูให้นักเรียนดูภาพพร้อมคำ แล้วให้นักเรียนอ่านตามครู โดยให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ โดยสอนให้นักเรียนรู้จักพยัญชนะต้น สระ พร้อมอ่านคำ เมื่อนักเรียนอ่านคำพร้อมภาพได้แล้ว ครูให้นักเรียนอ่านเฉพาะคำโดยไม่มีภาพ โดยครูมีชุดกิจกรรมการอ่านคำ คือ ชุดกิจกรรมเกมการศึกษา

ขั้นที่ 3 ตรวจสอบความเข้าใจ

ครูและนักเรียนร่วมกับทบทวน โดยให้นักเรียนฝึกการอ่านคำจากชุดกิจกรรมที่ครูสอนมาแล้ว เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ

4. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนตรง

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนตรง มีดังนี้

เยวพา เดเซคุปต์ (2542: 61-63) กล่าวว่า

1) ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต และเลียนแบบ ของอัลเบิร์ต แบนดู (Albert Bandula, 1977) ได้อธิบายถึงกระบวนการสำคัญในการเรียนรู้โดยการสังเกต หรือการเรียนรู้โดยตัวแบบว่ามีทั้งหมด 4 อย่าง คือ

1.1) กระบวนการความใส่ใจ (Attention) ความใส่ใจของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าผู้เรียนไม่มีความใส่ใจ การเรียนรู้โดยการสังเกต หรือการเลียนแบบก็จะไม่เกิดขึ้น

1.2) กระบวนการจดจำ (Retention) การที่ผู้เรียนหรือผู้สังเกตสามารถที่จะเลียนแบบ หรือแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบได้ ก็เพราะผู้เรียนบันทึกสิ่งที่ตนสังเกตจากตัวแบบไว้ในความจำระยะยาว จึงเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมเลียนแบบจากตัวแบบได้ แม้เวลาจะผ่านไปนาน และถ้าผู้เรียนมีโอกาสที่จะเห็นตัวแบบที่จะต้องเรียนซ้ำ ก็จะเป็นการช่วยให้ความจำดียิ่งขึ้น

1.3) กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่าง (Reproduction) กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนแปรสภาพ ภาพพจน์ หรือสิ่งที่จำไว้เป็นการเข้ารหัสถ้อยคำ ในที่สุดก็แสดงออกมาเป็นการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมเหมือนกับตัวแบบ ปัจจัยที่สำคัญของกระบวนการนี้คือ ความพร้อมทางด้านร่างกายและทักษะที่จำเป็นจะต้องใช้ในการเลียนแบบของผู้เรียน ถ้าหากผู้เรียนไม่มีความพร้อมก็จะไม่สามารถที่จะจำพฤติกรรมเลียนแบบได้

1.4) กระบวนการจูงใจ (Motivation) แรงจูงใจของผู้เรียนที่จะแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบที่ตนสังเกต เนื่องมาจากความคาดหวังว่า การเลียนแบบจะนำประโยชน์มาให้ เช่น การได้รับ

แรงเสริม หรือรางวัล หรืออาจนำประโยชน์บางสิ่งบางอย่างมาให้ รวมทั้งการคิดว่าการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบจะทำให้ตนเลี่ยงปัญหาได้ ในห้องเรียนเวลาครูให้รางวัลหรือลงโทษพฤติกรรมของนักเรียนคนใดคนหนึ่ง นักเรียนทั้งห้องก็จะเรียนรู้โดยการสังเกต และเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรม หรือไม่แสดงพฤติกรรม

2) ทฤษฎีการเรียนรู้จากการฝึกของธอร์นไดค์ การเรียนรู้จากการฝึกเป็นหนึ่งในสามกฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ ซึ่งทำการทดลองเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง และสามารถสรุปเป็นกฎการเรียนรู้ได้ดังนี้

2.1) กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) หมายถึง สภาพความพร้อมหรือความพร้อมมีวุฒิภาวะของผู้เรียน ทั้งทางร่างกาย อวัยวะต่าง ๆ ในการเรียนรู้ และจิตใจ รวมทั้งพื้นฐานประสบการณ์เดิม สภาพความพร้อมของหู ตา ประสาท สมอง กล้ามเนื้อ ประสบการณ์เดิมจะเชื่อมโยงกับความรู้ หรือสิ่งใหม่ ตลอดจนความสนใจ ความเข้าใจต่อสิ่งที่จะเรียน ถ้าผู้เรียนมีความเข้าใจตามองค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าว ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้

2.2) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดความสมบูรณ์ ถูกต้อง กฎแห่งการฝึกหัดแบ่งออกเป็น

2.2.1) กฎแห่งการใช้ (Law of Use) หมายถึง การฝึกฝน การตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่เสมอ ย่อมทำให้เกิดพันธะที่แน่นแฟ้นระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งเมื่อได้เรียนรู้สิ่งใดแล้ว ได้นำไปใช้อยุเป็นประจำ ก็จะทำให้ความรู้ยังคงทนถาวรและไม่ลืม

2.2.2) กฎแห่งการไม่ใช้ (Law of Disuse) หมายถึง การไม่ได้ฝึกฝน หรือไม่ได้ใช้ไม่ได้ทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ความมั่นคงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองอ่อนกำลังลง หรือลดความเข้มข้นลง เมื่อบุคคลได้เกิดการเรียนรู้แล้วไม่นำไปใช้หรือไม่เคยใช้ อาจทำให้ลืม หรือทำไม่ได้ไม่ดีเท่าที่ควร

2.3) กฎแห่งความเป็นผล (Law of Effect) กฎนี้เป็นผลที่ทำให้เกิดความพอใจ กล่าวคือ เมื่อได้รับความพอใจจะทำให้พันธะ หรือสิ่งเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองมีความเข้มข้นมั่นคง หรือเกิดความอยากเรียนรู้มากขึ้น แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พอใจ ก็จะทำให้ไม่อยากจะเรียนรู้ หรือเบื่อหน่าย เป็นผลเสียต่อการเรียนรู้

3) ทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์ เป็นผู้คิดทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำหรือแบบปฏิบัติการ ซึ่งมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน คือ Operant Conditioning Theory หรือ Instrumental Conditioning Theory หรือ Type-R Conditioning Theory ซึ่งเน้นถึงการเสริมแรง (Reinforcement) โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1) การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) หมายถึง สิ่งเร้าใด ๆ ซึ่งเมื่อนำมาใช้แล้วทำให้อัตราการตอบสนองเพิ่มขึ้น เช่น คำชมเชย รางวัล อาหาร

3.2) การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) หมายถึง สิ่งเร้าใด ๆ ซึ่งเมื่อนำมาใช้แล้วทำให้การตอบสนองเพิ่มขึ้นในทางลบ เป็นตัวเสริมแรงทางลบ เช่น เสียงดัง อากาศร้อน คำตำหนิ การลงโทษ เป็นการนำตัวเสริมแรงลบเข้ามา เพราะการทำโทษบางอย่างหากนำไปใช้จะมีผลให้อัตราการตอบสนองเปลี่ยนไปในลักษณะที่เข้มข้น

จากการศึกษาทฤษฎีของ อัลเบิร์ต แบนดูรา ทฤษฎีการเรียนรู้จากการฝึกของ ธอร์นไคด์ และทฤษฎีการเสริมแรงของ สกินเนอร์ ผู้วิจัยได้นำมาปรับใช้โดยนำเอาทฤษฎี อัลเบิร์ต แบนดูรา เป็นทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต หรือการเรียนรู้โดยกระบวนการใส่ใจ การจดจำ กระบวนการ พฤติกรรม กระบวนการจูงใจ ทฤษฎีการเรียนรู้จากการฝึกของ ธอร์นไคด์ ที่มีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า โดยอาศัยกฎการเรียนรู้ คือ กฎแห่งความพร้อม กฎแห่งการฝึกหัด กฎแห่งการใช้ กฎแห่งการไม่ใช้ และกฎแห่งความเป็นผล และทฤษฎีการเสริมแรงของ สกินเนอร์ เป็นทฤษฎีที่เน้นถึงการเสริมแรง โดยแบ่งเป็นลักษณะการเสริมแรงทางบวก และการเสริมแรงทางลบ ผู้วิจัยจึงนำทฤษฎีนี้มาปรับใช้กับ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาทางด้าน การอ่าน โดยเน้นการสอนตรงร่วมกับเกม โดยมีลำดับขั้นการสอนอ่านคำ 3 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กด โดยมีบัตรคำและบัตรภาพมาให้นักเรียนดู และอธิบายถึงวัตถุประสงค์ในการเรียน โดยมีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นเนื้อหา ให้นักเรียนดูภาพพร้อมคำ นักเรียนฝึกอ่าน สะกดคำ โดยสอนให้นักเรียนรู้จักพยัญชนะต้น สระ พร้อมอ่านคำ โดยครูมีชุดกิจกรรมการอ่านคำ คือ ชุดกิจกรรมเกมการศึกษา ขั้นที่ 3 ตรวจสอบความเข้าใจ ทบทวนโดยให้นักเรียนฝึกการอ่านคำจาก ชุดกิจกรรมที่ครูสอนมาเพื่อตรวจสอบว่า นักเรียนอ่านคำได้หรือไม่ โดยให้นักเรียนอ่านคำนั้นในเรื่อง ที่เรียนรู้ไปแล้วเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและร่วมกันสรุป ดังนั้น ชุดกิจกรรมการอ่านคำ (เกมการศึกษา) จะเป็นสื่อที่สามารถแก้ปัญหาในเรื่องการรับรู้ทางสายตา และปัญหาด้านการอ่านของนักเรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเป็นการเสริมแรงและช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านมากยิ่งขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเกม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเกม ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของเกม จุดประสงค์ของการเล่นเกม ประเภทของเกม วิธีสอนเกม ประโยชน์ของเกม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเกม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ความหมายของเกม

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของเกมไว้ว่า

วิลโลว์รอน ถิ่นจะนะ (2551: 42) อธิบายว่า เกม หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ ในด้านต่าง ๆ และสร้างบรรยากาศที่มีความสนุกสนาน ตลอดจนฝึกคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นต้นว่า ความมีน้ำใจ ความรับผิดชอบ เป็นการฝึกให้เด็กคิด รู้จักเหตุผล ฝึกการสังเกตและการเตรียมความพร้อม

กรณิการ์ สุขบท (2539: 28) กล่าวว่า เกม เป็นกิจกรรมการเล่นที่มีกฎกติกาที่ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน มีวัตถุประสงค์ในการเล่น และส่งเสริมให้ เกิดทักษะต่าง ๆ เพื่อสร้างความสนุกสนาน เพื่อให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดที่เร็วขึ้น

สุรางค์ สากร (2537: 142) อธิบายว่า เกม หมายถึง กิจกรรมการเล่นที่มีกฎเกณฑ์และ กติกาที่ผู้เล่นเกมต้องปฏิบัติตาม เมื่อสิ้นสุดการเล่นจะประเมินความสำเร็จตามกฎเกณฑ์ หรือกติกา หรือ อาจตัดสินแพ้ ชนะ การเล่นเกมอาจเล่นคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ อาจมีอุปกรณ์หรือไม่ก็ได้

สุวิมล ตันปิติ (2536: 13) อธิบายว่า เกม หมายถึง กิจกรรมที่เล่นที่มีลักษณะการแข่งขัน โดยผู้เล่นจะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์และกติกาที่วางเอาไว้ ผู้เล่นอาจจะมีตั้งแต่หนึ่งคน สองคน หรือเป็นทีม ซึ่งเกมถือว่าเป็นกิจกรรมการเล่นที่มีการประเมินความสำเร็จของผู้เล่นไปในตัว จะช่วยให้ผู้เล่นเกิดความกระตือรือร้น ฝึกสติปัญญา และไหวพริบด้วย

ภรณ์ี คุรุรัตน์ (2535: 109) กล่าวถึงเกมว่า เป็นกิจกรรมนันทนาการที่มีลักษณะการเล่น มีกฎ กติกาที่แน่นอน และเป็นการแข่งขันที่เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับในระหว่างผู้เล่นทั้งสองฝ่าย เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวมูลฐานและทักษะเบื้องต้นไปสู่การกีฬา

วรี เกียรติกุล (2530: 72) ให้ความหมายว่า เกม หมายถึง กิจกรรมที่สนุกสนาน กฎ กติกาที่เล่น ทั้งเกมเงียบ (Quiet Games) และเกมที่ใช้ความว่องไว (Active Games) มีทั้งเกมที่เล่นคนเดียว สองคน หรือเล่นเป็นกลุ่ม บางเกมเล่นเพื่อความสนุกสนาน เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด บางเกมกระตุ้นการทำงานของร่างกายและสมอง บางเกมฝึกทักษะบางส่วนของร่างกายและจิตใจเป็นพิเศษ

สรุปได้ว่า เกม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ การสร้างบรรยากาศที่มีความสนุกสนานและฝึกคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ฝึกการมีน้ำใจ ฝึกให้นักเรียนมีกระบวนการคิด รู้จักเหตุผล ฝึกการสังเกตและเตรียมความพร้อม

2. จุดประสงค์ของการเล่นเกม

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการเล่นเกม ไว้ดังนี้

พัชรินทร์ เออชูชื่น (2540: 71) กล่าวว่า ก่อนวัยเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้เกม พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 มีความสามารถทางการฟังหลังเรียน โดยใช้เกมฝึกทักษะทางการพูดสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นที เกิดอรุณ (2538: 40) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายในการเล่นเกมนั้นยังเป็นการฝึกนักเรียนคิด รู้จักหาเหตุผล ฝึกการสังเกต และช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะต่าง ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเตรียมความพร้อม

สุวิมล ตันปิติ (2536: 18) กล่าวถึงจุดประสงค์ของการเล่นเกมไว้ดังนี้

1) เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกมประเภทต่าง ๆ รู้วิธีการเล่น เข้าใจ กติกา เข้าใจคุณประโยชน์ที่ได้รับจากเกม

2) เพื่อให้นักเรียนได้รับทักษะเบื้องต้นในการใช้วาระต่าง ๆ ของร่างกายและทักษะเบื้องต้นทางด้านกีฬา เพราะเกมต่างๆ นำไปสู่กีฬาประเภทต่าง ๆ ทั้งสิ้น

3) เพื่อให้นักเรียนเกิดทัศนคติรักและชอบออกกำลังกายด้วยกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ที่ได้ สอนไป เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองภายนอก ดังเช่นการศึกษาของ วิชิต สุรัตน์เรืองชัย (2546: 50) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้เกมประกอบการสอนในชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ชั้นสอน และชั้นสรุป ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการใช้เกมประกอบการสอนในชั้นสอน และชั้นสรุป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) เพื่อให้นักเรียนมีความสนุกสนาน แจ่มใส มีความใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ในการฝึกภาษาได้มีการนำเกมมาเล่นเพื่อจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

4.1) เป็นกิจกรรมที่จะพัฒนาร่างกาย ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด เสริมสร้างให้มีการตื่นตัว มีบรรยากาศที่แตกต่างไปจากการฝึกภาษาตามปกติ

4.2) เป็นการสร้างบรรยากาศที่สนับสนุน จะช่วยให้นักเรียนสนใจบทเรียนทางภาษา และเกมที่ใช้เล่นในห้องเรียน นักเรียนยังอาจนำไปเล่นนอกห้องเรียนได้อีกด้วย

4.3) เป็นกิจกรรมที่เป็นเทคนิคหนึ่งในการสอนไวยากรณ์ระบบเสียงของภาษาได้ดี จะเห็นได้จากการวิจัยที่ได้ทำการศึกษาความสามารถทางการฟังของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับวัยเรียน ที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้เกมพบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 มีความสามารถทางการฟังหลังเรียนโดยใช้เกมฝึกทักษะทางการพูด สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

สรุปได้ว่า จุดประสงค์ของการเล่นเกมเป็นวิธีการฝึกนักเรียนคิด รู้จักหาเหตุผล ฝึกการสังเกต ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกมประเภทต่าง ๆ และช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน ตลอดจนช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาได้เป็นอย่างดี

3. ประเภทของเกม

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทของเกมไว้ดังนี้

เยาวยพา เตชะคุปต์ (2541: 56-57) ได้จำแนกเกมไว้ 9 เกม ดังนี้

1) การเล่นเป็นนิยายและการเล่นเลียนแบบ (Story Play and Minetics) ได้แก่ การเล่นที่มีนิยายประกอบ นักเรียนแสดงประกอบท่าทางตามนิยายนั้น เช่น เลียนแบบสัตว์

2) การเล่นเบ็ดเตล็ด (Low Organization) เป็นการเล่นที่เป็นกติกาลึก ๆ น้อย ๆ ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะเบื้องต้นทางการเคลื่อนไหว

3) เกมการเล่นที่ส่งเสริมสมรรถภาพตนเอง (Self Testing Activities) ได้แก่ การเล่นที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความแข็งแกร่งของอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

4) เกมนำไปสู่กีฬาใหญ่ (Lead-Up Games) ได้แก่ เกมที่ทำให้เกิดทักษะในการเล่นกีฬาใหญ่ ๆ

5) เกมการเคลื่อนไหวและการเล่นประกอบเพลง (Motion Song and Singing Games) ได้แก่ การร้องเพลงและมีท่าประกอบ หรือร้องเพลงแล้วเล่นเกมไปด้วย

6) เกมนันทนาการ (Recreation Games) ได้แก่ การเล่นเพื่อความเพลิดเพลินใช้ เวลาว่างผ่อนคลายความตึงเครียด เรียกอีกชื่อว่าเกมใหม่ (New Games)

7) เกมที่เล่นเป็นกลุ่ม (Group Games) ถึงแม้ว่าเราจะให้เวลานักเรียนเล่นเสรี แต่เราก็ควรให้โอกาสนักเรียนได้เล่นเกมที่ง่าย ๆ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้โอกาสพัฒนาทุก ๆ ด้าน นักเรียนวัย 5 ขวบ จะชอบเล่นเกมที่เล่นเป็นกลุ่มง่าย ๆ ซึ่งกฎและคำแนะนำสำหรับเกม ควรมีลักษณะที่ง่าย ๆ และมีกฎน้อย ๆ โดยครูควรเลือกเกมที่เหมาะสมกับอายุ ความสนใจ ความสามารถ และวัฒนธรรมของนักเรียน

8) เกมการศึกษา (Didactic Games or Education Games) หมายถึง กิจกรรมการเล่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานการศึกษา ในที่นี้หมายถึงเกมที่จัดให้นักเรียน 4-6 ขวบ เพื่อฝึกความพร้อมในการเรียนวิชาต่าง ๆ ในชั้นประถมศึกษาต่อไป เช่น เกมจับคู่ เกมภาพเหมือน

เกมต่อภาพ การเรียงภาพตัดต่อ เป็นต้น เกมทางการศึกษานี้มุ่งให้นักเรียนได้ใช้สติปัญญาสังเกตและคิดหาเหตุผลและแก้ปัญหาโดยการฝึกที่ใช้เวลามากที่สุด

9) เกมการหาความสัมพันธ์ตามลำดับที่กำหนด เพื่อฝึกให้เด็กสังเกตในเรื่องลำดับที่ และการวางเรียงลำดับ นอกจากนี้ ยังฝึกการคิดอย่างมีเหตุผล เช่น เกมจับคู่ภาพตามลำดับที่กำหนด และจับคู่ภาพกับสัญลักษณ์ที่กำหนดให้ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ลักษณะของเกมมีหลายประเภท ผู้ที่นำเกมมาจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน ก็ควรคำนึงถึงอายุและเพศของนักเรียนด้วย ตลอดจนความสามารถของนักเรียนแต่ละคนเพื่อเป็นการเสริมสร้างพัฒนาการของผู้เรียนให้มีความพร้อมทั้งทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา จึงจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นประสบผลสำเร็จ

4. วิธีสอนเกม

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงวิธีสอนเกม ไว้ดังนี้

เยาเวพา เตชะคุปต์ (2541: 58-62) กล่าวว่า การสอนเกมต้องการให้นักเรียนได้รู้ได้เข้าใจให้เกิดทักษะเบื้องต้นและเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินกับเกมนั้น ฉะนั้นการสอนต้องกระทำให้เกิดผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ซึ่งควรดำเนินการดังนี้

1) การจัดชั้นเรียน ก่อนอื่นต้องรู้ว่าเกมที่เล่นนั้นเล่นได้กี่คน การจัดชั้นเรียนควรเป็นแบบใด จึงจะได้ผลมากที่สุด เป็นกลุ่มแบบเข้าแถว เป็นกลุ่มวงกลมเดี่ยวหรือสองวง หรือเป็นแถวตอนกึ่งแถว หรือจัดที่ว่างเฉพาะตัว ทั้งนี้ต้องจัดให้เรียบร้อยและรวดเร็วโดยไม่เสียเวลา

2) การอธิบายวิธีเล่น ผู้สอนต้องสอนวิธีเล่นด้วยคำพูดที่ชัดเจนชัดคำกะทัดรัด ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป ควรยืนให้ทุกคนเห็นหน้าและได้ยินกันทั่วถึง

3) การสาธิตการเล่น เมื่ออธิบายแล้วบางเกมนักเรียนไม่เข้าใจ จะต้องสาธิตการเล่น การสาธิตอาจทำซ้ำ ๆ หรือสาธิตไปพร้อมกับคำอธิบาย

4) การปฏิบัติ เมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีเล่นตามคำอธิบายหรือสาธิตการเล่น ควรให้เล่นนานพอสมควร การปฏิบัตินี้ครูควรดูแลให้เล่นโดยทั่วถึง

5) การติดตามผล เกมแต่ละเกมย่อมมีความมุ่งหมาย โดยวิธีการติดตามผลดังนี้

5.1) โดยจัดการแข่งขัน ครูสังเกตว่านักเรียนได้ ทักษะนั้นหรือไม่ เพื่อแก้ไขต่อไป

5.2) โดยปฏิบัติซ้ำ อาจจะให้เล่นใหม่อีกครั้งโดยจัดระบบใหม่ แบ่งพวกใหม่

ข้อควรคำนึงในการสอน

1) ผู้สอนต้องเตรียมเกมให้เหมาะสมกับเวลา

2) ต้องเตรียมอุปกรณ์ สนาม สถานที่ให้ พร้อมเพรียง

3) ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เข้าใจง่าย รวดเร็ว

4) การหาเกมจะต้องคิดก่อนว่าจะให้นักเรียนได้ทักษะอะไร

5) อุปกรณ์นอกจากจะเพียงพอแล้ว ต้องเหมาะสม และที่สำคัญต้องใช้ได้ทันเวลาและ

เกิดผลทางการเรียน

6) ควรหาเกมที่ให้โอกาสฝึกการเป็นผู้นำ

7) การสอนควรมีคำชมเชยเมื่อทำดี และตักเตือนเมื่อบกพร่อง

- 8) การสอนควรให้เด็กรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่
- 9) การสอนต้องให้ทั่วถึง ให้นักเรียนทุกคนได้เล่นได้เรียน
- 10) ควรตรวจสอบการสอนครั้งที่แล้วและแก้ไขในชั่วโมงต่อไป

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ในการสอนเกมนั้นควรสอนให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้ เช่น ผู้สอนควรเตรียมเกมให้เหมาะสมกับเวลา ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

5. ประโยชน์ของเกม

เกมประกอบการสอนนี้ ได้มีผู้ให้ข้อคิดเห็นว่ามีประโยชน์และมีความสำคัญต่อผู้เรียนไว้ ดังนี้

- อัจฉรา ชิวพันธ์ (2553: 3-4) ได้สรุปประโยชน์ของเกมไว้ดังนี้
- 1) ช่วยให้เกิดพัฒนาการทางด้านความคิดให้กับนักเรียน
- 2) ช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ภาษา ด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน
- 3) ช่วยในการฝึกทักษะทางภาษาและทบทวนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ
- 4) เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกถึงความสามารถที่มีอยู่
- 5) ช่วยประเมินผลการเรียนการสอน
- 6) ช่วยให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินและผ่อนคลายความตึงเครียดในการเรียน
- 7) ช่วยจูงใจและเร้าความสนใจให้กับนักเรียน
- 8) ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามัคคี รู้จักเอื้อเฟื้อช่วยเหลือกัน
- 9) ช่วยให้ครูได้เห็นพฤติกรรมของนักเรียนอย่างชัดเจนขึ้น
- 10) ช่วยฝึกความรับผิดชอบและฝึกให้นักเรียนรู้จักปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์
- 11) ใช้เป็นกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เสริมบทเรียน และสรุปบทเรียน

เยาวพา เตชะคุปต์ (2542: 62) อธิบายถึงประโยชน์ของเกมว่า ช่วยสร้างความสนุกสนานให้กับผู้เข้าร่วมทุกคน เป็นการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวได้ดี และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้ร่างกายได้ออกกำลังกายและเสริมสร้างสมรรถภาพมากขึ้น เป็นการเสริมสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้เล่น ทำให้สุขภาพกายและสุขภาพจิตดี เสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ทำให้ทุกคนกล้าแสดงออกและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น เสริมสร้างการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

อุษา กลแกม (2533: 17) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเกมว่า เป็นวิธีการหนึ่งที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ช่วยพัฒนาทักษะ รวมทั้งส่งเสริมกระบวนการในการทำงาน การอยู่ร่วมกันในสังคมได้เป็นอย่างดี

ลัดดา ศิลาน้อย (2532: 40) กล่าวว่า เกมช่วยให้เกิดความสนุกสนาน ทำให้การเรียนมีชีวิตชีวา ไม่น่าเบื่อหน่าย จะทำให้มีการพัฒนาร่างกายมนุษย์ทุกด้าน ตลอดจนสนองต่อธรรมชาติของเด็กประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า เกมมีประโยชน์มากมาย ตลอดจนสามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้ เพราะเกมจะทำให้บรรยากาศในการเรียนมีความสนุกสนาน ส่งเสริมให้

นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้มีชีวิตชีวา ไม่น่าเบื่อหน่าย ทำให้ทุกคนกล้าแสดงออกและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเกม

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเกมไว้ดังนี้

มณฑาทิพย์ อุตตปัญญา (2542: 59) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้เกมพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาไทยสูง ปานกลาง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุวิมล ต้นปิติ (2536: 76) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มี ร ล ว ควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้เกมและการฝึกทักษะโดยใช้กิจกรรมในคู่มือครู จากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีฝึกทักษะโดยใช้เกมมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มี ร ล ว ควบกล้ำ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีฝึกทักษะโดยใช้กิจกรรมในคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นันทนา ดาวดวงเด่น (2528: 50) ได้ศึกษาการทดลองสอนการอ่านสะกดคำ โดยใช้เกมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ผลจากการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่สอนโดยเกมสูงกว่านักเรียนที่สอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และทัศนคติที่มีต่อการอ่านคำของนักเรียนที่สอนโดยใช้เกมสูงกว่านักเรียนที่สอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านคำสรุปได้ว่า เกมมีความสำคัญกับนักเรียนมาก เพราะจะทำให้เกิดความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อหน่าย ในขณะที่เรียน และเกิดการเรียนรู้ เพื่อนำไปพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำนั้น ได้นำความรู้ วิธีการ หลักการและรายละเอียดต่าง ๆ ที่จำเป็นมาประยุกต์ใช้ในการสร้างชุดกิจกรรมการอ่านคำ (เกมการศึกษา) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 จำนวน 10 เกม เกมช่วยพัฒนาสติปัญญา มีกฎเกณฑ์ กติกาง่าย ๆ นักเรียนสามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่มได้ ช่วยให้เรียนรู้จักสังเกต คิดหาเหตุผล และเกิดความคิดรวบยอด โดยมีชุดกิจกรรมการอ่านคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง เพราะหากนักเรียนสามารถอ่านได้แล้ว ก็จะช่วยให้นักเรียนเหล่านี้สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้เร็วขึ้น และช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ปีการศึกษา 2560 ด้านการอ่าน จำนวน 350 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2, 2560: 21)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 โรงเรียนวัดท่าดินแดง ปีการศึกษา 2560 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 6 คน โดยครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 คัดเลือกนักเรียนในห้องเรียนที่มีปัญหาในการอ่านในแต่ละห้องเรียน

การคัดเลือกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีดังนี้

- 1) ครูประจำชั้นนำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 คัดเลือกนักเรียนในห้องเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยในเกณฑ์ที่ต่ำในแต่ละห้อง ได้นักเรียนทั้งหมด 6 คน
- 2) นำนักเรียนทั้ง 6 คน มาคัดกรอง โดยใช้แบบคัดกรองของกระทรวงศึกษาธิการ โดยครูผู้สอนภาษาไทยที่ผ่านการอบรมคัดกรอง ซึ่งได้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีความสามารถทางการอ่านอยู่ในระดับเดียวกัน 6 คน
- 3) ทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อวัดทักษะการอ่าน โดยเลือกคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 มาทดสอบในการอ่านคำ เพื่อหาคำพื้นฐานที่นักเรียนอ่านคำไม่ได้

จากการสำรวจปัญหาในการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบและสำรวจของศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยวิญญู ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีขั้นตอนการคัดแยก ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้แบบทดสอบความสามารถในการรับรู้และแปลผลข้อมูล (แบบ ครป.) ชุดที่ 1 มีข้อคำถาม 57 ข้อ และมี 8 ด้าน เมื่อครูผู้สอนหาค่าคะแนนเฉลี่ยได้เท่ากับเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์ แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ แต่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้นี้อาจจะเป็นเด็ก LD หรือเด็กปัญญาอ่อนในระดับเรียนได้ (EMR) ก็ได้ จึงจำเป็นต้องทดสอบในขั้นที่ 2 ต่อไป

ขั้นที่ 2 ใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะด้าน (ปรด.) เป็นแบบสำรวจนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เฉพาะด้าน (Specific Learning Disabilities) ใช้ชื่อย่อว่า SLD สำรวจปัญหาในการเรียน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการอ่าน 2) ด้านการเขียนและการสะกดคำ 3) ด้านคณิตศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยข้อย่อยทั้งหมด 80 ข้อ ใช้มาตราส่วนประเมินค่าตั้งแต่ 1-5 ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน ครูผู้สอนจะต้องรู้จักนักเรียนเป็นอย่างดีไม่น้อยกว่า 3 เดือน จากนั้นครูผู้สอนนำผลจากแบบทดสอบ (แบบ ครป. และ แบบ ปรด.) ทั้ง 2 ชุด มารวมกันถ้าข้อมูลของแบบทดสอบทั้ง 2 ชุด มีผลตรงกัน ถือว่าเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD)

ขั้นที่ 3 สัมภาษณ์ผู้ปกครอง ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนที่ได้จากการคัดเลือกเชิญผู้ปกครองมากรอกแบบการซักประวัติ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ประเด็นการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง คือ ซักถามเกี่ยวกับความบกพร่องด้านการอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคิดคำนวณ เช่น นักเรียนอ่านคำไม่ได้เลย ไม่รู้จักพยัญชนะ ไม่รู้จักสระ อ่านเป็นคำได้แต่ไม่เข้าใจความหมาย อ่านเรื่องได้แต่จับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ ด้านการเขียน ไม่สามารถเขียนตามคำบอกได้ คัดลอกคำจากตัวอย่างไม่ได้ นักเรียนสะกดคำไม่ได้ เขียนบรรยายเป็นประโยคยาว ๆ ไม่ได้ มีความบกพร่องทางการสะกดคำ เช่น ไม่สามารถอ่านลายมือได้ ลักษณะลายมือที่มีเส้นโตกว่าบรรทัดหรือเล็กกว่าบรรทัด เวลาเขียนตัวหนังสือไม่อยู่ในบรรทัด ไม่เป็นรูปแบบที่แน่นอนหรือมีลักษณะอย่างอื่น ในด้านคณิตศาสตร์ ไม่เข้าใจจำนวน ไม่สามารถบวก ลบ คูณ และหารได้ มีความบกพร่องด้านโจทย์ปัญหา คือ นักเรียนไม่สามารถบอกได้ว่าจะทำวิธีใด

ขั้นที่ 4 ทดสอบความสามารถในการอ่านเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดทักษะด้านการอ่านคำ โดยให้อ่านคำจากแบบเรียนในชั้นที่กำลังเรียนอยู่ เพื่อประเมินความสามารถในการอ่าน ให้นักเรียนอ่านคำจากหนังสือแบบเรียนที่กำลังเรียนอยู่ เพื่อประเมินความสามารถในการอ่าน

ผู้วิจัยนำรายชื่อนักเรียนที่ได้รับการตัดสินว่าเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 6 คน มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งการทดลองแบบ (Quasi Experimental Research) ใช้การทดลองแบบ One Group Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 36)

กลุ่มทดสอบ	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	T ₁	X	T ₂

เมื่อ	E	แทน	กลุ่มทดสอบ
	X	แทน	ความสามารถในการอ่านโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ
	T ₁	แทน	การทดสอบก่อนเรียน
	T ₂	แทน	การทดสอบหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านคำ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 แผน โดย 1 แผน ใช้การสอน 4 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที
2. ชุดกิจกรรมการอ่านคำในมาตราแม่กด จำนวน 10 เกม
3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำในมาตราแม่กด จำนวน 1 ฉบับ

วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือการวิจัยการศึกษาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้

ในการดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ในมาตราแม่กดที่ตรงมาตราตัวสะกด ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางประถมศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

1.2 ศึกษาคู่มือครู ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของกระทรวงศึกษาธิการ และศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คำศัพท์ที่ใช้นำมาจากบัญชีคำพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 คือ คำที่มีตัวสะกดตรงมาตราแม่กด จำนวน 20 คำ คือ เป็นคำในสระเสียงยาว ได้แก่ คำสระอา สระอี สระอุ สระแอ สระออ

1.4 ศึกษาเทคนิค หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมการอ่านคำ เพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ โดยมุ่งเน้นในรูปแบบที่น่าสนใจ โดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับเกม ทันสมัย เหมาะสมกับวัย และศักยภาพของผู้เรียน

1.5 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.5.1 ขั้นเตรียม ครูเตรียมเกมให้เหมาะกับจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ เนื้อหาที่เรียน และเหมาะสมกับวัย ศึกษาวิธีเล่น เตรียมห้องเรียนและสื่อ อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบเกมการศึกษาให้พร้อม

1.5.2 ขั้นสอน ครูสอนให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กดตามครูทีละคำ โดยครูมีบัตรคำและบัตรภาพมาให้นักเรียนดู และอธิบายถึงวัตถุประสงค์ในการเรียน โดยมีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

1.5.3 ขั้นเนื้อหา ครูให้นักเรียนดูภาพพร้อมคำ แล้วให้นักเรียนอ่านตามครู โดยให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ โดยสอนให้นักเรียนรู้จักพยัญชนะต้น สระ พร้อมอ่านคำ เมื่อนักเรียนอ่านคำพร้อมภาพได้แล้ว ครูให้นักเรียนอ่านเฉพาะคำโดยไม่มีภาพ โดยครูมีชุดกิจกรรมการอ่านคำ คือ ชุดกิจกรรมเกมการศึกษา ครูอธิบายวิธีเล่น กติกาการเล่นให้นักเรียนเข้าใจ กำหนดตัวผู้เล่น เล่นเดี่ยวหรือเป็นกลุ่ม ทาวิธีการแบ่งกลุ่มให้เหมาะสม ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ครูสังเกตและคอยดูแลการเล่นของนักเรียนตลอดเวลา

1.5.4 ขั้นสรุปผล ทบทวนความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนเพื่อให้เข้าใจถูกต้อง

1.5.5 ขั้นประเมินผล ครูให้นักเรียนอ่านคำจากแบบทดสอบหลังกิจกรรมในแต่ละเกม เพื่อดูว่าการใช้เกมประกอบการสอนได้ผลตรงตามจุดมุ่งหมายเพียงใด

1.6 นำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้สำหรับจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้านแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ชุด มีจำนวน 10 แผน ประกอบด้วย

ชุดที่ 1	สระอา	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
ชุดที่ 2	สระอี	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
ชุดที่ 3	สระอุ	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
ชุดที่ 4	สระแอ	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
ชุดที่ 5	สระออ	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านภาษาไทย จำนวน 2 คน ด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน และด้านการวัดผล จำนวน 1 คน รวมจำนวน 5 คน

ตรวจสอบความสอดคล้องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างรายการประเมินกับแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการสอนนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์นั้น
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการสอนนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์นั้น
- 1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการสอนนั้นไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์นั้น

1.8 นำผลการพิจารณาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้ค่า IOC เท่ากับ 1.0 จึงจะเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม จึงนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะ ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ และนำแผนการจัดการเรียนรู้มาแก้ไข

2. ชุดกิจกรรมการอ่านคำ

มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางประถมศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดท่าดินแดง มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) เพื่อนำมากำหนดวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และจุดประสงค์ในการดำเนินเกมการศึกษา

2.2 ศึกษาคู่มือครู ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของกระทรวงศึกษาธิการ และศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมการอ่านคำ

2.3 กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คำศัพท์ที่นำมาจากบัญชีคำพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 คือ คำที่มีตัวสะกดตรงมาตราแม่กด จำนวน 20 คำ คือ เป็นคำในสระเสียงยาว ได้แก่ คำสระอา สระอี สระอุ สระแอ สระออ

2.4 ศึกษาเทคนิค หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมการอ่าน เพื่อพัฒนาการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ โดยมุ่งเน้นในรูปแบบที่น่าสนใจ ทันสมัย เหมาะสมกับวัย และศักยภาพของผู้เรียน

2.5 ชุดกิจกรรมการอ่านคำ โดยสร้างเป็นบัตรรูปภาพและบัตรคำ แบบทดสอบ แบบวัดผล และประเมินผลอยู่ในเล่มเดียวกัน จำนวน 5 ชุด ๆ ชุดละ 4 คำ รวมทั้งหมด 20 คำ เมื่อศึกษาชุดกิจกรรมการอ่านคำเสร็จแล้วให้ทำกิจกรรม และมีกิจกรรมย่อยระหว่างเรียน แบบทดสอบการอ่าน ชุดละ 4 คำ มีด้วยกัน 5 ชุด อ่านถูกต้อง 1 คะแนน อ่านผิดหรืออ่านไม่ได้ 0 คะแนน โดยทดสอบเป็นรายบุคคล

ชุดที่ 1 สระอา	จำนวน 4 คำ
ชุดที่ 2 สระอี	จำนวน 4 คำ

ชุดที่ 3 สระอู	จำนวน 4 คำ
ชุดที่ 4 สระแอ	จำนวน 4 คำ
ชุดที่ 5 สระออ	จำนวน 4 คำ

2.6 นำชุดกิจกรรมการอ่านคำที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องตามข้อเสนอแนะ

2.7 นำชุดกิจกรรมการอ่านคำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ด้านการศึกษาพิเศษ และ ด้านการวัดผล จำนวน 5 คน ตรวจสอบความสอดคล้องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยตรวจสอบ ความสอดคล้องระหว่างรายการประเมินกับแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าชุดกิจกรรมการอ่านคำตรงตามวัตถุประสงค์นั้น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าชุดกิจกรรมการอ่านคำตรงตามวัตถุประสงค์นั้น
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าชุดกิจกรรมการอ่านคำไม่ตรงตามวัตถุประสงค์นั้น

นำคะแนนที่ได้มาคำนวณค่า IOC คัดเลือกดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ปรากฏว่าได้แบบทดสอบที่มีค่า IOC เท่ากับ 1.0 ทุกข้อ

2.8 ปรับปรุงชุดกิจกรรมการอ่านคำตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปใช้สอนกับ นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

ได้นำเนนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยศึกษารายละเอียดและตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เพื่อศึกษาคำพื้นฐาน

3.2 ศึกษาการวัดและประเมินผล และการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านการอ่านคำในมาตราแม่กด จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำในมาตราแม่กด โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ จำนวน 20 คำ มาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน โดยมีเกณฑ์ความสามารถในการอ่าน ตามแนวปฏิบัติและประเมินผลการเรียนรู้ เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

- 3.3.1 อ่านคำถูกต้อง (อ่านเป็นคำ) ได้ข้อละ 1 คะแนน
- 3.3.2 อ่านผิด อ่านเกิน หรือไม่อ่าน ได้ข้อละ 0 คะแนน

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่าน (สำนักวิชาการมาตรฐานการศึกษา, 2551: 17)

คะแนน 15-17 คำ มีความสามารถในการอ่านคำ ระดับดีมาก

- คะแนน 12-14 คำ มีความสามารถในการอ่านคำ ระดับดี
 คะแนน 9-11 คำ มีความสามารถในการอ่านคำ ระดับผ่าน
 คะแนน 0-9 คำ มีความสามารถในการอ่านคำ ระดับไม่ผ่าน

3.4 นำแบบแผนการทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนคำให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านการศึกษาพิเศษ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้ นำผลการพิจารณามาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อทดสอบวัดจุดประสงค์นั้น
 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อทดสอบวัดจุดประสงค์นั้น
 -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์นั้น

3.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านคำ ไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.6 นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน นำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC) โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาจากค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ปรากฏว่าได้แบบทดสอบที่มีค่า IOC เท่ากับ 1.0 ทุกข้อ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ตั้งแต่วันจันทร์-วันศุกร์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 50 นาที 5 สัปดาห์ โดยใช้การทดลองรวม 20 ครั้ง ซึ่งมีแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. เสนอขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เพื่อเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าดินแดง ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 จำนวน 6 คน

2. ทำการทดลองก่อนเรียน (Pre-Test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำในมาตราแม่กต ใช้เวลา 50 นาที บันทึกคะแนนเก็บไว้เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

3. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ร่วมกับชุดกิจกรรมการอ่านคำ จำนวน 5 แผน แผนละ 50 นาที ใช้เวลาในการทดลอง 20 ครั้ง โดยมีการทดลองดังนี้

ตาราง 1 แผนการสอนอ่านคำโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ

ครั้งที่	แผนการจัดการเรียนรู้	คำ	ชุดกิจกรรมการอ่านคำ
1-4	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	วาดภาพ ก๊าซ ผักกาด ชายหาด เส้นทางเดิน	เกมเติมคำให้เต็ม
5-8	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	มีด เตารีด นกหวีด ชีด	เกมอักษรประสมคำ เกมปริศนาชั้นบันไดงู
9-12	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	พุด รูดชิป ดูดฝุ่น ปูด	เกมวิ่งผลัดอ่านคำ เกมจิ๊กซอว์ต่อคำ
13-16	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	เลขแปด แรด แดดร้อน ฝาแฝด	เกมลูกเต๋า วิ่งเก็บคำศัพท์
17-20	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	กอด จอดรถ ถอดเสื้อ ปอด	เกมโดมิโน จับคู่ให้ตรงกัน

4. เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้ว นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างหลังสอน (Post-Test) ซึ่งแบบทดสอบเป็นชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนสอน โดยทดสอบการอ่านเป็นรายบุคคล เพื่อนำผลไปวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1.1 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือวิจัย โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543: 248-249) มีดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด
 $\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. การหาค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การหาค่ามัธยฐาน (Median) ของความสามารถในการอ่านมาตราแม่กดที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ใช้ค่ามัธยฐาน (ยูทพงษ์ กัยวรรณ, 2543: 152) โดยมีสูตรดังนี้

$$\text{Mdn} = X \frac{N}{2} + 1$$

เมื่อ	Mdn	แทน	ค่ามัธยฐาน
	N	แทน	จำนวนคะแนนหรือข้อมูลที่เป็นเลขคู่
	$X \frac{N}{2}$	แทน	คะแนน $\frac{N}{2}$
	$X \frac{N}{2} + 1$	แทน	คะแนนตัวที่ $\frac{N}{2} + 1$

2.2 การหาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IQR) ของความสามารถในการอ่านในมาตราแม่กดที่มีตัวสะกดตรงมาตรา คำนวณได้จากสูตรดังนี้ (ยูทพงษ์ กัยวรรณ, 2543: 152) โดยมีสูตรดังนี้

$$\text{IQR} = Q_3 - Q_1$$

เมื่อ	IQR	แทน	ค่าพิสัยควอไทล์
	Q_3	แทน	ค่าที่ตำแหน่ง 75% หรือ $\frac{3}{4}$ ของจำนวนข้อมูลที่มี
	Q_1	แทน	ค่าที่ตำแหน่ง 25% หรือ $\frac{1}{4}$ ของจำนวนข้อมูลที่มี

2.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.3.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านคำในมาตราแม่กดที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ ก่อนการสอนและหลังการสอนอ่าน โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ โดยใช้วิธีแบบทดสอบ The Wilcoxon Matched – Pairs Signed – Ranks Test คำนวณได้จากสูตร (นิภา ศรีไพโรจน์, 2553: 92)

$$D = Y - X$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าความแตกต่างของข้อมูลทั้งคู่
	X	แทน	คะแนนของการทดสอบก่อนสอน
	Y	แทน	คะแนนของการทดสอบหลังสอน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

Mdn	แทน	เป็นค่ามัธยฐาน
IQR	แทน	ค่าพิสัยควอไทล์
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของ The Wilcoxon Matched – Pair Singed – Ranks Test

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอเป็นลำดับตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ ใช้ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยควอไทล์
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ โดยใช้สถิติ The Wilcoxon Matched – Pair Singed – Ranks Test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงข้อมูลของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนคนที่	เพศ	อายุ (ปี เดือน)	ระดับเชาว์ปัญญา
1	หญิง	8 ปี 9 เดือน	93
2	หญิง	8 ปี 5 เดือน	92
3	หญิง	8 ปี 11 เดือน	93
4	หญิง	9 ปี 8 เดือน	92
5	ชาย	9 ปี 6 เดือน	94
6	ชาย	9 ปี 4 เดือน	90

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 2 คน นักเรียนหญิง จำนวน 4 คน มีอายุระหว่าง 8 ปี 5 เดือน ถึง 9 ปี 8 เดือน มีระดับเชาว์ปัญญาตั้งแต่ 90-94

2. ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ ใช้ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยควอไทล์ ปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ

นักเรียนคนที่	ก่อนเรียน (20 คะแนน)	ระดับ	หลังเรียน (20 คะแนน)	ระดับ
1	7	ไม่ผ่าน	18	ดีมาก
2	6	ไม่ผ่าน	19	ดีมาก
3	4	ไม่ผ่าน	20	ดีมาก
4	8	ไม่ผ่าน	19	ดีมาก
5	7	ไม่ผ่าน	18	ดีมาก
6	8	ไม่ผ่าน	19	ดีมาก
Mdn	7	ไม่ผ่าน	19	ดีมาก
IQR	2.5	ไม่ผ่าน	1	ดีมาก

จากตาราง 3 พบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ มีคะแนนระหว่าง 4-8 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 7 และพิสัยควอไทล์ เท่ากับ 2.5 มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับไม่ผ่าน หลังการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่าน มีคะแนนระหว่าง 18-20 คะแนน ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 19 คะแนน และค่าพิสัยควอไทล์ เท่ากับ 1 มีความสามารถในการอ่าน อยู่ในระดับดีมาก

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ โดยใช้สถิติ The Wilcoxon Matched – Pair Signed – Ranks Test ปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาทางด้านการอ่าน ก่อนและหลังการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ

คนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)		ผลต่างของ คะแนน D = Y – X	ลำดับที่ ของความต่าง	ลำดับตาม เครื่องหมาย	
	ก่อนสอน (X)	หลังสอน (Y)			+	-
1	7	18	11	2.5	+2.5	- 0
2	6	19	13	5	+5	- 0
3	4	20	16	6	+6	- 0
4	8	19	11	2.5	+2.5	- 0
5	7	18	11	2.5	+2.5	- 0
6	8	19	11	2.5	+2.5	- 0
					T=20	T=0*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ สูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน ช่วยกันคิดค้นสื่อและนวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน มีการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ อยู่ในระดับดี
2. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอนโดยชุดกิจกรรมการอ่านคำ สูงกว่าก่อนการสอน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาทางการอ่าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 โรงเรียนวัดท่าดินแดง ปีการศึกษา 2560 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 6 คน

การสำรวจปัญหาในการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบและแบบสำรวจของ ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านในมาตราแม่กด จากการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่าน จำนวน 5 แผน ชุดกิจกรรมการอ่าน จำนวน 10 กิจกรรม และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านในมาตราแม่กด 1 ชุด มีจำนวน 20 คำ

ดำเนินการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง วันที่ 30 มกราคม 2561 ได้ดำเนินการทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนการสอน (Pre-Test) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วจึงดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านในมาตราแม่กด เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 50

นาที โดยการทดลองรวม 20 ครั้ง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ระหว่าง วันที่ 30 มกราคม 2561 ถึง 22 กุมภาพันธ์ 2561 เมื่อเสร็จสิ้นการสอนแล้วทำการประเมินหลังสอน (Post-Test) ในวันที่ 10 มีนาคม 2561 โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านในมาตราแม่กต ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนสอบ (Pre-Test) แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยควอไทล์ (Interquartile Rang: IQR) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ The Wilcoxon Matched – Pair Signed – Ranks Test

สรุปผล

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านคำในมาตราแม่กต โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ มีความสามารถอยู่ในระดับดีมาก
2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านคำในมาตราแม่กต หลังการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ สูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการอ่านคำ อยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้จัดทำแผนการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ ที่มีลำดับขั้นการสอน 3 ชั้น ชั้นที่ 1 ชี้นำ ชั้นที่ 2 เนื้อหา ชั้นที่ 3 ตรวจสอบความเข้าใจ โดยมีสื่อที่หลากหลายมาประกอบในการจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ สื่อที่ใช้เป็นชุดกิจกรรมการอ่านคำในมาตราแม่กต จำนวน 10 เกม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น จะเห็นได้จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมรักการอ่าน โดยเน้นให้ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด มีการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความคิดเป็น ทำเป็น มีนิสัยรักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2544: 1) ที่กล่าวไว้ว่า การสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จำเป็นต้องมีวิธีสอนหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน การเรียนการสอนต้องให้นักเรียนเกิดความสุขสนทนและความเพลิดเพลินในการเรียนรู้ เปรียบเสมือนเป็นวิธีสร้างกำลังใจและเข้าใจให้เกิดความก้าวหน้าแก่ผู้เรียนให้ได้มากที่สุด มีความรู้สูงสุดสำหรับผู้เรียนทุกคน ผู้สอนสามารถใช้สื่อได้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2544: 60) กล่าวว่า เป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง โดยวิธีการสอนนี้จะเน้นกิจกรรมที่ชัดเจน เป็นการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ เป็นกระบวนการสอนแบบหนึ่งที่มีขั้นตอนการสอนที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามในแต่ละขั้น โดยเรียงลำดับขั้นตอนการสอนตามความง่ายอย่างเป็นระบบ และมีครูคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ซึ่งครูจะคอยให้คำแนะนำแก้ไขเมื่อนักเรียนทำ

ไม่ถูกต้อง และเสริมแรงทันทีเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง มีการกำหนดจุดประสงค์ในการสอนที่ชัดเจน เน้นการนำวิธีการสอนแบบวิเคราะห์งานมาใช้ มีการบันทึกความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้การสร้างบรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัย ไม่ถูกดูต่ำว่ากล่าวหรือแสดงความไม่พอใจเมื่อนักเรียนทำไม่ได้ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนเอง (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2545: 38) และนักเรียนสนใจกิจกรรมการเรียนมากขึ้น ซึ่ง เบญพร ปัญญา (2543: 34) มีความเห็นสอดคล้องกับข้อความที่ว่า เกมเป็นเกมที่ช่วยพัฒนาสติปัญญา มีกฎเกณฑ์กติกาง่าย ๆ นักเรียนสามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่มได้ ช่วยให้นักเรียนรู้จักสังเกต คิดหาเหตุผล และเกิดความคิดรวบยอด สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เกมเป็นกิจกรรมอีกอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ เพราะเกมเป็นสื่อการเรียนรู้ชนิดหนึ่งที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ คือ นักเรียนเรียนรู้ได้ดีจากการเล่น รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกมเข้าร่วม เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ช่วยให้กิจกรรมพัฒนาทักษะด้านการอ่าน มีความสนุกสนาน เพลิดเพลินกับการได้เล่นเกม ตลอดจนจูงใจผู้เรียนให้สนใจเรียนรู้เพิ่มขึ้น (เยาวพา เตชะคุปต์, 2541: 56-62)

2. ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำสูงกว่าก่อนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำมีวิธีสอนหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน การเรียนการสอนต้องให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและความเพลิดเพลินในการเรียนรู้ เปรียบเสมือนเป็นวิธีสร้างกำลังใจและร่าเริงให้เกิดความก้าวหน้าแก่ผู้เรียนให้ได้มากที่สุด มีความรู้สูงสุดสำหรับผู้เรียนทุกคน ผู้สอนสามารถใช้สื่อได้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอน แต่ต้องคำนึงถึงคุณภาพและความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้และกลุ่มผู้เรียน การใช้สื่อประกอบกันหลายอย่างจะช่วยให้นักเรียนสนใจกิจกรรมการเรียนมากขึ้น (เบญพร ปัญญา, 2543: 34) และธัญสินี ฐานา (2546:9) กล่าวว่า วัสดุการเรียนการสอนที่ใช้สื่อการสอนที่นำนวัตกรรมและกระบวนการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ มาบูรณาการโดยครูเป็นผู้สร้างขึ้นมีลักษณะเป็นชุด ในแต่ละชุดประกอบไปด้วยสื่อ อุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย และแบบฝึกทักษะที่นำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ พวงเพ็ญ สิงห์ไธทอง (2548: 10) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมว่า เป็นการรวบรวมสื่อการเรียนสำเร็จรูปไว้เป็นชุดเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองได้อย่างสะดวก ตามขั้นตอนที่กำหนดเพื่อบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นการเรียนที่เน้นความสามารถส่วนบุคคล ผู้เรียนมีอิสระและพึงพาผู้สอนน้อยที่สุด ภายในชุดประกอบด้วยสื่อต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดเวลา ทำให้เกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วยวัสดุอุปกรณ์หลายชนิดและองค์ประกอบอื่นที่ก่อให้เกิดความสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ ดำรงศักดิ์ มีวรรณ (2552: 17) สรุปไว้ว่า ชุดกิจกรรม คือ การจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แก้ปัญหาด้วยตนเอง มีอิสระในการเรียนรู้ โดยใช้แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยครูต้องเป็นผู้วางแผน กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูมีหน้าที่ให้คำปรึกษา

นอกจากนี้การเล่นเกมนั้นเป็นวิธีการส่งเสริมให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ และช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน ตลอดจนช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาได้เป็นอย่างดี การสอนเกมนั้นควรสอนให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้ เช่น ผู้สอนควรเตรียมเกมให้เหมาะสมกับเวลาใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ โดยมีขั้นตอนการสอนตรงร่วมกับเกมที่ผู้วิจัยสนใจ มีขั้นตอนที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้น เพื่อช่วยให้นักเรียนเหล่านี้สามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง เพราะหากนักเรียนสามารถอ่านได้แล้ว ก็จะช่วยให้นักเรียนเหล่านี้สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้เร็วขึ้น และช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนได้

จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การอ่านโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ ช่วยทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาทางด้าน การอ่าน สามารถจดจำคำได้ อ่านหนังสือได้ เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ และสามารถช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนกลุ่มนี้ประสบความสำเร็จในการเรียนและมีการพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ชุดกิจกรรมการอ่านคำในมาตราแม่กต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการสอนอ่านเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่านในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ขึ้นไป หรือสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาทางด้าน การอ่าน

1.2 ชุดกิจกรรมการอ่านคำในมาตราแม่กตจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนปกติ เพราะจะช่วยส่งเสริมการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ครูผู้สอนควรทำการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านอื่น ๆ ให้แก่นักเรียน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 สำหรับครูผู้สอนควรศึกษารูปแบบการประเมินให้ถูกต้อง ชัดเจน และดำเนินการอย่างจริงจังตลอดระยะเวลา เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์ จำกัด.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2534). **การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับ ประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- กรรณิการ์ สุขบท. (2539). **ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กที่มีความบกพร่อง ระดับสติปัญญาเรียนได้ที่ฝึกโดยใช้เกมการฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็ก**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2541**. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- _____. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2553). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กองทัพ เคลือบพณิชกุล. (2544). **การเขียนเชิงปฏิบัติการ**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. (2546). “วิธีอ่านหนังสือและการอ่านหนังสือให้ฟัง” ใน **กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กิ่งฟ้า สินธวงษ์. (2553). **คู่มืออาจารย์การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. ขอนแก่น: หจก.โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.
- จรัสลักษณ์ จิรวินบูลย์. (2544). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยการสอนแบบเล่นปนเรียน**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จันทร์จิรา รัตน์ไพบูลย์. (2549). **การพัฒนาชุดกิจกรรมค่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จินตนา ศิริธัญญาลักษณ์. (2548). **การศึกษาผลการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ชนิศา อภิชาติบุตร. (2553). เอกสารประกอบการอบรม ครูหลักสูตรเทคนิคการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2531). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญวิทย์ พรนภดล. (2547). ภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้. เอกสารประกอบวิชา 463430 พื้นฐานความบกพร่อง. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากร, _____ . (2551). “จะรู้ได้อย่างไรว่าเด็กเข้าข่ายออทิสซึม” ใน เอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการ เรื่อง ครู หมอ พ่อแม่: มิติการพัฒนาศักยภาพบุคคลออทิสติก. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดวงใจ วรรณสังข์. (2541). การศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน อ่อนน่วม. (2536). การสร้างเสริมสมรรถภาพการสอนคณิตศาสตร์ของครูประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ตำราและเอกสารวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. _____ . (2536). เรื่องนำรู้สำหรับครูคณิตศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- ดารณี อุทัยรัตนกิจ. (2538). การศึกษาสำหรับคนพิการในยุคโลกาภิวัตน์. สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- ดำรงศักดิ์ มีวรรณ. (2552). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยชุดกิจกรรมแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เดือนใจ กฤษกระโทก. (2543). การศึกษาการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสะกดคำของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือแผ่นเดียวเป็นสื่อ. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทีศนา แคมมณี. (2534). คู่มือครูรูปแบบการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญสินี ฐานา. (2546). การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางด้านทักษะกระบวนการคิดคำนวณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นพคุณ แดงบุญ. (2552). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นภดล จันทรเพ็ญ. (2539). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ต้นอ้อ.

- นที เกิดอรุณ. (2538). การเปรียบเทียบความสามารถในการรับรู้ทางสายตาของนักเรียนในระดับ
ก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ฝึกทักษะการเล่นเกมส์และการใช้แบบฝึก.
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
นฤมล ปิยวิทย์. (2542). **หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย**. นครราชสีมา: คณะมนุษยศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
นครราชสีมา.
- นันทนา ดาวดวงเด่น. (2528). การทดลองสอนการอ่านสะกดคำ โดยใช้เกมส์สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิภา ศรีไพโรจน์. (2553). **สถิตินอนพาราเมตริก**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- บรรพต ศิริชัย. (2547). **การอ่านและการพิจารณาวรรณกรรม**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- บันลือ พฤษะวัน. (2538). **มิติใหม่ในการสอนอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
_____. (2538). **ยุทธศาสตร์การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่**. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2542). **นวัตกรรมการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: RS Printing.
_____. (2543). **นวัตกรรมการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : เอส อาร์ พรินต์ติ้ง.
_____. (2545). **นวัตกรรมการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาเทคโนโลยีทาง
การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). **การพัฒนาการสอน**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- เบญจพร ปัญญาขง. (2542). **คู่มือช่วยเหลือนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ Learning Disabilities:
LD**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต.
_____. (2543). **คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
_____. (2545). **คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องด้านการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: ชุมชุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2533). **การอ่านเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ประเสริฐ สำเภารอด. (2552). **การพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่องระบบนิเวศในโรงเรียน สำหรับนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์ดอมินิก**. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปุลณภา เฟ็งพันธ์. (2552). **การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทาง
การเรียนรู้ด้วยการอ่านคำ โดยใช้สีเป็นตัวกำหนดหน่วยเสียงในมาตราตัวสะกด**. ปริญญา
นิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). **การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร: ไร่ไทย
เพรส จำกัด.
_____. (2542). **การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
แว่นแก้ว.
_____. (2544). **เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: แว่นแก้ว.

- _____ . (2544). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: แวนแก้ว.
- _____ . (2554). แบบคัดกรองเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: ซีอินเตอร์ฟอรัม.
- พรวิไล เลิศวิชา. (2550). สมองเรียนอย่างไร. กรุงเทพมหานคร: ศาลาแดงพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด.
- พวงเพ็ญ สิงห์โตทอง. (2548). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมสำรวจค้นหาทางวิทยาศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรินทร์ เออชูชื่น. (2540). การศึกษาความสามารถทางการฟังของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับก่อนวัยเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้เกม. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรี จิวพัฒนกุล. (2550). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. สงขลา: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- พิศเรณู รัตน์วิจารณ์. (2550). การพัฒนาความสามารถในการอ่านแจกลูกคำตามมาตราตัวสะกดไทยของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พูนทรัพย์ โปธิ์สุ. (2552). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพชรรัตดา เทพพิทักษ์. (2545). การพัฒนาชุดกิจกรรม เรื่องเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อคิดทำโครงการวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญประภา แสนลี. (2542). การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์นันทนาการ เรื่อง พหุนามชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภรณ์ คุรุรัตน์. (2535). การเล่นเกมของเด็ก เอกสารคำสอนวิชา ปว.33 วิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- มณฑาทิพย์ อัดตปัญญา. (2542). การใช้เกมพัฒนาการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มณีนรัตน์ ศุภโชติรัตน์. (2548). อ่านเป็น : เรียนก่อน สอนเก่ง. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.
- มุกดา ลิบลับ. (2550). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.

- ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. (2543). **พื้นฐานการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- เยาวพา เตชะคุปต์. (2541). **การศึกษาความสามารถการเขียนคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ จากการสอนแบบบูรณาการกับเกม**. ปรินุญานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2542). **การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพมหานคร: เอพีกราฟฟิกส์ ดีไซน์.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2549). **การสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย**. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- รัตนา แพงจันทร์. (2534). **การสอนบทร้อยกรองและทำนองเสาะระดับประถมศึกษาในการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย)**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2541). **การศึกษาความสามารถเขียนคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ จากการสอนเขียนแบบบูรณาการกับเกม**. ปรินุญานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2543). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ลัดดา ศิลาน้อย. (2532). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในวิชาสังคมศึกษาจากการสอนโดยใช้กิจกรรมแหล่งชุมชน**. ปรินุญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณิ โสมประยูร. (2537). **การสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2544). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรี เกียรติกุล. (2530). **การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมและแบบฝึกหัด**. ปรินุญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัฒนา เสนนอก. (2550). **การใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะทางภาษา เรื่อง การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด**. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2556). **การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้** (Online). <http://th.wikipedia.org/เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้4>, 2 มิถุนายน 2556.
- วิชัย ดิสระ. (2535). **การพัฒนาหลักสูตรและการสอน**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2553). **การพัฒนาหลักสูตรและการสอน**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). **พัฒนาหลักสูตรการสอน-มิติใหม่**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์

- วิจิต สุรัตน์เรืองชัย. (2546). “การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน.” *ศึกษาศาสตร์*. 14(2), 31.
- วิไลวรรณ ถิ่นจะนะ. (2551). *การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้เกมการศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- วีระเดช เชื้อนาม. (2547). “การจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะ” ใน *หนังสือ 19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- ศรียา นิยมธรรม. (2537). *แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2537). *รายงานการวิจัยการสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2541). *ปัญหายุ่งยากทางการเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2546). *การศึกษาพิเศษ*. กรุงเทพมหานคร: ธนชัยการพิมพ์.
- _____. (2549). *แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้*. ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่มที่ 2*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2548). *จิตวิทยาเด็กที่มีลักษณะพิเศษ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: หมอชาวบ้าน.
- ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2544). *ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี: ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้*. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- ศิริพร ศรีบุญ. (2549). *ผลของการใช้ชุดกิจกรรม WALK RALLY คณิตศาสตร์ด้วยวิธีสอนแบบค้นพบ เรื่องลำดับเลขคณิตและลำดับเลขาคณิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริลักษณ์ หนองเส. (2545). *สรุปรายงานวิจัยการศึกษาความสามารถทางการพึ่งพาตนเองด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ วิทยานิพนธ์สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) (Online)*. <http://www.ipst.ac.th>, 30 เมษายน 2551.
- สนิท ตั้งทวี. (2538). *การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติการ*. กรุงเทพมหานคร: โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์.
- สมจิต สวธนไพบูลย์. (2535). *การประมวลผลการพัฒนาการสอนวิทยาศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2549). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมศึกษา เรื่องระบบนิเวศในนาข้าวสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3*. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมทรัพย์ สุขอนันต์. (2546). *ภาวะบกพร่องในการเรียนรู้*. เอกสารประกอบการแนะแนว 46340 พื้นฐานภาวะบกพร่อง. ภาควิจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สมาคมแอลดีแห่งประเทศไทย. (2552). **หลักการสอนเด็กแอลดี 5** (Online). <http://www.scboxshop.com/news/6-knowledge/16-individual-education-plan?start=2>, 2 มิถุนายน 2556.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2. (2560). **รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2559**. พัทลุง: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). **การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2552). **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทหลักเกณฑ์ของคณพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552**. กรุงเทพมหานคร: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2540). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2543). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพรรณิ วราทร. (2545). **การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัชย์ จามรเนียม. (2548). **ผลการใช้ชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์บูรณาการเชิงเนื้อหา เรื่องพื้นที่ผิวและปริมาตรที่มีต่อความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรัสวดี ว่องไว. (2553). **การศึกษาความสามารถในการซื้อและรับประทานอาหารของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีภาวะอ้วนที่ติดจากการสอนตรงรวมกับการใช้บัตรพลัง (POWER CARD)**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ สากร. (2537). **พฤติกรรมการสร้างกลุ่มประสบการณ์ชีวิต**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.
- สุวิมล ต้นปิติ. (2536). **การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มี ร ล ว ควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้เกมและการฝึกทักษะโดยใช้กิจกรรมในคู่มือครู**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2533). **การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา**. กรุงเทพมหานคร: ประยูรวงศ์ พรินต์ติ้ง.
- อทิตา หมี้วรรณ. (2556). **เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities: LD)** (Online). http://www.karn.tv/index.php?option=com_content&view=article&i

d=199,

2 มิถุนายน 2556.

- อรรวรรณ น้อยมุข. (2544). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ เอ อาร์ ซี. ปรินูญานินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรัญญา เชื้อทอง. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมโดยใช้บทร้อยกรอง. ปรินูญานินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2553). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โภกอล เอ็ด.
- อัจฉรา นาคทรัพย์. (2546). การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อิสริยา หนูจ้อย. (2549). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมศึกษา เรื่อง ระบบนิเวศในนาข้าว สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. ปรินูญานินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุษา กลแกม. (2533). การเปรียบเทียบความสามารถในการจำแนกด้วยสายตาของนักเรียนหูหนวกที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้เกมการศึกษาและแบบฝึกหัด. ปรินูญานินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุษา คำประกอบ. (2530). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติทางวิทยาศาสตร์ด้านความมีเหตุผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Rumelhart, David E. (1981). "Schemata: The building blocks of cognition." **Comprehension and Teaching Research Review** 4-12. New York: International Reading Association.
- Skinner, Burrhus Frederic. (1969). **Contingencies of Reinforcement; a Theoretical analysis**. 1904-Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญผู้ตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นางนิตยา เกตุสุวรรณ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดท่าดินแดง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพัทลุง เขต 2
2. นางนิยม นานซ้ำ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านหนองไทร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาตรัง เขต 1
3. นางสุพิศ หลีวิจิตร ตำแหน่ง ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดควนเคี่ยม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพัทลุง เขต 2
4. นางสาวฐานิชญาณ์ เพ็งพรหม ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนประชารัฐบำรุง ๒
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพัทลุง เขต 1
5. นางพะออง ตังกุล ตำแหน่ง ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดโพธิยาราม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพัทลุง เขต 2

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๐๕๖๐.๐๖/ ๖ ๐๐๓๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าดินแดง

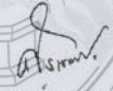
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสุทิพย์ มณีสุวรรณ รหัส ๕๗G๑๘๓๑๐๐๙ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ” โดยมี รศ.ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นางนิตยา เกตุสุวรรณ (ครูชำนาญการ) ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ที่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สระพรณี จุลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๗๔๓๓ ๖๙๔๘
<http://bundit.skru.ac.th>

ที่ ศธ ๐๕๖๐.๐๖/ว ๐๐๓๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอมอบอนุเคราะห์บุคคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองไทร

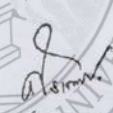
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวสุทิพย์ มณีสุวรรณ รหัส ๕๗G๑๘๓๑๐๐๙ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ" โดยมี รศ.ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นางนิยม นานข้า (ครูชำนาญการพิเศษ) ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอมอบอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษา ดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรณ์ จุลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๗๕๓๓ ๖๙๕๘

<http://bundit.skru.ac.th>

ที่ ศธ ๐๕๖๐.๐๖/ว ๐๐๓๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดควนเคี่ยม

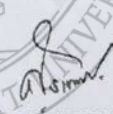
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสุทิพย์ มณีสุวรรณ รหัส ๕๗๐๓๘๓๓๐๐๙ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ" โดยมี รศ.ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นางสุทิศ หลีวิจิตร (ครูชำนาญการ) ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๗๔๓๓ ๖๙๔๘
<http://bundit.skru.ac.th>

ที่ ศธ ๐๕๖๐.๐๖/ว ๐๐๓๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนประชารัฐบำรุง ๒

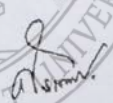
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสุทิพย์ มณีสุวรรณ รหัส ๕๗๖๑๘๓๑๐๐๙ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาศักยภาพความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ" โดยมี รศ.ดร.พัชรี จิวพัฒน์กุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นางสาวฐานิษญาณิ์ เพ็งพรม (ครูชำนาญการพิเศษ) ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุมัติขอความเห็นชอบการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติขอความเห็นชอบการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาจากผู้เกี่ยวข้อง และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยคณบดีอาจารย์ ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๗๕๓๓ ๖๙๕๘
<http://bundit.skru.ac.th>

ที่ ศธ ๐๕๖๐.๐๖/ว ๐๐๓๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโพธิ์อาราม

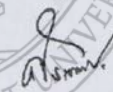
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสุทิพย์ มณีสุวรรณ รหัส ๕๗๖๑๘๓๑๐๐๙ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาศักยภาพในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ” โดยมี รศ.ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า นางผะอง ดั่งวงกุล (ครูชำนาญการพิเศษ) ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษา ดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรณ์ จุลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๗๕๓๓ ๖๙๕๘

<http://bundit.skru.ac.th>

ตาราง 5 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการอ่านค่า

รายงานการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ					รวม	IOC	ผลการพิจารณา
	ผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
จุดประสงค์การเรียนรู้								
1. เนื้อหาสอดคล้องตามจุดประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
2. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
3. ระบุสิ่งที่ต้องการชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
สาระสำคัญและสาระการเรียนรู้								
4. เหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
5. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
6. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
7. เป็นไปตามขั้นตอนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
8. สอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
9. โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านค่า	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
10. พัฒนาผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
สื่อการสอน								
11. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
12. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
13. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง

ตาราง 6 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากการประเมินชุดกิจกรรมการอ่านคำ
ในมาตราแม่กต

รายงานการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น					รวม	IOC	ผลการ พิจารณา
	ของผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ชุดกิจกรรมการสอนอ่านคำ ในมาตราแม่กต								
1. เนื้อหาสอดคล้องตาม จุดประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
2. เนื้อหาสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องเหมาะสม กับหลักสูตร	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
4. ความสอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
5. มีความชัดเจนทางภาษา	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
6. มีความยาก-ง่ายเหมาะสม กับวัย	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
7. มีความน่าสนใจของเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
8. เนื้อหามีความเหมาะสม กับระดับของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
9. รายงานการใช้เหมาะสม และสอดคล้องการประเมิน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
10. สามารถใช้วัดและ ประเมินผลได้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
11. เหมาะสมกับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
12. เอื้อต่อการบรรลุตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
13. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง

ตาราง 7 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากการประเมินแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำมาตราแม่กกด

ที่	คำในมาตราแม่กกด	คะแนนความคิดเห็น					รวม	IOC	ผลการพิจารณา
		ของผู้เชี่ยวชาญ							
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	วาดภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
2	กาชาด	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
3	ผักกาด	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
4	ชายหาด	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
5	ขีดเขียน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
6	นกหวีด	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
7	เตารีด	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
8	มีด	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
9	พุด	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
10	รูคซิบ	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
11	ตุตฝุ่น	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
12	หัวปูด	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
13	เลขแปด	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
14	แรด	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
15	แตดร้อน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
16	ฝาแฝด	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
17	กอด	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
18	ถอดเสื่อ	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
19	จอตรถ	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง
20	ปอด	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.0	สอดคล้อง

ภาคผนวก ง
เครื่องมือในการวิจัย

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ

จำไว้ซิจะมีหลายคำ
ก็เป็นมาตราแม่กต
เราต้องจดจำกันให้ดี ๆ

พจน์ รด ยศ
เหมือน "ด" สะกดทุกคำ
ลองหาดูซิ มีหลายคำ

ที่มา: <http://gotoknow.org/blog/auon11/1830163>

ขั้นตอนการสอน

1. ครูให้นักเรียนทบทวนการอ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กต คำว่า วาดภาพ กาชาด ผักกาด ชายหาด ตามครูทีละคำ โดยครูมีบัตรคำและบัตรภาพมาให้ให้นักเรียนดู
2. ครูให้นักเรียนรู้จักพยัญชนะต้น สระ พร้อมอ่านคำได้
3. เมื่อนักเรียนอ่านคำได้แล้ว ครูให้นักเรียนอ่านคำโดยไม่มีภาพ
4. แจ้งให้นักเรียนทราบว่าเราจะเล่นเกม “เกมเติมคำให้เต็ม” โดยครูชี้แจงแนะนำกติกาวิธีการเล่นดังนี้

- แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2 คน
- ครูนำพยัญชนะที่เตรียมมาแจกให้กับนักเรียนแต่ละกลุ่ม
- ให้นักเรียนเติมพยัญชนะแข่งกันโดยฟังคำสั่งจากครู
- กลุ่มใดเรียงพยัญชนะเสร็จก่อนพร้อมอ่านถูกต้องเป็นผู้ชนะ
- ให้นักเรียนอ่านคำที่ถูกต้องให้ครูฟังทีละกลุ่ม

5. ครูให้นักเรียนเล่นเกม เมื่อนักเรียนเล่นเกมเสร็จ ครูให้นักเรียนฝึกการอ่านคำจากชุดกิจกรรมที่ครูสอนมา

ชั่วโมงที่ 3 ชั้นที่ 3 เนื้อหา (การสอนตรง ID)

1. ครูให้นักเรียนทบทวนการอ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กต (สระอา) คำว่า วาดภาพ กาชาด ผักกาด ชายหาด ตามครูทีละคำ โดยครูมีบัตรคำและบัตรภาพมาให้ให้นักเรียนดู
2. แจ้งให้นักเรียนทราบว่าเราจะเล่นเกม “เส้นทางเดิน” โดยครูชี้แจงแนะนำกติกา วิธีการเล่นดังนี้

- ให้นักเรียนจับคู่กัน 2 คน
- ครูแจกแผ่นเส้นทางให้กลุ่มละ 1 แผ่น
- ให้นักเรียนระบายสีคำที่เป็นมาตราแม่กต
- กลุ่มใดระบายสีสวยงามเสร็จก่อน และถูกต้องมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
- ให้นักเรียนอ่านคำในมาตราแม่กต

3. ครูให้นักเรียนเล่นเกม เมื่อนักเรียนเล่นเกมเสร็จ ครูให้นักเรียนฝึกการอ่านคำ จากชุดกิจกรรมที่ครูสอนมา

ชั่วโมงที่ 4 ชั้นที่ 3 ตรวจสอบความเข้าใจ (การสอนตรง ID)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับการเล่นเกม “เติมคำให้เต็ม” และ “เกมเส้นทางเดิน” แล้วถามความรู้สึกในการเล่น

2. ให้นักเรียนหยิบบัตรคำตามคำสั่งของครูทีละคน แล้วอ่านบัตรคำนั้นให้เพื่อนอ่านตามพร้อมกัน
3. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำตามที่ครูชี้ให้ดูพร้อมกัน (เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จ ครูปรบมือชมเชยทุกครั้ง)
4. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป และร่วมกันอ่านในมาตราแม่กด (สระอา) คำว่า วาดภาพ ก๊าซ ผักกาด ชายหาด

สื่อการเรียนรู้

1. เกม “เติมคำให้เต็ม”
2. เกม “เส้นทางเดิน”
3. บัตรคำ
4. บัตรภาพ

การวัดผลประเมินผล

1. ประเมินการอ่านออกเสียงคำ
2. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เครื่องมือ

1. แบบประเมินความสามารถในการอ่าน
2. แบบสังเกต

เกณฑ์การประเมิน

อ่านคำถูกต้อง (อ่านเป็นคำ)	1 คะแนน
อ่านผิด อ่านเกิน หรือไม่	0 คะแนน

บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(นางสาวสุทิพย์ มณีสุวรรณ)

ความคิดเห็นหัวหน้าสถานศึกษา / ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....

(นางอุสาห์ ศีลบุตร)

ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ

รักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าดินแดง

ตัวอย่างชุดกิจกรรมการอ่านคำ

เกม “เติมคำให้เต็ม”

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กต (สระอา) ได้แก่ วาดภาพ กาชาด ผักกาด ชายหาด ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำว่า วาดภาพ กาชาด ผักกาด ชายหาด ได้ถูกต้อง

อุปกรณ์การเล่น

1. แผ่นรองคำศัพท์
2. พยัญชนะพร้อมสระคำในมาตราแม่กต

วิธีการเล่น

ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเราจะเล่นเกม “เกมเติมคำให้เต็ม” โดยครูชี้แจงแนะนำกติกาวิธีการเล่น ดังนี้

- แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2 คน
- ครูนำพยัญชนะที่เตรียมมาแจกให้กับนักเรียนแต่ละกลุ่ม
- ให้นักเรียนเติมพยัญชนะแข่งกันโดยฟังคำสั่งจากครู
- กลุ่มใดเรียงพยัญชนะเสร็จก่อนพร้อมอ่านถูกต้องเป็นผู้ชนะ
- ให้นักเรียนอ่านคำที่ถูกต้องให้ครูฟังทีละกลุ่ม

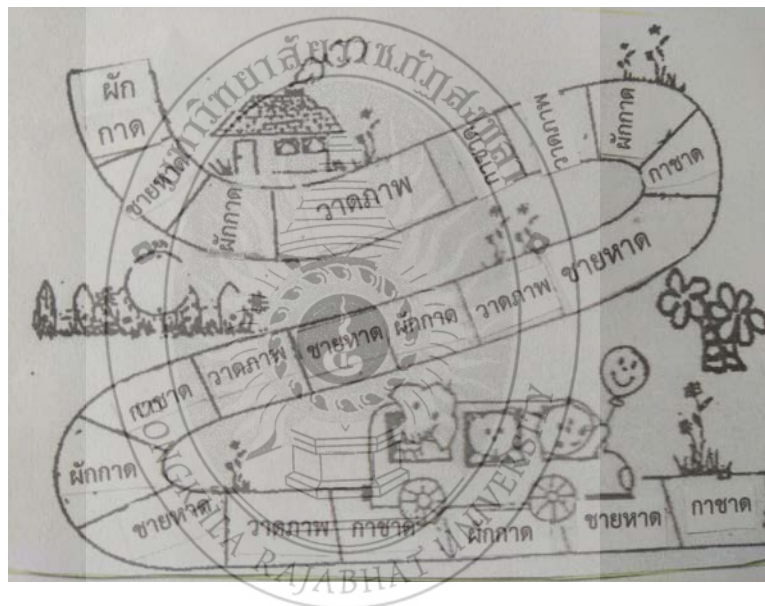
เกม “เส้นทางเดิน”

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กด (สระอา) ได้แก่ วาดภาพ กษาด ผักกาด ชายหาด ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำว่า วาดภาพ กษาด ผักกาด ชายหาด ได้ถูกต้อง

อุปกรณ์การเล่น

1. แผ่นเส้นทาง
2. สีส

วิธีการเล่น

ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเราจะเล่นเกม “เกมเส้นทางเดิน” โดยครูชี้แจงแนะนำกติกาวิธีการเล่น ดังนี้

- ให้นักเรียนจับคู่กัน 2 คน
- ครูแจกแผ่นเส้นทางให้กลุ่มละ 1 แผ่น
- ให้นักเรียนระบายสีคำที่เป็นมาตราแม่กด
- กลุ่มใดระบายสีสวยงามเสร็จก่อน และถูกต้องมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
- ให้นักเรียนอ่านคำในมาตราแม่กด

เกมปริศนาชั้นบันไดงู

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กต (สระอี) ได้แก่ มีด เตาเร็ด นกหวีด ชิด ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำว่า มีด เตาเร็ด นกหวีด ชิด ได้ถูกต้อง

อุปกรณ์การเล่น

1. ลูกเต๋า
2. แผ่นปริศนาชั้นบันไดงู

วิธีการเล่น

1. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเราจะเล่นเกม “เกมปริศนาชั้นบันไดงู” โดยครูชี้แจงแนะนำกติกา วิธีการเล่น ดังนี้
  - ครูให้นักเรียนตกลงกันว่าใครจะเล่นเป็นคนที่ 1 คนที่ 2 คนที่ 3 ..... ตามลำดับ
  - ครูนำเกมชุดกิจกรรมบันไดงู พร้อมลูกเต๋ามาให้นักเรียน
  - ให้นักเรียนทุกคนวางตัวเดินไว้ที่จุดเริ่มต้น
  - เมื่อได้ลำดับแล้วให้คนที่ 1 โยนลูกเต๋า ได้หมายเลขใดก็ให้นับตามหมายเลขนั้น เมื่อตรงกับคำใดก็ให้นักเรียนอ่านคำนั้น
  - นักเรียนเล่นเกมบันไดงูไปเรื่อย ๆ ถ้าคนใดถึงเส้นชัยก่อน ก็เป็นผู้ชนะ

เกมอักษรประสมคำ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กต (สระอี) ได้แก่ มีด เตารีด นกหวีด ชิด ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำว่า มีด เตารีด นกหวีด ชิด ได้ถูกต้อง

อุปกรณ์การเล่น

1. แผ่นรองคำศัพท์
2. พยัญชนะพร้อมสระคำในมาตราแม่กต

วิธีการเล่น

ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเราจะเล่นเกม “เกมอักษรประสมคำ” โดยครูชี้แจงแนะนำกติกาวิธีการเล่น ดังนี้

- นักเรียนจับคู่กัน 2 คน
- ครูแจกแผ่นอักษรประสมคำ
- ให้นักเรียนเรียงอักษรให้เป็นคำให้ถูกต้อง
- กลุ่มใดอ่านคำถูกต้องมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
- ให้นักเรียนร่วมกันอ่านคำในมาตราแม่กต

เกมวิ่งผลัดอ่านคำ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กด คำว่า พุด รุดชิป นกหวีด หัวปุด ได้ถูกต้อง
2. อธิบายความหมายของคำในมาตราแม่กด คำว่า พุด รุดชิป นกหวีด หัวปุด ได้ถูกต้อง

อุปกรณ์การเล่น

1. บัตรคำ

วิธีการเล่น

ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเราจะเล่นเกม “เกมวิ่งผลัดอ่านคำ” โดยครูชี้แจงแนะนำกติกาวิธีการเล่น ดังนี้

- แบ่งกลุ่ม ๆ ละ 3 คน
- ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าแถวตอนเรียงหนึ่ง
- ครูมีบัตรคำให้นักเรียน โดยให้นักเรียนอ่านคำที่ครูกำหนดไว้ โดยคนที่ 1 ของแถวจะวิ่งไปหยิบบัตรคำที่ครูกำหนดให้ แล้วให้นักเรียนอ่านบัตรคำที่หยิบมา เมื่อคนที่ 1 อ่านเสร็จให้ไปต่อคนสุดท้ายของแถว ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนหมดบัตรคำที่ครูให้อ่าน
- กลุ่มใดอ่านได้คะแนนมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ
- ให้นักเรียนร่วมกันอ่านคำในมาตราแม่กด

เกมจิกซอร์ต่อคำ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กด คำว่า พุด รุดชิป นกหวีด หัวปุด ได้ถูกต้อง
2. อธิบายความหมายของคำในมาตราแม่กด คำว่า พุด รุดชิป นกหวีด หัวปุด ได้ถูกต้อง

อุปกรณ์การเล่น

1. จิกซอร์ต่อคำ

วิธีการเล่น

ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเราจะเล่นเกม “เกมจิกซอร์ต่อคำ” โดยครูชี้แจงแนะนำกติกาวิธีการเล่น ดังนี้

- แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 3 คน
- ครูแจกบัตรคำที่ตัดเป็นชิ้น ๆ
- ให้นักเรียนนำชิ้นส่วนของคำมาต่อให้เป็นคำที่สมบูรณ์
- กลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นผู้ชนะ
- ให้นักเรียนอ่านคำที่ถูกต้องให้ครูฟังทีละกลุ่ม

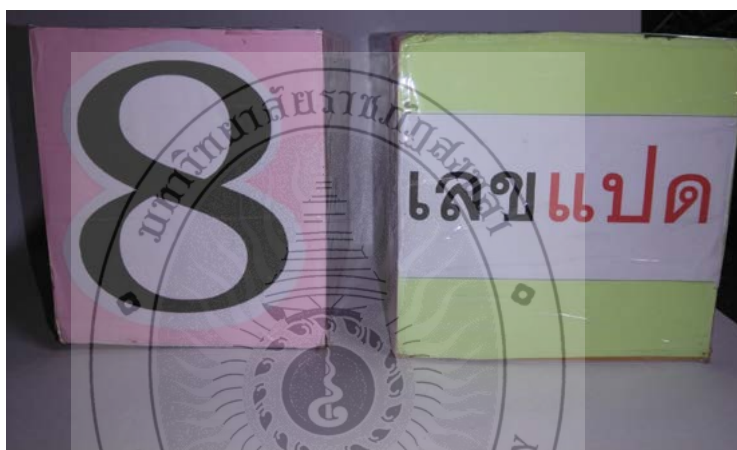
เกมลูกเต๋า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กด (สระแอ) ได้แก่ เลขแปด แรด แดดร้อน ฝาแฝด ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของ คำว่า เลขแปด แรด แดดร้อน ฝาแฝด ได้ถูกต้อง

อุปกรณ์

1. ลูกเต๋า

วิธีการเล่น

ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเราจะเล่นเกม “เกมลูกเต๋า” โดยครูชี้แจงแนะนำกติกา วิธีการเล่น ดังนี้

- ครูมีสื่อลูกเต๋านักเรียน
- ครูให้นักเรียนผลัดกันโยนลูกเต๋า
- เมื่อโยนลูกเต๋าลงที่ตรงคำใด ให้นักเรียนฝึกอ่านคำ
- เมื่อนักเรียนเล่นครบกันทุกคน
- ครูให้นักเรียนร่วมกันอ่านคำในมาตราแม่กด

วืงเก็บคำศัพท์

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กด (สระแอ) ได้แก่ เลขแปด แรต แดดร้อน ฝาแฝด ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของ คำว่า เลขแปด แรต แดดร้อน ฝาแฝด ได้ถูกต้อง

อุปกรณ์

1. บัตรคำ

วิธีการเล่น

ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเราจะเล่นเกม “วืงเก็บคำศัพท์” โดยครูชี้แจงแนะนำกติกา วิธีการเล่น ดังนี้

- แบ่งกลุ่ม ๆ ละ 3 คน
- ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าแถวตอนเรียงหนึ่ง
- ครูมีบัตรคำให้นักเรียน เมื่อครูออกเสียงคำใดให้นักเรียนวืงไปหยิบบัตรคำนั้น แล้วอ่านให้ครูฟัง ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ
- กลุ่มใดอ่านได้คะแนนมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ
- ให้นักเรียนร่วมกันอ่านคำในมาตราแม่กด

เกมโดมิโน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กด (สระออ) ได้แก่ กอด ถอดเสื้อ จอดรถ ปอด ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของ คำว่า กอด ถอดเสื้อ จอดรถ ปอด ได้ถูกต้อง

อุปกรณ์

1. โดมิโน

วิธีการเล่น

ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเราจะเล่นเกม “เกมโดมิโน” โดยครูชี้แจงแนะนำกติกา วิธีการเล่น ดังนี้

- ครูมีเกมโดมิโนมาให้นักเรียน
- ให้นักเรียนหยิบโดมิโนคนละ 10 ชิ้น
- ให้คนที่ได้ลำดับที่ 1 เป็นคนวางโดมิโนเป็นคนแรก คนต่อไปต้องวางคำให้เหมือนกับคนแรก ทำแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จนบัตรคำในมือหมด
- นักเรียนคนใดบัตรคำหมด เป็นฝ่ายชนะ
- นักเรียนร่วมกันอ่านบัตรคำในมาตราแม่กด

เกมจับคู่ให้ตรงกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในมาตราแม่กด (สระออ) ได้แก่ กอด ถอดเสื้อ จอดรถ ปอด ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของ คำว่า กอด ถอดเสื้อ จอดรถ ปอด ได้ถูกต้อง

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพ

วิธีการเล่น

ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเราจะเล่นเกม “เกมจับคู่ให้ตรงกัน” โดยครูชี้แจงแนะนำกติกาวิธีการเล่น ดังนี้

- ครูมีบัตรคำและบัตรภาพมาให้นักเรียน
- ครูให้นักเรียนจับคู่บัตรคำและบัตรภาพ
- นักเรียนคนใดจับคู่ได้ถูกมากที่สุด เป็นฝ่ายชนะ
- นักเรียนร่วมกันอ่านบัตรคำในมาตราแม่กด

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ

สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาด้านการอ่าน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้ในมาตราแม่กตแต่ละข้อให้ถูกต้อง

ที่	คำ	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
		อ่านคำ ถูกต้อง (1 คะแนน)	อ่านผิดอ่านเกิน หรือไม่อ่าน (0 คะแนน)	อ่านคำ ถูกต้อง (1 คะแนน)	อ่านผิดอ่านเกิน หรือไม่อ่าน (0 คะแนน)
1.	วาดภาพ				
2.	กาชาด				
3.	ผักกาด				
4.	ชายหาด				
5.	มีด				
6.	ขีดเขียน				
7.	นกหวีด				
8.	เตารีด				
9.	พุด				
10.	รูตชิบ				
11.	ดูตฝุ่น				
12.	ปุด				
13.	เลขแปด				
14.	แรด				
15.	แดดร้อน				
16.	ฝาแฝด				
17.	กอด				
18.	ถอดเสื้อ				
19.	จอตรถ				
20.	ปอด				

เกณฑ์การให้คะแนน อ่านคำได้ถูกต้อง คำละ 1 คะแนน

รวมคะแนนก่อนเรียน.....คะแนน

รวมคะแนนหลังเรียน.....คะแนน

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวสุทิพย์ มณีสุวรรณ)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวสุทิพย์ มณีสุวรรณ
วัน เดือน ปีเกิด	21 มกราคม 2528
สถานที่เกิด	อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง
ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้	บ้านเลขที่ 108 หมู่ที่ 2 ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	พี่เลี้ยงเด็กพิการเรียนร่วม
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดท่าดินแดง อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2551	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) สาขาวิชาบริหารทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
พ.ศ. 2552	ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ป.บัณฑิต) สถาบันรัชต์ภาคย์
พ.ศ. 2561	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา